

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

นางสาววนิดา กงแหลม

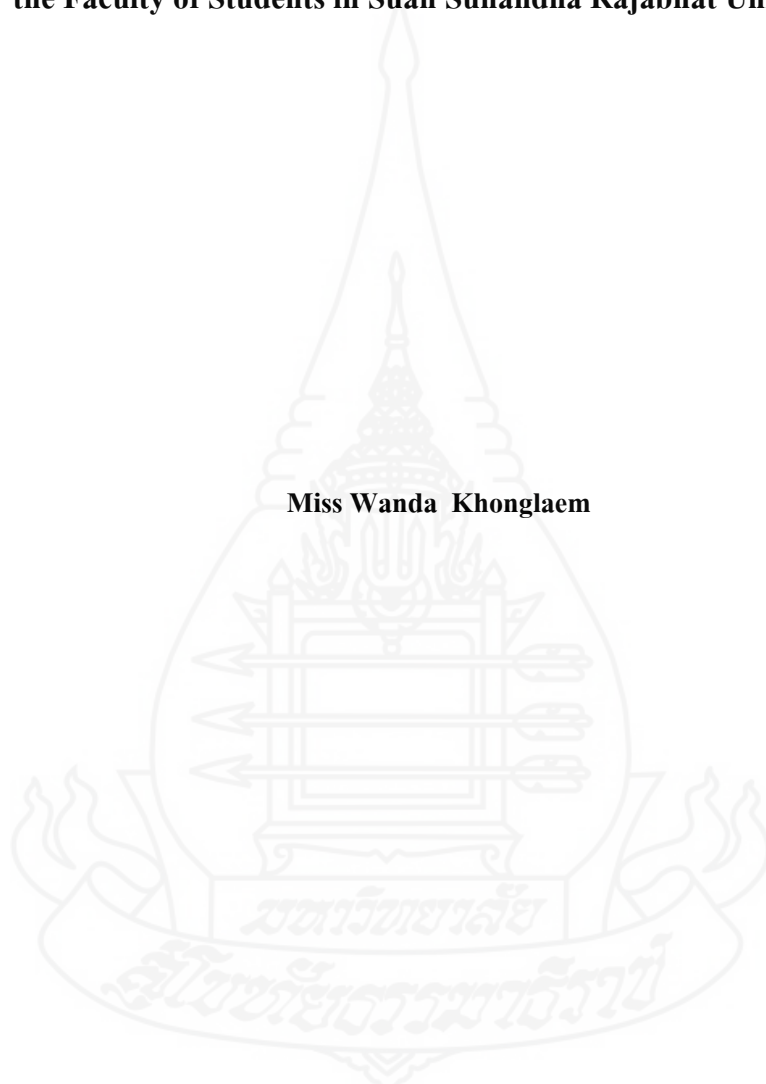

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

พ.ศ. 2562

**Factors Related the Decision to Study at the Bachelor Degree Level in
the Faculty of Students in Suan Sunandha Rajabhat University**

Miss Wanda Khonglaem

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Administration

School of Educational Studies

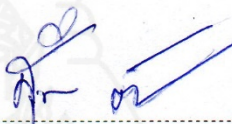
Sukhothai Thammathirat Open University

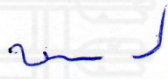
2019

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ บัญชีที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของ
นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ชื่อและนามสกุล นางสาวนิตา กงแหลม
แขนงวิชา บริหารการศึกษา
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิวรรณ ตันตริจนางค์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิวรรณ ตันตริจนางค์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.บุญลือ ทองอยู่)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษา **ค้นคว้าอิสระ** ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ผู้ศึกษา นางสาวนิตา กงแหลม รหัสนักศึกษา 2572301238

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธีวรรณ ตันดิรจนาวงศ์ ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (2) เปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 237 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในทางวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่

ผลการศึกษาปรากฏว่า (1) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย การประชาสัมพันธ์ สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการเรียนการสอน และ (2) เปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่าคณะครุศาสตร์ แตกต่างกับ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะวิทยาการจัดการ วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ วิทยาลัยสถาปัตยกรรม วิทยาลัยสหเวชศาสตร์ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ วิทยาลัยนานาชาติ วิทยาลัยการภาพยนตร์ ศิลปะการแสดง และสื่อใหม่ วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ในด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการเรียนการสอน อาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก และการประชาสัมพันธ์ และทุกคณะวิชาไม่แตกต่างกันในด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการเรียนการสอน อาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก และการประชาสัมพันธ์

คำสำคัญ ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจศึกษาต่อ ปริญญาตรี

Independent Study title: Factors Related the Decision to Study at the Bachelor Degree Level in the Faculty of Students in Suan Sunandha Rajabhat University

Author: MissWanda Khonglaem; **ID:** 2572301238;

Degree: Master of Education (Educational Administration);

Independent Study Advisors: Dr. Suttiwan Tuntirojanawong, Associate Professor:

Academic year: 2019

Abstract

The purposes of this study were (1) to study the factors related the decision to study at the bachelor degree level in the Faculty of students in Suan Sunandha Rajabhat University; and (2) to compare factors related the decision to study at the bachelor degree level in the Faculty of students in Suan Sunandha Rajabhat University as classified by faculty.

The research sample consisted of 237 students in Suan Sunandha Rajabhat University, obtained by stratified random sampling.. The research instrument was a questionnaire with reliability coefficient of .97. Statistics employed for data analysis were the mean, standard deviation, one way ANOVA, and Scheffe's method of pairwise comparison.

The findings revealed that (1) the overall and by-aspect factors related the decision to study at the bachelor degree level in the faculty of students in Suan Sunandha Rajabhat University were rated at the high level and the specific aspects could be ranked based on their rating means as follows : curriculum and instruction, management buildings and facilities, image of the university, public relations, teaching and learning media ; and 2) factors related the decision to study at the bachelor degree level in the faculty of students which were different, namely, Faculty of Education , Faculty of Science and Technology, Faculty of Industrial Technology , Faculty of Fine Arts , Faculty of Management Science , College of Nursing and Health , College of Architecture , College of Allied Health Sciences , College of Innovation and Management , International college , College of Cinema, Performing Arts and New Media , College of Logistics and Supply Chain were significantly different at the .05 level; when specific aspects of factors related the decision to study at the bachelor degree level in the faculty of students considered significantly different at the .05 level were found in the image of the university, curriculum and instruction , teaching and learning media , management buildings and facilities , and public relations. When specific aspects were found in the Faculty of Humanities and Social Sciences and Faculty of Fine Arts ; while no significant difference in other faculties.

Keywords: Factors, Decision to study, Bachelor degree

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธีวรรณ ตันตริจนาวงศ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย และ ดร.บุญเหลือ ทองอยู่ กรรมการสอบที่เสนอแนะงานวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ศศิธรเสาวภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลาสินี จินตลิจิตติ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนิชา หาสุนทร ที่ได้ให้ความกรุณาและความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ทุกคณะวิชาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่กรุณาให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม ซึ่งทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จไปด้วยดี

วนิดา กงแหลม

มีนาคม 2563

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดเกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษา	9
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ	17
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันการศึกษา	26
การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	47
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	53
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	61
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	61
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	62
การเก็บรวบรวมข้อมูล	63
การวิเคราะห์ข้อมูล	64
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม	65

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาในภาพรวมและรายด้าน.....	67
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษา ระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.....	75
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	83
สรุปการวิจัย	83
อภิปรายผล	86
ข้อเสนอแนะ	90
บรรณานุกรม	91
ภาคผนวก	96
ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	97
ข สำเนาหนังสือขอตรวจสอบเครื่องมือและขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล เพื่อการวิจัย	103
ค รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	108
ง ผลการประเมินความสอดคล้องเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ.....	110
จ ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม.....	113
ประวัติผู้ศึกษา.....	117

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.1	แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 64
ตารางที่ 4.2	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในภาพรวม..... 67
ตารางที่ 4.3	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย..... 68
ตารางที่ 4.4	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน..... 69
ตารางที่ 4.5	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านสื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการเรียน การสอน..... 70
ตารางที่ 4.6	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก..... 71
ตารางที่ 4.7	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านการประชาสัมพันธ์..... 72
ตารางที่ 4.8	เปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา โดยภาพรวม..... 73
ตารางที่ 4.9	เปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะโดยใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อหาความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ่..... 75
ตารางที่ 4.10	เปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย..... 77

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน.....	78
ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา ด้านสื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการเรียนการสอน.....	79
ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	80
ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา ด้านการประชาสัมพันธ์.....	81

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ภาพที่ 2.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	48
ภาพที่ 2.2 เป้าหมายการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.....	50

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่วางเป้าหมายในการพัฒนา ทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคมการเมือง การศึกษา และศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นรากฐานของความเจริญก้าวหน้า ของประเทศ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต การพัฒนาประเทศนั้นประกอบด้วยหลายส่วนที่จะทำให้ ประเทศเจริญก้าวหน้า แต่ส่วนที่สำคัญที่สุดคือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (อเนก ณะชัยวงศ์, 2553) การศึกษาถือเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของการดำเนินชีวิตมนุษย์ ประชาชนส่วน ใหญ่ให้ความสำคัญและให้ความสนใจในการศึกษาเป็นอย่างมาก รวมถึงรัฐบาลได้มีการส่งเสริม และสนับสนุนให้ประชาชนทุกคนหันมาใส่ใจในเรื่องนี้เพราะถือเป็นพื้นฐานแห่งความสำเร็จใน ชีวิต และสามารถนำมาใช้ในการประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้ในอนาคต การ ตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อที่ตรงกับความต้องการ และความรู้ความสามารถของผู้เรียนนั้นเป็นสิ่ง สำคัญ เพราะเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้วผู้เรียนต้องใช้ความรู้ที่ได้ศึกษามา นำมาประกอบอาชีพ ตามที่ตนเองถนัด และการตัดสินใจเลือกอาชีพในอนาคตจึงมีความสัมพันธ์กับการเลือกเข้าศึกษาต่อ ซึ่งจะนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีในวันข้างหน้า

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาปัจจุบันมีการแข่งขันสูงมาก สถาบันอุดมศึกษา หรือมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ผลิตกำลังคนระดับอุดมศึกษาที่มีภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูง การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความ บริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นแหล่งรวมของวิทยาการหลายแขนง และเป็นศูนย์รวมของนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถเป็นจำนวนมาก บทบาทสำคัญยิ่งของ สถาบันอุดมศึกษาจึงกล่าวได้ว่าเป็น “ตัวนำการเปลี่ยนแปลง” (Change Agent) หรือเป็นองค์กร ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่จะต้องดำเนินการตามบทบาทและความรับผิดชอบของการ เป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อที่จะนำประเทศไปสู่สังคมที่พึงปรารถนา แต่เนื่องจากสถานะเศรษฐกิจ ในปัจจุบันที่ชะลอตัว ทั้งที่เกิดจากปัญหาภายในประเทศและต่างประเทศ ผลกระทบดังกล่าวมิได้ ส่งผลต่อเฉพาะ การแข่งขันในตลาดสินค้าและบริการเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อการแข่งขัน ตลาดแรงงานในระดับสูงมากขึ้นด้วย ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือของการพัฒนาประเทศที่ถูก

กำหนดโดยนโยบายของรัฐบาล เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาจะเป็นการสร้างคนและองค์ความรู้ เพื่อการแข่งขันในเวทีโลก การอุดมศึกษาไทยจะต้องมีมุมมองโดยเปรียบเทียบกับประเทศต่างๆ ในโลก ซึ่งแรงกดดันทำให้สถาบันอุดมศึกษาไทยต้องมีการปรับตัวในทุกด้านอย่างรวดเร็ว การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาในระดับสูงของระบบการศึกษา เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถในสาขาวิชาต่างๆ โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติการริเริ่ม การพัฒนาทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ การสร้างสรรค์และการเผยแพร่ความรู้ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ จึงได้มีการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาประเทศ โดยให้มีการเปิดสอนสาขาวิชาเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกได้เพิ่มมากขึ้น จนทำให้บางครั้งผู้เรียนและผู้ปกครองได้รับข้อมูลไม่เพียงพอ ทำให้เกิดความสับสนในการตัดสินใจไม่ถูกว่าควรเลือกเรียนในสาขาวิชาใดที่เหมาะสมกับตนเอง การตัดสินใจที่สำคัญประการหนึ่งในชีวิตของผู้เรียน คือการตัดสินใจในการศึกษาต่อเพราะเป็นเส้นทางที่ผู้เรียนต้องกำหนดและวางแผนอนาคตให้กับตนเอง เนื่องจากการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของความต้องการจำเป็นของมนุษย์ ซึ่งเป็นรากฐานในการสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยให้กับชีวิตและเป็นการสร้างให้บุคคลมีงานทำ มีรายได้รวมทั้งมีฐานะเป็นที่ยอมรับของสังคม Maslow , P. (1970) อ้างอิงจาก (อเนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อุดลพัฒน์กิจ, 2550, น.156-157) เนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีโอกาสในการปฏิบัติงานในตำแหน่งต่างๆ ในระดับสูงและมีฐานะทางสังคมแตกต่างจาก ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศ ภาพพัฒนาทรัพยากรมนุษย์คือยุทธศาสตร์ในการพัฒนาสติปัญญาและการต่อยอดภูมิปัญญาของผู้เรียน เพื่อให้รู้จักการคิดการวิเคราะห์และการใช้เหตุผล ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่มีประโยชน์ในการทำงานและการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพต่อไป เราจึงต้องพัฒนาการอุดมศึกษาให้เป็นมาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนได้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเกิดความสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศในศตวรรษใหม่ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551)

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ 2562 ในหมวด 1 บททั่วไป มาตรา 5 การจัดการอุดมศึกษาต้องเป็นไปเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ (2) พัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่ตนถนัด สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกได้ (1) พัฒนาคณะบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และทักษะที่จำเป็น เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เข้าใจสังคม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อรองรับสังคมโลกที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ร่วมกันแก้ปัญหาสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (3) ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษา และต้องเชื่อมโยงกับการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับทรัพยากรบุคคลของประเทศในการเข้ารับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งส่งเสริมให้มีการศึกษาอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะในการประกอบอาชีพของบุคคลและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมีสาระสำคัญที่ครอบคลุมเป้าหมายและหลักการของการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของไทยและเป็นมาตรฐานที่คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของ สถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนดพันธกิจและมาตรฐานการปฏิบัติงานได้ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนา 5 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พ.ศ. 2560 – 2564 มีวิสัยทัศน์ที่ว่า “มหาวิทยาลัยแม่แบบที่ดีของสังคม (Smart Archetype University of the Society)” โดยความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ : รักษาความเป็น มหาวิทยาลัยอันดับ 1 ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการประเมินของ Cybermetrics Lab แห่งสภาวิจัย (CSIC) ประเทศสเปน เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2562 (อ้างอิงจาก <http://www.webometrics.info/en/Asia/Thailand>) และมีผลงาน ที่เป็นแม่แบบสวนสุนันทา ด้านการสอน วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มีการกำหนดจุดประสงค์ พันธกิจภารกิจ ยุทธศาสตร์ เป้าหมายการพัฒนามหาวิทยาลัย และนโยบายในการบริหารและพัฒนามหาวิทยาลัย ในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย และนำไปสู่ในการปฏิบัติในแต่ละปี สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 คือ ยกระดับคุณภาพบัณฑิต โดยเปลี่ยนกระบวนการ ทัศนการเรียนรู้ของบัณฑิตให้มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษา อย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีกระบวนการทัศน์ใหม่ การเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีจิตอาสาและความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ ของโลก ดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ไทยที่สอดคล้องกับหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพระหว่างเก่งงานและเก่งความดี โดยเน้นความรับผิดชอบต่อ มีสุขภาพะ ทั้งร่างกายและจิตใจ เพื่อตนเองและสังคม สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพงานที่เปลี่ยนแปลงโดยมีการประเมินคุณภาพและพัฒนามหาวิทยาลัยหลังเข้าสู่ตลาดแรงงาน (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2556)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีหน่วยงานจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา มีการจัดการศึกษาให้บริการทางการศึกษาแก่นักศึกษา คณาจารย์ และหน่วยงานอื่นๆ ด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร และสารสนเทศที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพงานสูงสุด โดยปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ระบุไว้ว่า มหาวิทยาลัยแม่แบบที่ดีของสังคม

(Smart Archetype University of the Society) ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์: รักษาความเป็นมหาวิทยาลัย อันดับ 1 ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ และมีผลงานที่เป็นแม่แบบสวนสุนันทาด้านการสอน วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 28,389 คน นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาในแต่ละปีมีจำนวนมากน้อยแตกต่างกัน โดยมหาวิทยาลัยจะมีการจัดการเรียนสอนในคณะวิชาแต่ละหลักสูตรที่มีความทันสมัย มีการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน จึงทำให้นักศึกษามีความสนใจที่จะเข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยมีความสนใจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ให้การศึกษาแก่นักศึกษาใหม่ทุก ๆ ปี จึงทำให้เกิดความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทา และตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อเป็นข้อมูลให้กับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาและนำไปพัฒนาคุณภาพ ของมหาวิทยาลัยในอนาคตต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

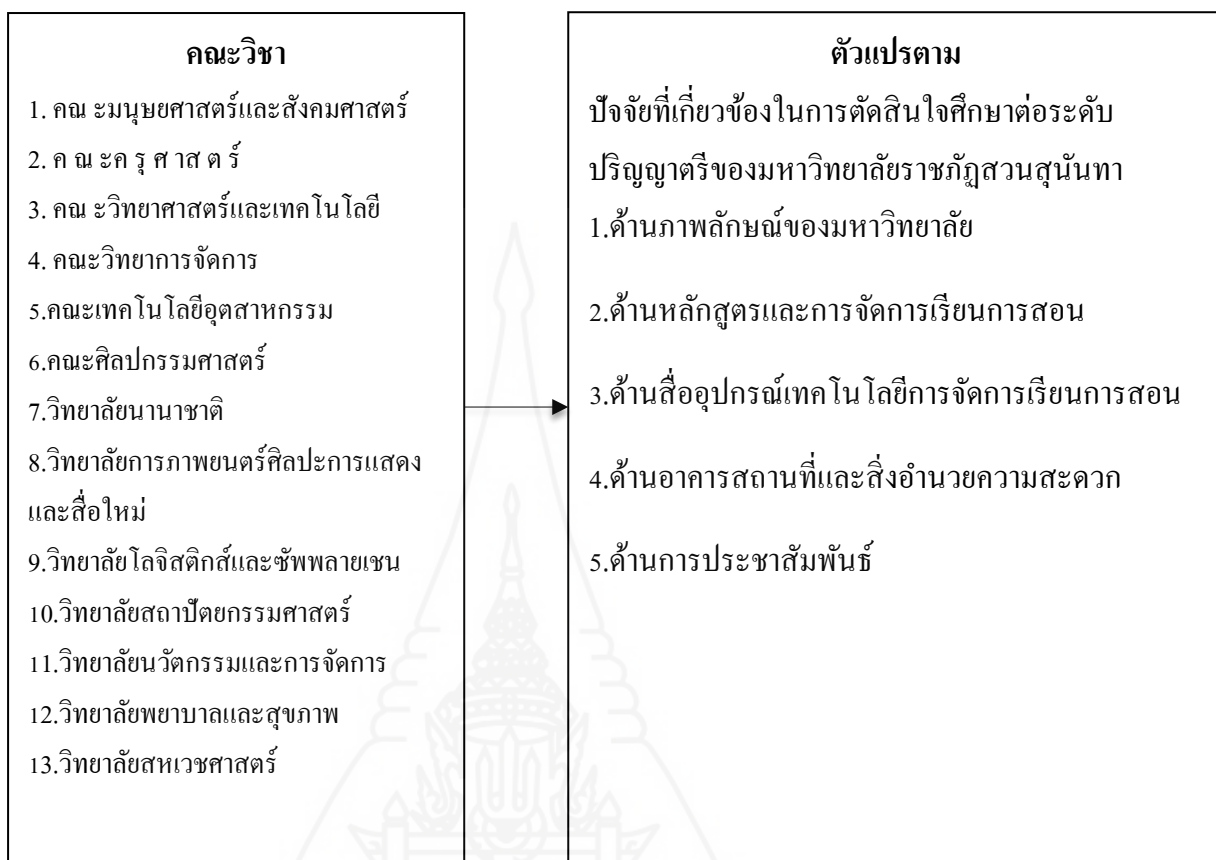
2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2.2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์งานที่เกี่ยวข้องจากหลักการ แนวคิด ทฤษฎี แนวคิด การตัดสินใจ และงานวิจัยของกณิกนันท์ โภชนงค์ , ณพิมชนะกิจ พวกอินแสง , Fan Liang (2561) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และนำมาเป็นกรอบในการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาประกอบไปด้วย 5 ด้าน 1-5 ดังแสดงในภาพที่ 1.1 ดังนี้

แผนภาพแสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ชั้นปีที่ 1 จำแนกตามคณะวิชา มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาแตกต่างกัน

5. ขอบเขตในการวิจัย

5.1 ด้านประชากร

นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 2,200 คน (กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา <http://reg.ssru.ac.th/2562>)

5.2 ด้านเนื้อหา

5.2.1 *ตัวแปรอิสระ* ได้แก่ คณะวิชา

- 1) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- 2) คณะครุศาสตร์
- 3) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 4) คณะวิทยาการจัดการ
- 5) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- 6) คณะศิลปกรรมศาสตร์
- 7) วิทยาลัยนานาชาติ
- 8) วิทยาลัยการภาพยนตร์ศิลปะการแสดงและสื่อใหม่
- 9) วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน
- 10) วิทยาลัยสถาปัตยกรรมศาสตร์
- 11) วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
- 12) วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ
- 13) วิทยาลัยสหเวชศาสตร์

5.2.2 *ตัวแปรตาม* ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ดังนี้

- 1) ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
- 2) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
- 3) ด้านสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีการเรียนการสอน
- 4) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก
- 5) ด้านการประชาสัมพันธ์

ประชากร

ประชากร (Population) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 2,200 คน (กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา <http://reg.ssru.ac.th/> 2562)

5.4 ระยะเวลาที่ศึกษา

ปีการศึกษา 2562

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาต่อ หมายถึง สิ่งที่เป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประกอบด้วย 1) ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย 2) หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 3) สื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีการเรียนการสอน 4) อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก 5) ด้านการประชาสัมพันธ์

6.1.1 ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคมโดยทั่วไปได้รับความเชื่อมั่นและสนับสนุนจากผู้ประกอบการบัณฑิตมีคุณภาพได้รับการยอมรับจากหน่วยงานและองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นที่ยอมรับของสังคม

6.1.2 หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน คือ หลักสูตรที่เปิดสอนมีการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยในปัจจุบันมีการจัดการเรียนการสอนตรงต่อความถนัดและความต้องการของนักศึกษามีคณะวิชาให้เลือกอย่างหลากหลาย เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

6.1.3 สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการเรียนการสอน คือ หมายถึง การนำเอาเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ เทคนิคหรือวิธีการต่าง ๆ มาช่วยในกระบวนการเรียนการสอน มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีความพร้อมในชั้นเรียน มีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย มีการจัดการเรียนการสอนด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เช่น e - Learning เว็บไซต์อาจารย์ ตลอดจนการพัฒนาระบบสารสนเทศไปใช้ในการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา

6.1.4 อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก คือ การจัดให้มีอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคารสถานที่ บริการสาธารณะอื่น ที่คณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา เข้าถึงได้ ตกแต่งอาคาร สถานที่ สะอาด ภูมิทัศน์สวยงาม และบรรยากาศร่มรื่นมีความปลอดภัยจากสภาพแวดล้อมภายนอก

6.1.5 การประชาสัมพันธ์ คือ กระบวนการในการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างหน่วยงาน องค์กร สถาบันกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีการประชาสัมพันธ์

หลักสูตรของมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจนการโฆษณาทาง วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ดัดป้าย ประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมพิเศษนอกมหาวิทยาลัยที่แสดงต่อสาธารณะ เช่น การจัดแสดงผลงานของนักศึกษา การเข้าร่วมประกวดต่างๆ ฯลฯ

6.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา หมายถึง สถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนใน ระดับอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา จำแนกเป็น 13 คณะวิชา ได้แก่ 1. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 2. คณะครุศาสตร์ 3. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 4. คณะวิทยาการจัดการ 5. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม 6. คณะศิลปกรรมศาสตร์ 7. วิทยาลัยนานาชาติ 8. วิทยาลัยการภาพยนตร์ศิลปะการแสดงและสื่อใหม่ 9. วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน 10. วิทยาลัยสถาปัตยกรรมศาสตร์ 11. วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ 12. วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ 13. วิทยาลัยสหเวชศาสตร์

7. ประโยชน์ที่ได้รับ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีประโยชน์ ดังนี้

7.1 นำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ให้มีความทันสมัยและมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

7.2 นำข้อมูลการวิจัยไปใช้ในการสนับสนุนสื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาของ มรภ.สวนสุนันทาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ ปัจจัยเกี่ยวกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษา แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ
3. ปัจจัยเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษา
4. การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา

1.1 ความหมายการบริหารสถานศึกษา

การบริหารเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเพราะเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขององค์กรที่มุ่งไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายและเพื่อความอยู่รอดขององค์กร ในที่นี้ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารไว้ดังนี้

คำว่า “การบริหาร” (Administration) ใช้ในความหมายกว้างๆ เช่น การบริหารราชการอีกคำหนึ่งคือ “การจัดการ” (Management) ใช้แทนกันได้ คำว่าการบริหารมีนักวิชาการทางการบริหาร

Simon A. Herbert (1950) (อ้างถึงในภาวิดา ธาราศรีสุทธิ 2542, น.2) ได้ให้ความหมายของการบริหารไว้ว่า การบริหาร คือ กิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน

Barnard Chester (1962) (อ้างถึงใน สมศักดิ์ คงเที่ยง 2542, น.1) การบริหาร คือ การทำงานของคณะบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่ร่วมปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

Sergiovanni (1992) (อ้างถึงใน สมศักดิ์ คงเที่ยง 2542, น.1) การบริหาร คือ กระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารเป็นกระบวนการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน มี กระบวนการวางแผน กำหนดจุดมุ่งหมาย กำหนดบุคคลการทำงาน โดยระบุบทบาทหน้าที่ ที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจน เข้าใจตรงกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการบริหารไว้หลายท่าน ดังนี้

ภาวิดา ชาราศรีสุทธิและวิบูลย์ ไทวณะบุตร (2542, น.10) การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมกันดำเนินการ เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุกๆ ด้าน นับแต่ บุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ เจตคติ พฤติกรรม คุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกันกับความ ต้องการของสังคม โดยกระบวนการต่างๆ ที่อาศัยควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคลและอาศัย ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่างๆอย่างเหมาะสมเพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ ตนดำเนินชีวิตอยู่

สมศักดิ์ คงเที่ยง (2542, น.278-279) การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคล ตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายๆ อย่างที่บุคคลร่วมกันกำหนด โดยใช้กระบวนการอย่างมีระบบ และให้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่างๆ อย่างเหมาะสม

พะยอม วงศ์สารศรี (2544, น.16-21) ให้ความหมายของการบริหารการศึกษาว่า หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารใช้ศิลป์และกลยุทธ์ดำเนินการ เพื่อให้องค์การบรรลุเป้าหมาย สามารถดำรงตนอยู่ในองค์กรของสังคมได้อย่างมีความสุข

ชาอุชัย อาจินสมาจาร (2545, น.146) กล่าวว่า การบริหารการศึกษาเป็นการใช้อิทธิพล (Influencing) ต่อคนอีกกลุ่มหนึ่งคือ นักเรียน เพื่อให้มีความเจริญอกงาม บรรลุ วัตถุประสงค์ที่ได้กำหนด โดยการใช้กลุ่มคนกลุ่มที่สอง ได้แก่ ครู ในฐานะตัวแทน (Agent) ดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

วิโรจน์ สารรัตนะ (2546, น.3) กล่าวถึง การบริหารว่าเป็นกระบวนการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์การ โดยอาศัยหลักการในการบริหารอย่างน้อย 4 ประการ คือ การวางแผน การจัดองค์การการนำและการควบคุม ซึ่งกระบวนการดังกล่าวมีผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบ ที่จะให้มีการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ชูศรี ถนอมกิจ (2550, น.2) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษา คือกระบวนการต่างๆ ในการดำเนินงานของกลุ่มบุคคลที่ร่วมมือกันให้ศึกษาแก่สมาชิกที่อยู่ในสังคม เพื่อให้เกิดการพัฒนาในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ กระบวนการอย่างมีระบบ

เก่ง ตลาดธานี (2550, น.12) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษา คือกระบวนการที่ใช้ศาสตร์และศิลป์ของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เจริญเติบโต ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีลักษณะเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องร่วมมือกับบุคลากรในสถานศึกษาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นสมาชิกที่ดีในสังคมต่อไป

นงลักษณ์ เรือนทอง (2550, น.22 – 25) ได้รวบรวมความหมายและความสำคัญของการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า การบริหารสถานศึกษาเป็นกระบวนการดำเนินงานในกิจกรรมด้านต่างๆของสถานศึกษาซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารครูอาจารย์และองค์คณะบุคคลฝ่ายต่างๆของชุมชนในท้องถิ่นเพื่อรวบรวมการวางแผนการจัดการศึกษาภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบตามมาตรฐานและคุณภาพให้แก่เยาวชนในอันที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในทุกๆด้านอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ศิริชัย กาญจนวาสี, และคนอื่นๆ (2551, น. 23) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษา คือ การวางแผน การพัฒนาแผนและ โครงการนิเทศภายใน ซึ่งต้องอาศัยรูปแบบของระบบการบริหารจัดการศึกษาแบบบูรณาการที่เหมาะสมอันประกอบด้วย การระดมทรัพยากร ไม่ว่าจะเป็นงบประมาณบุคคล แหล่งเรียนรู้ ทั้งภาครัฐและเอกชน การวางแผนและการขับเคลื่อนกลยุทธ์ การมีส่วนร่วมทั้งร่วมคิด ร่วมทำและมีความเป็นอิสระ คล่องตัวทันสมัย กระจายอำนาจ มีความโดดเด่นทางวิชาการ

บุญชม ศรีสะอาด, และสุชีทอง ศรีสะอาด (2552, น.42) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษา คือกระบวนการและกิจกรรมที่ผู้บริหารขององค์กรทางการศึกษาใช้ภาวะผู้นำในการระดมทรัพยากรและเทคนิคในการประยุกต์ศาสตร์และศิลป์ทางการบริหารมาใช้ในกิจการทางการศึกษา การพัฒนาองค์กรทางการศึกษาและสมาชิกของสังคม ให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ ในการเรียนรู้ การประกอบอาชีพและเป็นคนดีของสังคมตามเป้าหมายและนโยบายของประเทศ

แฮร์ริส (Harison, 1985, p.19) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษา คือ กระบวนการในการสร้างบูรณาการแห่งความสามารถของบุคคลและการนำประโยชน์จากวัสดุอุปกรณ์ต่างๆมาใช้ อย่างเหมาะสม เพื่อช่วยให้มีการพัฒนาคุณภาพของมนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีใช้เพียงมุ่งพัฒนาอนุชนของชาติเท่านั้น แต่ยังมีมุ่งให้การพัฒนาบุคลากรต่างๆ ของโรงเรียนอีกด้วย เอาไว้หลังสมเดช

ถวิล เกษสุพรรณ (2552, น.132) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กระบวนการทำงานหรือกิจกรรมต่างๆ ทางการศึกษาที่บุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ร่วมมือกัน

ดำเนินงานโดยใช้ทรัพยากรการบริหารเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นสมาชิกที่ดีมีคุณภาพของสังคมตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

สมเดช สาวันดี (2553, น.14) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การใช้ศาสตร์และศิลปะในการทำงานร่วมกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกระบวนการเรียนรู้และความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

สรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง สรุปได้ว่า การบริหารการศึกษาเป็นกระบวนการหรือกิจกรรมที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการอย่างมีระบบ ระเบียบ กฎเกณฑ์ มีการประสานความร่วมมือกันภายในองค์การโดยใช้ทรัพยากรและเทคนิคต่างๆ อย่างเหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ร่วมกัน เป็นการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ระเบียบ โดยใช้ปัจจัยหรือทรัพยากรการบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้

1.2 การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษา หมายถึง การศึกษาที่สูงขึ้นจากระดับมัธยมศึกษา คำว่า อุดมศึกษา มีรากศัพท์มาจากศัพท์ภาษาบาลีว่า “อุดม” หมายถึง สูงสุด และศัพท์ภาษาสันสกฤต “ศึกษา” หมายถึง การเล่าเรียน ดังนั้นคำว่า “อุดมศึกษา” จึงหมายถึง การเรียนชั้นสูงสุด มี 3 ระดับ คือ ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ซึ่งการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันอยู่ภายใต้การ กำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือ สกอ. กระทรวงศึกษาธิการ (<http://th.wikipedia.org>)

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543, น.10) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการดำเนินการด้านการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อให้เกิดผลที่เป้าหมายคือผู้เรียนซึ่งมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องได้แก่ หลักสูตร วิธีการเรียนการสอนการประเมินผล เป็นต้น

1. การวางแผนอุดมศึกษาระยะยาว คือ แผนกำหนดทิศทางหรือแผนชี้นำเพื่อการพัฒนาอุดมศึกษาในระยะยาว ประกอบด้วย แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2533 - 2547) และแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565) จากการประเมินผลที่ผ่านมาพบว่า แผนอุดมศึกษาระยะยาว ก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และมองอนาคตร่วมกัน และมองเห็นทิศทางร่วมกัน แต่สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง สามารถจัดทำแผนพัฒนาของตนอย่างอิสระและมีเสรีภาพทางวิชาการ ทำให้ภาพรวมของการพัฒนาอุดมศึกษาไม่สอดคล้องกับทิศทางระยะยาวที่กำหนด ในการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ซึ่งอยู่ในยุคสมัยของการปฏิรูปประเทศในทุก ๆ ด้าน จึงกำหนดหลักการพื้นฐานและแนวคิดในการจัดทำแผนที่มุ่งหวังให้อุดมศึกษาเป็นหัวรถจักรในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ปฏิรูปการอุดมศึกษาทั้งระบบ และ

สร้างโอกาสในการเปลี่ยนแปลงการศึกษาทั้งระบบของประเทศ จากแนวคิดดังกล่าวแผนอุดมศึกษา ระยะยาวต้องให้คำนิยาม “อุดมศึกษา” ใหม่ให้ชัดเจน โดยอุดมศึกษาต้องเป็นสมองของประเทศ ในการคิดวิเคราะห์เชิงรุก มีทฤษฎีมีตรรกะ สามารถสร้างสรรค์นวัตกรรม แสวงหาทางเลือกใหม่ และสร้างรากฐานการวิจัยเพื่อขับเคลื่อนชุมชนและสังคมในการพัฒนาประเทศแผนต้องนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงระบบอุดมศึกษา ทั้งการปรับโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และการจัดสรรทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ

2. บทบัญญัติทางกฎหมาย นโยบาย และยุทธศาสตร์แสดงให้เห็นว่าทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ Thailand 4.0 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) และแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ต่างมุ่งสร้างปัจจัยเพื่อเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศไปในทิศทางเดียวกัน โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีเป็นหลักด้วยการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจผ่านการใช้ นวัตกรรม เทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์การสร้างสังคมที่ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง การยกระดับ คุณภาพทรัพยากรมนุษย์สู่ศตวรรษที่ 21 และการปกป้องสิ่งแวดล้อมจากการกำหนด 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ให้เป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต New Engine of Growth จึงทำให้เป้าหมายและทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษาในอนาคตมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

3. บริบทของอุดมศึกษาไทยได้มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง ในปีพ.ศ. 2558 มีสถาบันอุดมศึกษา (การศึกษาหลังมัธยมศึกษาตอนปลาย) จำนวน 1,095 แห่ง ประกอบด้วย สถาบันในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและในสังกัดกระทรวงอื่น ในปีพ.ศ. 2559 มีนักศึกษาทุกระดับ ทุกสถาบัน จำนวน 2.3 ล้านคน นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72) ศึกษาในสาขาวิชาด้านสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มีนักศึกษาเพียงร้อยละ 28 ศึกษาในสาขาวิชาด้านวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ สุขภาพ อัตราการเข้าถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามมาตรฐานของ UNESCO พบว่าจำนวน นักศึกษาระดับอุดมศึกษา เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรวัย 18-22 ปีในปีพ.ศ. 2559 ประเทศไทยคิด เป็นร้อยละ 49 สูงกว่าประเทศฟิลิปปินส์ (ร้อยละ 35) และประเทศมาเลเซีย (ร้อยละ 44) ในด้าน บุคลากร พบว่าบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน ในปีพ.ศ. 2560 มีจำนวนทั้งสิ้น 205,582 คน เป็นสายวิชาการ 74,249 คน และสายสนับสนุน 131,333 คน และมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ใน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ บุคลากรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 93) เป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา โดยมี ข้าราชการอยู่ทั้งสิ้นประมาณ 13,871 คน หรือประมาณร้อยละ 7 เมื่อพิจารณาการเข้าสู่ตำแหน่งทาง วิชาการ พบว่าร้อยละ 71 ดำรงตำแหน่งอาจารย์ร้อยละ 20 ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ 8 ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์และมีเพียงร้อยละ 1 ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ในด้าน งบประมาณ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้รับเงิน

งบประมาณแผ่นดินอุดหนุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปีพ.ศ. 2552 จำนวน 68,133 ล้านบาท และในปีพ.ศ. 2560 จำนวน 115,293 ล้านบาท ในขณะที่จำนวนนักศึกษารวมคงที่

4. ศักยภาพด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยไทย มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งผลิตผลงานวิจัย และผลงานทางวิชาการหลักของประเทศ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล ว่ามีกลไกในการสนับสนุนอย่างไร ในปีพ.ศ. 2542 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้เสนอโครงการศูนย์ความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและได้จัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศรวม 11 ศูนย์ระหว่างปีพ.ศ. 2543 - 2560 ได้ผลิตผลงานวิจัยรวม 9,322 เรื่อง ตีพิมพ์ระดับนานาชาติ 7,011 เรื่อง และในประเทศ 2,311 เรื่อง สามารถผลิตนักวิชาการระดับปริญญาโท 7,060 คน ระดับปริญญาเอก 1,602 คน และระดับหลังปริญญาเอกอีก 103 คน ในระหว่างปีพ.ศ. 2554 - 2558 ได้จัดทำโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติเป็นโครงการส่งเสริมมหาวิทยาลัย 9 แห่ง ให้พัฒนาสู่มหาวิทยาลัยระดับโลก และพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ด้วย แม้ว่าโครงการนี้จะได้รับเงินอุดหนุนต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดแต่ผลการดำเนินงานช่วยสร้างงานวิจัยและนักวิจัยเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ศักยภาพด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยในภาพรวมแล้ว พบว่าร้อยละ 90 ของผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการมาจากมหาวิทยาลัยเพียง 20 แห่ง และในจำนวนนี้พบว่าร้อยละ 72.3 เป็นผลงานของมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ 9 แห่ง ข้อมูลบ่งชี้เชิงคุณภาพของงานวิจัย เช่น Citation Index การจดสิทธิบัตร หรือทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนการพัฒนา Platform การวิจัยในมหาวิทยาลัยเพื่อตอบสนองวาระแห่งชาติและการสร้างเครือข่ายการวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมและตอบสนองต่อปัญหาเศรษฐกิจและสังคม (Research University Network) ได้มีการวิเคราะห์และรวบรวมไว้ด้วยแล้ว

5. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาอุดมศึกษา ประกอบด้วย แนวโน้มสภาพแวดล้อมที่สำคัญ 10 ประการ ได้แก่ แนวโน้มสภาพแวดล้อมภายนอก 5 ประการ คือ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและสังคม แนวโน้มและโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศ โลกาภิวัตน์การปรับเปลี่ยนบทบาทภาครัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี แนวโน้มสภาพแวดล้อมภายในระดับอุดมศึกษา 5 ประการ คือ คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา การเข้าถึงบริการอุดมศึกษา ความเท่าเทียมและความเป็นธรรม ประสิทธิภาพการบริหาร และการตอบสนองกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง ผลการวิเคราะห์พบว่า แนวโน้มสภาพแวดล้อมทั้ง 10 ประการนั้น มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุดมศึกษาในระดับที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้การกำหนดทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษาอาจผันแปรไปตามแนวโน้มแต่ละด้าน ทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรค ตลอดจนจุดแข็งและจุดอ่อนของระบบอุดมศึกษา ดังนั้นการวางแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปีจึงมุ่งไปที่การเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ ประกอบด้วย การปรับเปลี่ยนทิศทางและบทบาทของอุดมศึกษา (Re-

Orientation) การปรับยุทธศาสตร์อุดมศึกษา (Re-Profilng) การปรับโครงสร้างการดำเนินงาน (Re-Structure) และการจัดองค์กรใหม่ (Re-Organization)

6. การกำหนดเป้าหมายเชิงหลักการของแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปีสะท้อนให้เห็นเจตนารมณ์ เพื่อให้ระบบอุดมศึกษาเป็นกลไกสำคัญเพื่อการพัฒนาประเทศ ประกอบด้วยเป้าหมายด้านคุณภาพ หมายถึง คุณภาพบัณฑิต คุณภาพการวิจัยและนวัตกรรม การพัฒนาสู่ความเป็นเลิศระดับโลก เป้าหมายด้านประสิทธิภาพ หมายถึง การบริหารแบบมืออาชีพ การบริหารต้นทุนคุณภาพ ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิต ธรรมเนียมปฏิบัติ และประสิทธิภาพการวิจัยและการสร้างนวัตกรรม เป้าหมายด้านความเสมอภาค หมายถึง โอกาสและความหลากหลายของผู้รับบริการ กลไกการพัฒนากลุ่มผู้ด้อยโอกาส และการระดมทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา เป้าหมายด้านการตอบสนองบทบาทที่เปลี่ยนแปลง หมายถึง การปรับตัวของการผลิตบัณฑิตเข้าสู่ความต้องการที่เหมาะสม การลดช่องว่างทักษะของบัณฑิตกับความต้องการของนายจ้าง ความสัมพันธ์กับภาคการผลิตและชุมชน การสร้างงาน การเป็นผู้ประกอบการและการมีงานทำ และการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนสามารถใช้ประโยชน์จากการวิจัยและนวัตกรรม

7. แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และยุทธศาสตร์หลัก 6 ประการ ซึ่งเป็นการนำเสนอทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษาในภาพรวม ที่สถาบันอุดมศึกษาและฝ่ายบริหารจะใช้เป็นหลักการร่วมกันในการวางแผนอุดมศึกษาให้ตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ ดังนี้

วิสัยทัศน์ “อุดมศึกษาไทยเป็นแหล่งสร้างปัญญาให้สังคม นำทางไปสู่การเปลี่ยนแปลง สร้างนวัตกรรม ความรู้งานวิจัย ที่เสนอทางเลือกและแก้ปัญหา เพื่อการพัฒนาประเทศ และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อยกระดับมาตรฐานการอุดมศึกษาให้เทียบเคียงกับประเทศพัฒนาแล้ว
2. เพื่อสนับสนุนการถ่ายทอดองค์ความรู้และนวัตกรรมอย่างกว้างขวางและครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคการผลิต
3. เพื่อสนับสนุนการเคลื่อนย้ายทางสังคม (Social Mobility)
4. เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการกำกับดูแลระบบอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความเป็นอิสระในการบริหารตนเอง

ยุทธศาสตร์หลัก 6 ประการ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 อุดมศึกษาเป็นแหล่งพัฒนากำลังคนและสร้างเสริมศักยภาพทั้งทักษะความคิด

และการรู้จัก เพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ
ประกอบด้วยเป้าหมาย 5 ประการ และตัวชี้วัดหลัก 3 ตัว
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพและคุณภาพนักศึกษา เสริมสร้างความรู้และ
ทักษะทางอาชีพ

ให้พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
ประกอบด้วยเป้าหมาย 3 ประการ และตัวชี้วัดหลัก 2 ตัว
ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างสมรรถนะหลักของอุดมศึกษาไทยให้เป็นแหล่งพัฒนาต่อยอด
ความสามารถ

ในการใช้ความรู้สร้างผลงานวิจัย ค้นหาคำตอบที่จะนำไปใช้ประโยชน์
ในการแก้ปัญหา และพัฒนาเศรษฐกิจที่ระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ
ประกอบด้วยเป้าหมาย 4 ประการ และตัวชี้วัดหลัก 3 ตัว
ยุทธศาสตร์ที่ 4 อุดมศึกษาเป็นแหล่งสนับสนุนการสร้างงานและนำความรู้ไป
แก้ปัญหา

ผ่านความร่วมมือกับภาคเอกชนและท้องถิ่น
ประกอบด้วยเป้าหมาย 3 ประการ และตัวชี้วัดหลัก 2 ตัว
ยุทธศาสตร์ที่ 5 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ มี
ประสิทธิผล และ

มีระบบการกำกับดูแลที่รับผิดชอบต่อผลการดำเนินการของมหาวิทยาลัยในทุกด้าน
ประกอบด้วยเป้าหมาย 4 ประการ และตัวชี้วัดหลัก 2 ตัว
ยุทธศาสตร์ที่ 6 ปรับระบบโครงสร้างการตรวจสอบ การจัดสรรงบประมาณ และ
การติดตาม

รายงานผลที่มีประสิทธิภาพ

ประกอบด้วยเป้าหมาย 5 ประการ และตัวชี้วัดหลัก 2 ตัว

8. แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี ส่วนที่ 2 คือ การวางแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลง
เป็นการจัดระบบอุดมศึกษาใหม่ โดยเน้นบทบาทภาครัฐ ทำหน้าที่กำกับดูแลระบบอุดมศึกษา
(Regulators) ซึ่งจะต้องแสดงบทบาท ผู้นำการเปลี่ยนแปลง ส่วนสถาบันอุดมศึกษาคือผู้ที่ต้อง
ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยอิสระและเสรีภาพทางวิชาการให้เกิดผลผลิตตามคุณภาพมาตรฐาน
ที่กำหนด

ดังนั้น การจัดระบบอุดมศึกษา คือ การปรับบทบาทภาครัฐ ให้ทำหน้าที่กำหนด
นโยบายและมาตรฐานการอุดมศึกษาที่ชัดเจน ให้การสนับสนุนทรัพยากรด้วยระบบที่มี

ประสิทธิภาพ และทำหน้าที่ติดตามตรวจสอบประเมินผลด้วยระบบข้อมูลและหลักฐานที่เชื่อถือได้ และการวางแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลง โดยเริ่มต้นจากการปรับปรุงกฎระเบียบให้เกิดระบบอุดมศึกษาใหม่ด้วยการบูรณาการภารกิจของภาครัฐ ร่วมกันทำหน้าที่กำกับดูแลระบบอุดมศึกษา

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

พฤติกรรมทุกรูปแบบของมนุษย์ก่อนแสดงให้เป็นที่ปรากฏ จะต้องผ่านขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญ นั่นคือ การตัดสินใจ ซึ่งแต่ละคนมักจะต้องทำเป็นประจำในทุกอิริยาบถ จนกลายเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้ง และเป็นธรรมชาติโดยไม่ได้รู้สึกว่าการตัดสินใจในแต่ละครั้งเกิดจากการกระทำการตัดสินใจ จนบางครั้ง พฤติกรรมดังกล่าวนั้น ผู้กระทำไม่ได้ตระหนักว่าได้ทำการตัดสินใจแต่อย่างใด (รศนา อัจชะกิจ, 2539, น.83) การตัดสินใจ (Decision making) หมายถึง กระบวนการในการคัดเลือกเพื่อการปฏิบัติที่มีทางเลือก อยู่หลายทาง และผลลัพธ์มีความแตกต่างกัน ในการตัดสินใจนี้มีขั้นตอนที่เริ่มต้นจากการที่ได้ตระหนักถึง ปัญหา และขั้นตอนสุดท้ายจะนำไปสู่การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

การตัดสินใจ (decision) ได้มีนักวิชาการได้ให้คำนิยามไว้ต่างกัน ดังนี้

Barnard (1938, p. 168- 169) ได้ให้ความหมายของคำว่า การตัดสินใจ หมายถึง การพิจารณาทางเลือกจากหลายทางเลือกให้เหลือเพียงทางเดียว

Griffiths (1959:104) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง ทางเลือกในการปฏิบัติโดยการคิด ทางเลือกที่แตกต่างกัน

Simon (1960, p.1) ได้ให้ความหมายของคำว่า การตัดสินใจ หมายถึง การหาโอกาสในการตัดสินใจเพื่อเลือกทางที่เป็นไปได้

Pfiffner และ Presthus (1960) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกวิธีที่ดีที่สุดที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์

Oppenheim (1979, p.55) ได้ให้ความหมายของคำว่า การตัดสินใจ คือ การพิจารณาไตร่ตรองสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างรอบคอบก่อนลงมือกระทำ (อ้างใน ปิย พร อามสุทธิ์ 2557)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2556) การตัดสินใจ หมายถึง การกระทำของบุคคลในการที่เลือกทางเลือกที่มีอยู่หลายๆ โดยการรวบรวมและประเมินข้อมูลและ สิ่งประกอบอื่นๆ ที่สำคัญโดยการเลือกทางเลือกที่ดีเพียงทางเลือกเดียวที่สามารถตอบสนองสู่เป้าหมายหรือความต้องการของผู้เลือกเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ

สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) ธรรมดา (2550, น.276) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกทางเลือกที่เป็นไปได้เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ณัฐพันธ์ เชนันทน (2551, น.138) ได้ให้ความหมายว่า การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการใช้ความคิดและการกระทำของการรับรู้โดยการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา (Problem) หรือ โอกาส (Opportunity) และประเมินทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อจัดการกับปัญหาหรือโอกาสที่เกิดขึ้น

แสวง รัตนมงคลมาส (2537, น.78) ได้ให้ความหมายของคำว่า “การตัดสินใจ” คือ การเลือกบนทางเลือก (choice of alternative) ซึ่งทางเลือกนั้นจะต้องมี

1. เป้าหมายหรือจุดประสงค์ (goals) ความมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุผลนั้น ผู้กระทำต้องมีการกำหนดเป้าหมายไว้ก่อนล่วงหน้า และพยายามที่จะกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น ๆ

2. ความเชื่อ (belief orientation) เกิดจากความคิด ความรู้ในเรื่องนั้นที่จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการเลือกการกระทำทางสังคม

3. ค่านิยม (value standard) คือ สิ่งที่ถูกยึดถือเป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจ และกำหนดการกระทำของตนเอง ค่านิยมนั้นเป็นลักษณะความเชื่ออย่างหนึ่งแต่มีลักษณะถาวรโดยเชื่อว่าวิธีปฏิบัติบางอย่างเป็นสิ่งที่ดีหรือสังคมเห็นดี เห็นชอบ สมควรที่จะยึดถือและปฏิบัติตามกว่าวิธีปฏิบัติอย่างอื่น

4. นิสัยและธรรมเนียม (habits and customs) คือแบบอย่างพฤติกรรมที่สังคมกำหนดไว้แล้วสืบต่อกันมาด้วยประเพณี

5. การคาดหวัง (expectation) คือ ท่าทีของบุคคลอื่นที่มีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตัว โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนต้องการ

จากความหมายของการตัดสินใจดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้ศึกษาสามารถสรุปได้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง การศึกษา วิเคราะห์ ไตร่ตรอง ในเรื่องต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลนำไปประเมินผลหรือพิจารณาทางเลือก ที่เหมาะสมและดีที่สุดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

Oppenheim (1979, p.63) (อ้างอิงใน ปฐมา อาแว และ นิยาواهر์ไพบุลย์ (2562, p.16) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ได้แก่

1. ค่านิยม (Value) ค่านิยมจะมีอิทธิพลในกระบวนการตัดสินใจในสถานการณ์ที่มีตัวเลือกหลายตัว ตัวเลือกที่หนึ่งอาจมีผลทำให้ค่านิยมพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปในด้านที่ดีขึ้น ในขณะที่ตัวเลือกที่สองสามารถสร้างค่านิยมใหม่ที่เหมาะสมกับความต้องการได้ อย่างไรก็ตามจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของบุคคลนั้น

2. ประเภทของครอบครัว (Type of Family) ประเภทของครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจ เช่น ขนาดของครอบครัว การเงินของครอบครัว อาชีพและการศึกษาของสมาชิกที่อยู่อาศัย และศาสนาของครอบครัวจะมีความสำคัญต่อการตัดสินใจ

3. ทรัพยากรครอบครัว (Family Resources) ทรัพยากรครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจ กล่าวคือ บุคคลโดยทั่วไปมักจะทำตามรูปแบบการซื้อในสิ่งเดิมที่เคยซื้อในอดีต ทำให้รอบคอบมากขึ้น เพราะเกิดการตัดสินใจขั้นสุดท้ายและเป็นนิสัย

4. ทิศทางของเศรษฐกิจสังคม (The Socioeconomic Setting) เศรษฐกิจของประเทศจะส่งผลกระทบต่อการใช้ซื้อ กล่าวคือ ในช่วงที่เศรษฐกิจรุ่งเรืองผู้คนส่วนใหญ่จะทำงานและมีเงินสำหรับใช้จ่ายใช้สอยได้อย่างสบายใจ แต่เมื่อเศรษฐกิจตกต่ำก็จะตระหนักถึงสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงจึงใช้จ่ายใช้สอยน้อยลง

ฉัตรพร เสมอใจ (2550, น.57) ได้กล่าวว่า การที่บุคคลจะมีการตัดสินใจที่เหมือนหรือแตกต่างกันนั้นล้วนมีผลมาจากลักษณะทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถแบ่งปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจได้เป็น 2 ประการ คือ 1) ปัจจัยภายใน (Internal Factors) และ 2) ปัจจัยภายนอก(External Factors) ดังนี้

1. ปัจจัยภายใน (Internal Factors) เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคลในด้านความคิดและการแสดงออกซึ่งมีพื้นฐานมาจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยที่ปัจจัยภายในประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ ความจำเป็น ความต้องการหรือความปรารถนา แรงจูงใจ บุคลิกภาพทัศนคติ การรับรู้และการเรียนรู้ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

1.1 ความจำเป็น (Needs) ความต้องการ (Wants) และความปรารถนา (Desires) เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันและสามารถใช้แทนกันได้ ซึ่งส่วนใหญ่นิยมใช้คำว่า “ความต้องการ” ทั้งนี้ โดยที่ความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่งของมนุษย์นั้นจะเป็นจุดเริ่มต้นของความต้องการในการใช้สินค้าหรือบริการคือ เมื่อเกิดความจำเป็นหรือความต้องการไม่ว่าในด้านร่างกายหรือจิตใจขึ้นบุคคลจะหาทางที่จะตอบสนองความจำเป็นหรือความต้องการนั้น

1.2 แรงจูงใจ (Motivate) เมื่อบุคคลเกิดปัญหาทางกายหรือในจิตใจขึ้นและหากปัญหานั้นไม่รุนแรงเขาอาจปล่อยวาง ไม่คิด ไม่ใส่ใจ หรือไม่ทำการตัดสินใจใด แต่หากปัญหานั้นขยายตัวหรือเกิดความรุนแรงยิ่งขึ้นเขาก็จะเกิดแรงจูงใจในการพยายามที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น

1.3 บุคลิกภาพ (Personality) เป็นลักษณะนิสัยโดยรวมของบุคคลที่พัฒนาขึ้นมาจากความคิด ความเชื่อ อุปนิสัยและสิ่งจูงใจต่าง ๆ ระยะเวลาและแสดงออกมาในด้านต่างๆ ซึ่งมีผลต่อการกำหนดรูปแบบในการตอบสนอง (Reaction) ของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ซึ่งจะเป็นลักษณะของการตอบสนองในรูปแบบที่คงที่ต่อตัวกระตุ้นทางสภาพแวดล้อม เช่น ผู้ที่มีลักษณะเป็นผู้นำจะ

แสดงออกหรือตอบสนองต่อปัญหาด้วยความมั่นใจ และกล้าแสดงความคิดเห็น มีความเป็นตัวเองสูง ในขณะที่ผู้ที่ขาดความมั่นใจในตนเองไม่กล้าเสนอแนะความคิดเห็นและรับอิทธิพลจากผู้อื่นได้ง่าย จะมีลักษณะเป็นคนที่ชอบตามผู้อื่น

1.4 ทักษคติ (Attitude) เป็นการประเมินความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคล โดยทัศนคติจะมีผลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคล ดังนั้นเมื่อเราต้องการให้บุคคลใด ๆ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเราจะต้องพยายามที่จะเปลี่ยนทัศนคติของเขาก่อน แต่ในความเป็นจริงทัศนคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ยากเนื่องจากเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นในจิตใจ ดังนั้นการปรับตัวให้เข้ากับพฤติกรรมของบุคคลย่อมกระทำได้ง่ายกว่าการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลซึ่งต้องใช้ความเข้าใจ แรงพยายามและระยะเวลาดำเนินการที่ยาวนาน

1.5 การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการของบุคคลในการยอมรับความคิดหรือการกระทำของบุคคลอื่น ก้าวแรกของการเข้าสู่ความคิดในการสร้างความต้องการแก่บุคคลต้องสร้างให้เกิดการรับรู้ก่อน โดยการสร้างภาพลักษณ์ของสินค้าหรือบริการให้มีคุณค่าซึ่งจะเป็นการสร้างการยอมรับได้

1.6 การเรียนรู้ (Learning) เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดจากการรับรู้และประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งจะเป็นการเปลี่ยนแปลงและคงอยู่ในระยะยาว ดังนั้นหากมีการรับรู้แต่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างค่อนข้างจะคงที่ที่ยังไม่ถึงว่าเป็นการเรียนรู้

2. ปัจจัยภายนอก หมายถึง ปัจจัยที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวของบุคคลซึ่งจะมีอิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรม โดยปัจจัยภายนอกแบ่งออกเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ประการ ได้แก่

2.1 สภาพเศรษฐกิจ (Economy) เป็นสิ่งที่กำหนดอำนาจซื้อของผู้บริโภคทั้งในรูปของตัวเงินและปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

2.2 ครอบครัว (Family) การเลี้ยงในภาพครอบครัวที่แตกต่างกันส่งผลให้บุคคลมีความแตกต่างกัน เช่น การตอบสนองต่อความต้องการต่อผลิตภัณฑ์ของบุคคลจะได้รับอิทธิพลจากครอบครัวซึ่งครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมบุคคลได้สูงกว่าสถาบันอื่นๆ เนื่องจากบุคคลจะใช้ชีวิตในวัยเด็กซึ่งเป็นวัยซึมซับและเรียนรู้ลักษณะอันจะก่อให้เกิดเป็นนิสัยประจำของบุคคลไปตลอดชีวิต เป็นต้น

2.3 สังคม (Social) กลุ่มสังคมนั้นๆ ตัวของบุคคลมีผลต่อการปรับพฤติกรรมของบุคคลให้เข้าไปในทิศทางเดียวกันของสังคม เพื่อการยอมรับเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม หรือที่เรียกว่า กระบวนการจัดเกล้าทางสังคม (Socialization) ประกอบด้วยรูปแบบการดำเนินชีวิต

(Lifestyles) ค่านิยมของสังคม (Social Values) และความเชื่อ (Believes) นอกจากนี้สังคมอาจเป็นได้ ทั้งสังคมอาชีพและสังคมท้องถิ่นทำให้ต้องศึกษาถึงลักษณะของสังคมเพื่อจะทราบถึงปัจจัยที่มี อิทธิพลของสังคมที่มีต่อการอยู่ร่วมกันของมนุษย์โดยเฉพาะบรรทัดฐาน (Norms) ที่สังคมกำหนด

2.4 วัฒนธรรม (Culture) เป็นวิธีการดำเนินชีวิตที่สังคมเชื่อถือว่าเป็นสิ่งดีงามและ ยอมรับมาปฏิบัติเพื่อให้สังคมดำเนินและมีพัฒนาการไปได้ด้วยดี บุคคลในสังคมเดียวกันจึงต้อง ยึดถือและปฏิบัติตามวัฒนธรรมเพื่อการอยู่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม โดยวัฒนธรรมเป็นกลุ่มของ ค่านิยมพื้นฐาน (Basic Values) การรับรู้ (Perception) ความต้องการ (Wants) และพฤติกรรม (Behaviors) ซึ่งเรียนรู้จากการเป็นสมาชิกของสังคมในครอบครัว ชุมชน และสังคมจึงเป็นรูปแบบ หรือวิถีทางในการดำเนินชีวิตที่คนส่วนใหญ่ในสังคมยอมรับ ประกอบด้วยค่านิยมการแสดงออก ค่านิยมการใช้วัตถุหรือสิ่งของ หรือแม้กระทั่งวิถีคิดก็เป็นวัฒนธรรมด้วย

2.5 ตัวกระตุ้นทางการตลาด (Marketing Stimuli) โอกาสที่ผู้บริโภคจะได้พบเห็น รู้สึกคุ้นเคยกับสินค้าหรือบริการนั้น โดยใช้เครื่องมือทางการตลาด คือ ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการ จัดจำหน่ายและการส่งเสริมการตลาด ซึ่งทำให้ผู้บริโภคมีความไว้วางใจและมีความยินดีที่จะใช้สินค้านั้น ดังนั้นธุรกิจจึงควรเน้นในเรื่องของการทำให้เกิดการพบเห็นในตราสินค้า (Brand Contract) นำ สินค้าเข้าไปให้ผู้บริโภคได้พบเห็น ได้รู้จัก สัมผัส ได้ยิน ได้ฟังด้วยความถี่สูง การสร้างให้บุคคลเกิดการเปิดรับมากเท่าใดก็ยิ่งทำให้ได้ประโยชน์มากขึ้นเท่านั้น

2.6 สภาพแวดล้อม (Environment) การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทั่วไป เช่น ความแปรปรวนของสภาพอากาศ การขาดแคลนน้ำหรือเชื้อเพลิง ผลกระทบของปรากฏการณ์ EI Ninyo และ La Niya เป็นต้น ส่งผลให้เกิดการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน เช่น การเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันของสภาพอากาศทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศได้ เร็วและง่ายขึ้น หรือราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นมากส่งผลให้ผู้บริโภคใช้รถยนต์น้อยลง เป็นต้น

จากทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การตัดสินใจของบุคคล ย่อมต้องมีความตั้งใจ เป็นตัวกำหนดให้เกิดขึ้นภายในจิตใจ และตั้งเป้าหมาย ซึ่งจะต้องแสวงหาวิธีการต่างๆที่จะทำ ให้ บรรลุเป้าหมาย วิธีการนั้นอาจจะได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายในและมีปัจจัยภายนอกเป็นตัว จำกัด ในการเลือกวิธีการไปสู่เป้าหมาย

ความสำคัญของการตัดสินใจ

การตัดสินใจเป็นกระบวนการพิจารณาหาทางเลือกที่มีอยู่จากหลายทางเลือก โดย สามารถเลือกทางเลือกที่เป็นไปได้ ดังนั้นการตัดสินใจจึงเป็นหน้าที่ที่บ่งบอกถึงแตกตางระหว่าง บุคคล โดยผู้ที่ทำการตัดสินใจนั้นจะต้องมีหลักการและเหตุผล มีเจตคติและวิจารญาณที่ดีเนื่องจาก

การตัดสินใจ สามารถนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ตัดสินใจจึงมีความสำคัญ (วรพจน์ บุษราคัมวดี 2551, น.109) ดังนี้

1. มีทางเลือกหลายทางการตัดสินใจเพื่อในกรณีที่ทางเลือกมีหลายทางเลือกอาจจะต้องอาศัย คุณพินิจส่วนตัวของบุคคลเพื่อการตัดสินใจซึ่งการมีหลายทางเลือกนั้นอาจตัดสินใจผิดพลาดขึ้นได้ ดังนั้น จึงต้องอาศัยเครื่องมือหรือเกณฑ์ที่มีความเหมาะสมในด้านต่างๆเข้ามาช่วยเพื่อทำการตัดสินใจ

2. การมีข้อมูลเป็นจำนวนมากในการตัดสินใจ หากบุคคลนำคุณพินิจส่วนตัวมาใช้ในการตัดสินใจบ่อยครั้งอาจเกิดโอกาสผิดพลาดและขาดความรอบคอบได้เนื่องจากไม่สามารถนำข้อมูลที่ทั้งหมดมาพิจารณาได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

3. เพื่อลดความขัดแย้ง เนื่องจากพื้นฐานความรู้รวมทั้งประสบการณ์ของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ดังนั้นในการตัดสินใจถ้าหากไม่อาศัยหลักเกณฑ์หรือเครื่องมือที่เหมือนกันมาทำแล้วจะทำให้การตัดสินใจแตกต่างกันออกไปจนทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นได้

4. เพื่อลดความเสี่ยงหรือความไม่แน่นอนในการตัดสินใจของบุคคลที่ปราศจากกฎเกณฑ์หรือเครื่องมือ ดังนั้นการตัดสินใจโดยใช้เครื่องมือที่ถูกต้องและเหมาะสมจะช่วยโอกาสของการตัดสินใจที่ผิดพลาดลดลงได้

จากความสำคัญของการตัดสินใจดังกล่าวมาแล้วข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ผู้ศึกษาสรุปได้ว่า การตัดสินใจมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการตัดสินใจที่ดี โดยการใช้เครื่องมือหรือเกณฑ์การตัดสินใจที่เหมาะสม จะก่อให้เกิดแนวทางปฏิบัติที่สามารถแก้ไขปัญหาได้ และยังสามารถช่วยลดความขัดแย้งลงได้อีกด้วย

กระบวนการตัดสินใจ

กระบวนการตัดสินใจเป็นการกำหนดขั้นตอนของการตัดสินใจตั้งแต่ขั้นตอนแรกไปจนถึงขั้นตอนสุดท้ายซึ่งในการตัดสินใจโดยมีลำดับขั้นของกระบวนการดังกล่าวนั้นเป็นการตัดสินใจโดยใช้หลักเหตุผลและมีกฎเกณฑ์เป็นเครื่องมือช่วยในการหาข้อสรุปเพื่อการตัดสินใจ ดังนั้นขั้นตอนใจของกระบวนการตัดสินใจจึงมีอยู่หลายรูปแบบ โดยมีนักวิชาหลายท่านได้กล่าวไว้ ดังนี้

กระบวนการตัดสินใจ (Process of decision making) หมายถึง การกำหนดขั้นตอนของการตัดสินใจ ตั้งแต่ขั้นตอนแรกไป จนถึง ขั้นตอนสุดท้าย การตัดสินใจโดยมีลำดับขั้นของกระบวนการ ดังกล่าว เป็นการตัดสินใจโดยใช้หลักเหตุผลและมีกฎเกณฑ์ ซึ่งเป็นการตัดสินใจ โดยใช้ระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์เป็นเครื่องมือช่วยในการหาข้อสรุปเพื่อการตัดสินใจ ขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจมีอยู่หลายรูปแบบ แล้วแต่ความคิดเห็นของนักวิชาการ พลันเกต และแอด

เนอร์ (Plunkett and Attner, 1994, p.162) ได้เสนอลำดับขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้ (อ้างจาก กุลชลิ ไชยน์ดา (2539, น.135-139)

1. การระบุปัญหา (Define the problem) เป็นขั้นตอนแรกที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะการระบุปัญหาได้ถูกต้องหรือไม่ ย่อมมีผลต่อการดำเนินการในขั้นต่อ ๆ ไปของกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจด้วย ดังนั้น ผู้บริหารจึง ควรระมัดระวังมิให้เกิดความผิดพลาดในการระบุปัญหาขององค์กร ทั้งนี้ ผู้บริหารควรแยกแยะความแตกต่างระหว่าง อาการแสดง (symptom) ที่เกิดขึ้นกับตัวปัญหาที่แท้จริงเสียก่อน เช่น กรณีที่ยอดขายของบริษัทลดลง ซึ่งมีสาเหตุมาจาก คุณภาพสินค้าต่ำ จะเห็นว่ากรณียอดขายลดลง เป็นอาการแสดง และปัญหาที่ต้องแก้ไข ได้แก่ การที่คุณภาพสินค้าต่ำ ดังนั้นผู้บริหาร ที่ชาญฉลาดต้องคอยสังเกตอาการแสดงต่างๆ ที่ต้องรวบรวมข้อมูลที่เป็นต่อการค้นหา สาเหตุของอาการแสดงเหล่านั้น ซึ่งจะนำไปสู่การระบุปัญหาที่แท้จริงได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

2. การระบุข้อจำกัดของปัจจัย (Identify limiting factors) เมื่อสามารถระบุปัญหาได้ถูกต้องแล้ว ผู้บริหารควรพิจารณาถึง ข้อจำกัดต่าง ๆ ขององค์กร โดยพิจารณาจากทรัพยากรซึ่งเป็นองค์ประกอบของกระบวนการผลิต ได้แก่ กำลังคน เงินทุน เครื่องจักร สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ รวมทั้งเวลาซึ่งมักเป็นปัจจัยจำกัดที่พบอยู่เสมอๆ การรู้ถึงข้อจำกัดหรือเงื่อนไข ที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ จะช่วยให้ผู้บริหารกำหนดขอบเขตในการพัฒนาทางเลือกให้แคบลงได้ ตัวอย่างเช่น ถ้ามีเงินไว้ว่าต้องส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าภายในเวลา 1 เดือน ทางเลือกของการแก้ไขปัญหาการผลิตสินค้าไม่เพียงพอ ที่มีระยะเวลาดำเนินการมากกว่า 1 เดือน ก็ควรถูกตัดทิ้งไป

3. การพัฒนาทางเลือก (Develop potential alternatives) ขั้นตอนต่อไป ผู้บริหารควรทำการพัฒนาทางเลือกต่างๆ ขึ้นมา ซึ่งทางเลือกเหล่านั้นควรเป็นทางเลือกที่มีศักยภาพและความเป็นไปได้ ในการแก้ปัญหาให้น้อยลงหรือให้ประโยชน์สูงสุด ตัวอย่างเช่น กรณีที่องค์กรประสบปัญหาเวลาการผลิตไม่เพียงพอ ผู้บริหารอาจพิจารณาทางเลือกดังนี้

- 3.1 เพิ่มการทำงานกะพิเศษ
- 3.2 เพิ่มการทำงานล่วงเวลาโดยใช้ตารางปกติ
- 3.3 เพิ่มจำนวนพนักงาน หรือ

3.4 ไม่ทำอะไรเลย ในการพัฒนาทางเลือกผู้บริหาร อาจขอความคิดเห็น จากนักบริหารอื่นๆ ที่ประสบความสำเร็จทั้งภายในและภายนอกขององค์กร ซึ่งอาจใช้วิธีการปรึกษาหารือ เป็นรายบุคคล หรือจัดการประชุมกลุ่มย่อยขึ้น ข้อมูลที่ได้รับจากบุคคลเหล่านั้น เมื่อผนวกกับสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์และประสบการณ์ของตนเอง จะช่วยให้ผู้บริหารสามารถพัฒนา ทางเลือกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the alternatives) เมื่อผู้บริหารได้ทำการพัฒนาทางเลือกต่างๆ โดยจะนำเอาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกมาเปรียบเทียบกับกันอย่างรอบคอบ และควรวิเคราะห์ทางเลือกในสองแนวทาง คือ 1) ทางเลือกนั้นสามารถนำมาใช้ จะเกิดผลต่อเนื้ออะไรตามมา เช่น ถ้าโควตาปกติในการผลิตมอเตอร์ของแผนกผลิตเท่ากับ 500 เครื่องต่อเดือน แต่แผนกผลิตต้องผลิตมอเตอร์ให้ได้ 1,000 เครื่อง ภายในสิ้นเดือนนี้ โดยมีข้อจำกัดด้านต้นทุนขององค์กรว่า จะจ่ายค่าจ้างพนักงาน เพิ่มขึ้น ไม่เกิน 10,000 บาทเท่านั้น ทางเลือกหนึ่งของการแก้ปัญหา อาจทำได้โดยการจ้างพนักงาน ทำงานล่วงเวลา ในวันหยุด และเวลากลางคืน แต่เมื่อประเมินได้แล้ว พบว่า วิธีนี้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นถึง 17,000 บาท ผู้บริหารก็ควรตัดทางเลือกนี้ทิ้งไป เพราะไม่สามารถนำมาใช้ได้ภายใต้ ข้อจำกัดด้านต้นทุน อย่างไรก็ตามทางเลือกบางทางเลือกที่อยู่ภายใต้ข้อจำกัดขององค์กรก็อาจทำให้เกิดผลต่อเนื้อที่ไม่พึงประสงค์ตามมา เช่น ทางเลือกหนึ่ง ของการเพิ่มผลผลิต ได้แก่การลงทุนติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะช่วยให้แก้ปัญหาได้ แต่อาจมีปัญหาเกี่ยวกับ การลดลงของขวัญกำลังใจของพนักงานในระยะต่อมา เป็นต้น

5. การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Select the best alternative) เมื่อผู้บริหารได้ทำการวิเคราะห์และประเมินทางเลือกต่าง ๆ แล้ว ผู้บริหารควรเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกอีกครั้งหนึ่ง เพื่อพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเดียว ทางเลือกที่ดีที่สุด ควรมีผลเสียต่อเนื้อในภายหลังน้อยที่สุด และให้ผลประโยชน์มากที่สุด แต่บางครั้งผู้บริหาร อาจตัดสินใจเลือกทางเลือกแบบประนีประนอม โดยพิจารณาองค์ประกอบที่ดีที่สุดของแต่ละทางเลือกนำมาผสมผสานกัน

6. การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the decision) เมื่อผู้บริหารได้ทางเลือกที่ดีที่สุดแล้ว ก็ควรมีการนำผล การตัดสินใจนั้นไปปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรกำหนดโปรแกรมของการตัดสินใจ โดยระบุถึง ตารางเวลาการดำเนินงาน งบประมาณ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ ควรมีการมอบหมายอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน และจัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่จะช่วยให้การตัดสินใจเป็นที่ยอมรับ นอกจากนี้ ผู้บริหารควรกำหนดระเบียบวิธี กฎ และนโยบาย ซึ่งมีส่วนสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

7. การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล (Establish a control and evaluation system) ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจ ได้แก่ การสร้างระบบการควบคุมและการประเมินผล ซึ่งจะช่วยผู้บริหาร ได้รับข้อมูลย้อนกลับ เกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยผู้บริหารแก้ปัญหา หรือทำการตัดสินใจ ใหม่ได้โดยได้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด

Oppenheim (1979, p. 57) (1989 อ้างใน ปิยพร อามสุทธิ์, 2557) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจนั้นสามารถแบ่งได้เป็น 6 ขั้นตอน คือ

1. การตระหนักถึงปัญหาหรือสถานการณ์ที่มีตัวเลือกเกิดขึ้น
2. พิจารณาและไตร่ตรองทางเลือก
3. เลือกทางเลือกที่ดีและมีปัญหาน้อยที่สุด
4. ตัดสินใจบนพื้นฐานของทางเลือก
5. ยอมรับกับผลที่ตามมาของการตัดสินใจ
6. ประเมินผลการตัดสินใจ

Schiffman & Kanuk (1994, p.659) (อ้างใน นิสารัตน์ จิรรุ่งแสงสถิต 2556) ได้กล่าวว่า กระบวนการตัดสินใจ คือกระบวนการในการ เลือกจากทางเลือกที่มีตั้งแต่สองทางเลือกขึ้นไป โดยผู้บริโภคจะพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัดสินใจทั้งด้านจิตใจ (ความรู้สึกนึกคิด) และพฤติกรรมทางกายภาพ การซื้อเป็นกิจกรรมทางด้านกายภาพซึ่งเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาหนึ่ง กิจกรรมนี้ทำให้เกิดการซื้อ และเกิดพฤติกรรมการซื้อ ตามบุคคลอื่น กระบวนการตัดสินใจซื้อมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ ได้แก่

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค (Input) คือปัจจัยภายนอก (External Influences) ซึ่งคือข้อมูลเกี่ยวกับสินค้านั้นๆ ที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม ทัศนคติและพฤติกรรมปัจจัยที่เข้ามาในระบบตัดสินใจมีผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคของแต่ละบุคคล โดยปัจจัยนี้มาจาก 2 แหล่งคือ

- 1.1 ปัจจัยทางการตลาด (Marketing Input) เป็นกิจกรรมที่เกิดจากส่วนผสมทางการตลาด ที่บริษัทต้องการสร้างการรับรู้ให้กับผู้บริโภคและชักจูงให้ผู้บริโภคซื้อและใช้สินค้าที่ผลิตจากบริษัทนั้นๆ กลยุทธ์จากส่วนผสมทางการตลาด ได้แก่

- 1) ตัวสินค้า รวมถึง หีบห่อ ขนาด และการรับประกันคุณภาพ
- 2) การประชาสัมพันธ์โดยโฆษณาทางสื่อมวลชน การขายโดยพนักงานขายและการประชาสัมพันธ์ต่างๆ
- 3) นโยบายด้านราคา
- 4) การเลือกช่องทางการจัดจำหน่ายจากผู้ผลิตส่งไปสู่ผู้บริโภค

- 1.2 ปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรม Socio (Cultural Input) เป็นอิทธิพลที่ไม่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการค้า เช่น การบอกต่อจากเพื่อน บทความในหนังสือพิมพ์อิทธิพลจากครอบครัวในการใช้เครื่องอุปโภคหรือบริการ หรือบทความรายงานเกี่ยวกับผู้บริโภค และการได้รับอิทธิพลจากชนชั้น

ทางสังคม วัฒนธรรม และวัฒนธรรมย่อย ที่กล่าวมาเป็นส่วนสำคัญในการที่ผู้บริโภคที่จะประเมินค่าของสินค้าว่าเป็นอย่างไร

2. กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค (Process) คือขั้นตอนในการตัดสินใจของผู้บริโภค (Consumer Decision Making) ประกอบด้วยปัจจัยภายใน ได้แก่ แรงจูงใจ การรับรู้การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และทัศนคติที่สะท้อนถึงความต้องการ และการรับรู้ว่ามีสินค้าให้เลือกหลากหลายรวมไปถึง กิจกรรมที่ผู้บริโภคเข้ามาเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับข้อมูลที่มีอยู่หรือข้อมูลที่ผู้ผลิตสร้างการรับรู้ให้แก่ผู้บริโภค และขั้นสุดท้าย คือ การประเมินค่าทางเลือกนั้น ๆ

3. กระบวนการตัดสินใจ (The Act of Making Decision) ก่อนผู้บริโภคจะตัดสินใจซื้อ มีขั้นตอนที่เกิดขึ้น 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 การตระหนักในความต้องการของผู้บริโภค (Need Recognition) คือขั้นแรกของกระบวนการตัดสินใจ คือ การรับรู้ถึงความแตกต่างของสิ่งที่ต้องการและสิ่งที่มีอยู่ซึ่งสามารถกระตุ้นให้เกิดกระบวนการตัดสินใจ และการรับรู้นี้จะเกิดขึ้นต่อผู้บริโภคที่มีปัญหาใน 2 ลักษณะคือ

- 1) มีปัญหาเกี่ยวกับสินค้าที่เคยใช้ซึ่งผู้บริโภคไม่พอใจในสินค้านั้นอีกต่อไป
- 2) มีความต้องการสินค้าใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้นอยู่โดยสินค้า เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดกระบวนการตัดสินใจตามมา

จากการศึกษากระบวนการตัดสินใจดังกล่าวมาแล้วข้างต้นผู้ศึกษาสามารถสรุปได้ว่า กระบวนการตัดสินใจนั้นมีหลายขั้นตอนทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพของปัญหาหรือข้อมูลที่จะนำมาของแต่ละบุคคลซึ่งส่วนใหญ่พบว่าก่อนที่จะทำการตัดสินใจเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นการตัดสินใจจะวิเคราะห์เพื่อประเมินทางเลือกด้วยการใช้หลักการและเหตุผลจากประสบการณ์ที่ตนเองมีเป็นเครื่องมือในการพิจารณาเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดและมีปัญหาน้อยทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของที่สุด ตัดสินใจนั้น ๆ ด้วย

3. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษา

3.1 ความหมายของการตัดสินใจศึกษาต่อ

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการตัดสินใจศึกษาต่อไว้ ดังนี้

นพดล คือว่ม (2543, น.5) กล่าวว่า การตัดสินใจศึกษาต่อ หมายถึง การตัดสินใจศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปในสาขาต่าง ๆ โดยเข้ารับการศึกษาในสถาบันการศึกษาของรัฐหรือของ

เอกชน โดยมีเหตุผลในการได้รับความรู้เพิ่มขึ้น มีประสบการณ์สูงขึ้น และเป็นปัจจัยในการเสริมสร้าง ความเจริญก้าวหน้าสำหรับผู้เข้าศึกษา

ศิริวรรณ สุวินท์ (2548, น.6) กล่าวว่า การตัดสินใจศึกษาต่อ หมายถึง การคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล นักเรียนสามารถตัดสินใจเลือกได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง โดยพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและข้อมูลทางการศึกษาเพื่อประกอบการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ

สิงโต เพ็ชรไพโรจน์ (2548, น.6) กล่าวว่า การตัดสินใจศึกษาต่อ หมายถึง การเลือก ที่จะกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะจากบรรดาทางเลือกต่างๆ ที่มีอยู่โดยการคิดไตร่ตรอง และ ประเมินทางเลือกที่ตรงกับความรู้สึกรักของผู้ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ จากความหมายข้างต้น

สรุปได้ว่า การตัดสินใจศึกษาต่อ คือ การตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ในสถาบันใด สถาบันหนึ่งหรือสาขาใดสาขาหนึ่ง อยู่บนพื้นฐานของการคิดพิจารณาไตร่ตรอง อย่างมีเหตุผลและสามารถเลือกได้ตรงกับความต้องการของตนเองมากที่สุด

ปัจจัยเกี่ยวกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษา

ผู้วิจัยวิเคราะห์จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

3.1 ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ภาพลักษณ์เมื่อแปลตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 จะหมายถึงภาพที่เกิดจากความนึกคิด หรือที่คิดว่า ควรจะเป็นเช่นนั้น ดังนั้นภาพลักษณ์ของสถาบันจึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสถาบันการศึกษา มีความรู้สึกประทับใจต่อหน่วยงาน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จขององค์กร เพราะถ้าหากองค์กรได้รับความสนใจจากสาธารณชนในด้านบวกที่มากขึ้นก็จะได้รับความเชื่อมั่นและความไว้วางใจ และเป็นส่วนสนับสนุนให้องค์การประสบความสำเร็จในการดำเนินงานแต่ในทางกลับกันหากองค์กรใดมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดีก็ย่อมส่งผลให้ได้รับการต่อต้านและการดูหมิ่นเหยียดหยามและมีเจตคติทางด้านลบต่อองค์กรนั้น ๆ ดังนั้นภาพลักษณ์จึงเป็นรากฐานหนึ่งของความมั่นคงและความสำเร็จขององค์กร

สิ่งที่มีบทบาทต่อการเกิดภาพลักษณ์ขององค์กร คือ ความน่าเชื่อถือ หมายถึง การกระทำต่อประชนโดยมุ่งเน้นในการให้บริการที่ดีที่สุด การยอมรับ หมายถึง องค์กรเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมเพื่อชุมชน ความประทับใจ หมายถึงภาพรวมขององค์กรที่ได้รับรู้จากประสบการณ์ส่วนตัวและความรู้สึก ความศรัทธา หมายถึง ความสามารถในการเปลี่ยนความรู้สึกให้กลายเป็นบวก ด้วยการให้เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังอย่างน่าเชื่อถือ ชื่อเสียง หมายถึงความดีงามขององค์กรหรือบุคคลที่สาธารณชนรับรู้การมีบุคลากรที่มีคุณภาพ หมายถึง ความรู้ความสามารถที่เหมาะสมของบุคลากรและ ความยุติธรรม หมายถึงหลักปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลดีที่สุดในสังคมและองค์กร (อมรพร ปะบุตร, ปพฤษ์อุตสาหะวานิชกิจ และ จิระทัศน์ชิตทรงสวัสดิ์, 2550, น.104)

ภาพลักษณ์ของสถาบันทางการศึกษา คือ ผลที่เกิดจากความเชื่อถือ การยอมรับ และความศรัทธาที่บุคคลมีต่อสถาบัน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า การสร้างภาพลักษณ์ของสถาบันการศึกษา จะมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ คือ ความเชื่อถือ อันประกอบด้วย การที่บุคลากรทุกคนมีความรู้ ความสามารถ ประพฤติดีและปฏิบัติหน้าที่เต็มความสามารถ ชื่อเสียงของสถาบันในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายๆ ด้านรวมกัน ความเหมาะสมของอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในสถาบันการศึกษาและการพัฒนาสถาบันทางการศึกษาจนได้รับรางวัลและการยกย่อง การยอมรับ ได้แก่ การที่ผู้ประกอบการมีความนิยมส่งลูกหลานเข้ามาศึกษาต่อในสถาบันการศึกษา บุคลากรในสถาบันเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมของชุมชน และสถาบันมีโครงการที่มีการดำเนินการร่วมกับผู้ประกอบการและชุมชนและ ความเลื่อมใสศรัทธา ได้แก่ความภาคภูมิใจของนักศึกษาที่จบจากสถาบัน และประสบความสำเร็จในการทำงานหรือศึกษาต่อ และความประทับใจของนักศึกษาและผู้ประกอบการที่มีต่อสถาบัน

พัชรภรณ์ เกษะประกร (2550, น.15) ได้ให้คำนิยามว่า “ภาพลักษณ์”ขององค์กร เป็นการรับรู้ที่เกิดขึ้นในจิตใจของประชาชนที่มีต่อองค์กร โดยประชาชนจะรับรู้จากการสร้างเอกลักษณ์ (Identity) หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่องค์กรสร้างขึ้นมาในสถานการณ์ต่าง ๆ

วิรัช ลภีรัตนกุล (2538, น.43) ได้สรุปความหมายของภาพลักษณ์ไว้ดังนี้ ภาพลักษณ์ “Image” ในด้านวิชาการประชาสัมพันธ์ หมายถึง ภาพลักษณ์ในใจ (Mental Picture) ของคนเรา อาจจะเป็น ภาพที่มีต่อสิ่งมีชีวิต หรือสิ่งที่ไม่มมีชีวิตก็ได้ เช่นภาพที่มีต่อบุคคล (Person) องค์กร (Organization) สถาบัน (Institution) ฯลฯ และภาพดังกล่าวอาจจะเป็น ภาพที่สั่งเหล่านั้

Kotler and Barich (1991) (อ้างอิงใน นภวรรณ ดันดิเวชกุล 2556) ได้ให้ความหมาย ภาพลักษณ์องค์กร หมายถึงการทำให้บุคคลต่างๆ มีมุมมองทัศนคติในทางบวกต่อบริษัท ทำให้อยากมีส่วนร่วมกับบริษัทหรือทำงานร่วมกับบริษัท ภาพลักษณ์ทางการตลาด หมายถึงการกระตุ้นให้ลูกค้ามีความต้องการ ที่จะซื้อสินค้าและบริการ และประทับใจ แนะนำสินค้าและบริการต่อลูกค้าอื่นๆ

Kazoleas; et al (2001, p.206-208) (อ้างอิงใน วิทวัส สัตยารักษ์, 2552) ให้ความหมาย ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยดังนี้ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเกิดจากความซับซ้อนและกระบวนการรับรู้คุณลักษณะต่างๆของมหาวิทยาลัยของแต่ละบุคคลผ่านรูปแบบการสื่อสาร องค์กรการ มีจุดประสงค์ หรือไม่มีจุดประสงค์ใดๆ ผ่านทางสังคม ประวัติศาสตร์ ประสบการณ์ส่วนตัว หรือองค์ประกอบอื่นๆ

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ภาพลักษณ์ คือ ภาพขององค์กรมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคมโดยทั่วไปได้รับความเชื่อมั่นและมีคุณภาพได้รับการยอมรับจากหน่วยงานและ

องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน คุณลักษณะเชิงประจักษ์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ที่เกิดจากการรับรู้ของบุคคล ที่ได้รับจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือจากข้อมูลข่าวสารการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยในช่องทางต่างๆ เพื่อสร้างการรับรู้ให้เกิดขึ้น และสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมายและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้รู้จักมหาวิทยาลัยมากขึ้น

สรุปภาพลักษณ์ของสถาบัน หมายถึง มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยทั่วไปได้รับความเชื่อมั่นและสนับสนุนจากผู้ปกครองบัณฑิตมีคุณภาพได้รับการยอมรับจากหน่วยงานและองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นที่ยอมรับของสังคม

3.2.1 ปัจจัยด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

1) ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

นักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้ในลักษณะที่คล้ายคลึง หรือแตกต่างกัน ดังนี้

สันต์ ธรรมบ รุง (2527, น.92) ได้กล่าวถึงความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่าการพัฒนา หลักสูตร (curriculum development) จะมีความหมายครอบคลุมถึงการสร้างหลักสูตรการวางแผน หลักสูตรการปรับปรุงหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรซึ่งเป็นการปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรให้ดีขึ้นทั้ง ระบบ ตั้งแต่จุดมุ่งหมายการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

สังค์ อุทรานันท์ (2532, น.30) กล่าวคำว่า “การพัฒนา” หรือ คำในภาษาอังกฤษว่า “development” มีความหมายที่เด่นชัดอยู่ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรก หมายถึง การทำให้ดีขึ้น หรือ ทำให้สมบูรณ์ขึ้น และอีกลักษณะหนึ่ง หมายถึง ทำให้เกิดขึ้น โดยเหตุนี้ ความหมายของการ พัฒนาหลักสูตรจึงอาจมีความหมายได้ 2 ลักษณะเช่นเดียวกัน คือ ความหมายแรก หมายถึง การทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือสมบูรณ์ขึ้น และอีกความหมายหนึ่งก็ คือ เป็นการสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ โดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐานอยู่เลย

สจิวรรณ ทรพรพสุ. (2548, น.108) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การทำให้หลักสูตร ดีขึ้นโดยการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการ หรือการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจของแต่ละแห่ง โดยมีจุดมุ่งหมาย แนวทาง วิธีการ และ เนื้อหาสาระ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะและพฤติกรรมตามที่กำหนดในจุดมุ่งหมาย ของการศึกษา ไม่มีในบรรณานุกรม

ทาบา (Taba. 1962, p.454) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงหลักสูตรเดิมให้ได้ผลดีขึ้น ทั้งในด้านวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาวิชา การเรียนการสอนการวัดผลและประเมินผล เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายใหม่ที่วางไว้ การเปลี่ยนแปลง

หลักสูตรเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งระบบ หรือเปลี่ยนแปลงตั้งแต่จุดประสงค์และวิธีการ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้จะมีผลกระทบต่อความคิดและความรู้สึกรู้สีกของทุกฝ่าย ส่วนการปรับปรุงหลักสูตร หมายถึงการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพียงบางส่วน โดยไม่เปลี่ยนแปลงแนวคิดพื้นฐานของหลักสูตร

กู๊ด (Good. 1973, p.157-158) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การเกิดขึ้นได้ 2 ลักษณะ คือ การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตรเป็นวิชาการพัฒนาหลักสูตรอย่างหนึ่ง เพื่อให้เหมาะสมกับ โรงเรียนและการจัดการเรียนการสอน ส่วนคำว่า การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร หมายถึงการแก้ไขหลักสูตรให้ต่างไปจากเดิม

จากความหมายของการพัฒนาหลักสูตรข้างต้น สรุปว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การสร้างหลักสูตรใหม่ หรือการปรับปรุงเพิ่มเติมเสริมต่อหรือการดำเนินงานอื่นๆ เพื่อให้หลักสูตรเดิมมีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยมีความมุ่งหมาย แนวทาง วิธีการ และเนื้อหาสาระ เพื่อให้ครูและนักเรียนมีความรู้ความสามารถ ทักษะและพฤติกรรมตามที่กำหนดในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2) ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรเป็นเสมือนหัวใจสำคัญในการเรียนการสอน เพราะหลักสูตรเป็นผังแนวทางหรือกรอบในการที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะ หากหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมย่อมส่งผลให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเข้ามาศึกษาในหลักสูตรนั้นๆ ช่าง บัณฑิต (2542, น.10-11) ได้กล่าวให้เห็นถึงความสำคัญของหลักสูตรอยู่ 2 ประการ คือ

1. ความสำคัญของหลักสูตรต่อการศึกษารวม การศึกษาเป็นกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์ โดยเฉพาะเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลและยังเป็นเครื่องมือภาครัฐในการสร้างกำลังคน เพื่อก่อให้เกิดความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการศึกษา เพราะว่าหลักสูตรเป็นเครื่องมือถ่ายทอดเจตนารมณ์หรือเป้าประสงค์ของการศึกษาชาติไปสู่การปฏิบัติ

2. ความสำคัญของหลักสูตรต่อการเรียนการสอน เนื่องจากหลักสูตรเปรียบเสมือนเป็นแม่บทสำคัญของการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกสาขาวิชา หลักสูตรจะระบุถึงสิ่งที่ต้องการและแนวทางในการจัดการกับประสบการณ์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด

วิไลลักษณ์ เจริญทรัพย์ (2555, น.43) กล่าวว่าไว้ว่า หลักสูตรเปรียบเสมือนแนวทางในการ จัดการเรียนการสอนและเป็นแนวทางสำคัญในการบรรลุวัตถุประสงค์ทางการศึกษาของประเทศ นอกจากนี้ยังเป็นหนึ่งในตัวชี้วัด สำคัญของมาตรฐานการศึกษาในแต่ละประเทศ ทั้งนี้เพราะการศึกษาของแต่ละประเทศจะดีหรือไม่ดีนั้นขึ้นอยู่กับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้เป็นตัวชี้วัดหลักสูตรยังมีความสำคัญ อีกประการหนึ่งต่อการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน กล่าวคือ ผู้สอนจะใช้หลักสูตรเป็นเสมือนแม่แบบในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ เพื่อให้การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนไม่หลงทางและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้อย่างครบถ้วน สำหรับความสำคัญของหลักสูตรกับผู้เรียน หากหลักสูตรนั้น เป็นหลักสูตรที่ดีจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตรวมถึงสร้างทักษะอื่นๆทั้งการเคารพสิทธิมนุษยชน และสามารถยอมรับในความหลากหลายของผู้คนได้

สุมิตร คุณานุกร (2536, น.199 -200) กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรว่าหลักสูตรมีความสำคัญ เพราะเป็นเครื่องชี้นำทางหรือเป็นบทบาทบัญญัติของรัฐในการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานำ ไปปฏิบัติ อีกทั้งยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษา และควบคุมการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา

ปฎูล นันทวงศ์ และไพโรจน์ ค้วงวิเศษ (2543,น.9) สรุปความสำคัญของหลักสูตรว่า หลักสูตรมีความสำคัญยิ่งในฐานะที่เป็นเอกสารที่กำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาทุกฝ่ายต้องยึดถือเป็นแนวปฏิบัติเพื่อพัฒนาบุคคลให้มีประสิทธิภาพตามที่พึงประสงค์ให้แก่สังคมและประเทศชาติ

จากความสำคัญของหลักสูตรข้างต้น สรุปว่า หลักสูตรมีความสำคัญ เพราะหลักสูตรเป็นเอกสารซึ่งเป็นแผนการหรือโครงการจัดการศึกษาที่ระบุแนวทางการจัดมวดประสบการณ์ เป็นส่วนกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานำไปปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพทางการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาที่หลักสูตรกำหนดไว้

หลักสูตร เป็นหัวใจของการจัดการศึกษาทุกระดับ เป็นเครื่องมือในการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษา เป็นเข็มทิศในการพัฒนาผู้เรียนให้ถึงผลที่คาดหวัง มีสมรรถนะ มีทักษะในการดำรงชีวิตที่จะสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและพัฒนาสังคมได้อย่างมีคุณภาพ หลักสูตรการศึกษาที่ดีจึงควรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพชีวิตและสังคมของผู้เรียน การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามความมุ่งหมายและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ รวมถึงการประเมินผลหลักสูตรให้ทราบถึงผลการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียน ว่าได้บรรลุตามความมุ่งหมายและจุดประสงค์

จริงหรือไม่ เพื่อผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบจะได้รู้และคิดเพื่อแก้ไขปรับปรุงต่อไป การทำความเข้าใจ ในทฤษฎี แนวคิด และรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรจึงมีความจำเป็นต่อการนำไปใช้ในการพัฒนา หลักสูตรให้มีความเหมาะสมอยู่เสมอ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพ สังคม เศรษฐกิจ นโยบาย วิทยาการและเทคโนโลยี และวัฒนธรรมของสังคมโลก ในบทเรียนนี้ ขอนำเสนอ ความหมาย แนวคิด และระดับของการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรระดับชาติและ ระดับสถานศึกษา รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรและแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรสู่มาตรฐานสากล

3.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

1) ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทางการศึกษาทั้งหมดที่สถานศึกษา วางแผนและจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หลักสูตรมีความสำคัญหลายประการ เช่น มีอิทธิพลต่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติเป็นหลักหรือ หัวใจของการจัดการศึกษา เป็นกรอบการกำหนดนโยบายทางการศึกษา เป็นเครื่องชี้แนะ จุดมุ่งหมาย สาระ และแนวทางการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการวัดและประเมินผลช่วยทำให้ ผู้เรียนทราบเป้าหมายและแนวทางการเรียน

หลักสูตร (Curriculum) เป็นคำที่มีความหมายอย่างหลากหลาย ตาม มุมมองของนักวิชาการด้านหลักสูตรและบริบทของการใช้ แหล่งที่มาของคำว่า หลักสูตร Bobbitt ศาสตราจารย์ทางการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยชิคาโกได้เขียนหนังสือชื่อ “The Curriculum” ในปี ค.ศ.1918 หรือประมาณปี พ.ศ.2461 Bobbitt มีมุมมองทางการศึกษาอย่างน่าสนใจว่า การศึกษา เป็นไปเพื่อความสามารถในการดำรงชีวิต (Bobbitt, 1918, p. 1) และได้ระบุว่าคำว่า “Curriculum” มี ที่มาจากภาษาละตินว่า race-course หรือ “the race” หมายถึง ชุดกิจกรรมที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียน ปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ (Bobbitt, 1918: 42) เมื่อก้าวถึงหลักสูตรในมุมมอง โดยทั่วไปของบุคคลส่วนใหญ่จะหมายถึงสิ่งที่เป็นเอกสารต่างๆ เช่น เอกสารหลักสูตร หนังสือ ตำรา คู่มือการสอน เป็นต้น ส่วนมุมมองของนักวิชาการด้านหลักสูตรจะหมายความรวมถึง ประสบการณ์ต่างๆ ที่จัดให้กับผู้เรียนและผลการเรียนรู้ (Wiles, 2009,p.2, Wiles and Bondi, 2011,p.

1)

ธำรง บัวศรี (2542,น.10 -11)ได้กล่าวถึง ความหมายของหลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อสนองจุดหมายการจัดเนื้อหากิจกรรมและประมวลประสบการณ์ ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดให้

Taba (1962) (อ้างอิงใน รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒนาผล 2562) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง เอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อระบุเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาสาระ กิจกรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้และประเมินผลการเรียนรู้

การให้นิยามความหมายของหลักสูตรขึ้นอยู่กับความเชื่อในเชิงปรัชญาของแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน ผู้ปกครอง หรือชุมชนก็ตามด้วยเหตุนี้การนิยามคำว่าหลักสูตรจึงมีความหลากหลาย ดังนี้ (Oliva. 2009, p.3)

1. หลักสูตรคือสิ่งที่ได้สอนในโรงเรียน
2. หลักสูตรคือรายวิชา
3. หลักสูตรคือเนื้อหาสาระ
4. หลักสูตรคือ โปรแกรมการศึกษา
5. หลักสูตรคือชุดของวัสดุอุปกรณ์
6. หลักสูตรคือลำดับรายวิชา
7. หลักสูตรคือกลุ่มของวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติ
8. หลักสูตรคือรายวิชาที่ศึกษา
9. หลักสูตรคือทุกสิ่งทุกอย่างที่ค านนการอยู่ในโรงเรียน
10. หลักสูตรคือสิ่งที่โรงเรียนกำหนดให้สอนทั้งในและนอกโรงเรียน
11. หลักสูตรคือทุกสิ่งทุกอย่างที่วางแผนโดยบุคลากรของโรงเรียน
12. หลักสูตรคือชุดของประสบการณ์ในโรงเรียนซึ่งจัดขึ้นเพื่อผู้เรียน
13. หลักสูตรคือประสบการณ์ที่ผู้เรียนแต่ละคนได้รับ

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทางการศึกษาทั้งหมดที่สถานศึกษาวางแผนและจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

3.2.3 แนวคิดการพัฒนาหลักสูตร

สังัด อุทรานันท์ (2537, น.38) ได้กล่าวถึงความหมายของการพัฒนาหลักสูตรว่า การพัฒนา ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Development” มีความหมายอยู่ 2 ลักษณะ คือ การทำให้ดีขึ้นหรือทำให้สมบูรณ์ขึ้นการทำให้เกิดขึ้นด้วยเหตุนี้การพัฒนาหลักสูตรจึงมีความหมายใน 2 ลักษณะ คือ การทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือสมบูรณ์ขึ้น กับการสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่โดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐานเลย

Taba Taba (1962, p.12) (อ้างอิงใน รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒนาผล, 2562) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหลักสูตรอันเดิมให้ได้ผลดี

ยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล และอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายอันใหม่ที่วางไว้ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งระบบหรือเปลี่ยนแปลงทั้งหมด ตั้งแต่จุดมุ่งหมายและวิธีการ และการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนี้จะมีผลกระทบต่อกระเทือนทางด้านความคิดและความรู้สึกนึกคิดของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ส่วนการปรับปรุงหลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพียงบางส่วนโดยไม่เปลี่ยนแปลงแนวคิดพื้นฐาน หรือรูปแบบของหลักสูตร ”

Good (1973, p.115) (อ้างอิงใน รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒผล 2562) ได้ให้ความเห็นว่า การพัฒนาหลักสูตรเกิดได้ 2 ลักษณะ คือ การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตรเป็นวิธีการพัฒนาหลักสูตรอย่างหนึ่งเพื่อให้เหมาะสมกับโรงเรียนหรือระบบโรงเรียน จุดมุ่งหมายของการสอน วัสดุอุปกรณ์ วิธีสอน รวมทั้งการประเมินผล ส่วนคำว่าเปลี่ยนแปลงหลักสูตร หมายถึงการแก้ไขหลักสูตรให้แตกต่างไปจากเดิม เป็นการสร้างโอกาสทางการเรียนขึ้นใหม่

Saylor and Alexander (1974, p.7) (อ้างอิงใน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิจิตรา ธงพานิชย์, 2560) ให้ความหมายว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การจัดทำหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือเป็นการจัดทำหลักสูตรใหม่โดยไม่มีหลักสูตรเดิมอยู่ก่อน การพัฒนาหลักสูตร อาจหมายรวมถึงการสร้างเอกสารอื่นๆ สำหรับนักเรียนด้วย

จากความหมายของการพัฒนาหลักสูตรที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ข้างต้น ทำให้สามารถอธิบาย สรุปความหมายของการพัฒนาหลักสูตรได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร(Curriculum Development) หมายถึง การจัดทำหลักสูตร การปรับปรุง การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ดีขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคล และสภาพสังคม

มารุต พัฒผล (2562, น.23) การศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร พบว่า มีคำหลายคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกันและสามารถใช้แทนกันได้ ได้แก่ Curriculum – Planning, Curriculum Development, Curriculum Construction, Curriculum – Improvement, และ Curriculum Revision มีความหมายแตกต่างกันดังนี้ Curriculum – Planning หมายถึง กระบวนการในการสร้างหลักสูตรกล่าวถึงหลักสูตรในรูปสิ่งที่ คาดหวัง หรือที่เป็นแผนอย่างหนึ่ง Curriculum Development หมายถึง การสร้าง Curriculum Materials รวมทั้งสื่อการเรียนที่นักเรียนใช้ไม่ใช่วางแผนหลักสูตรแต่จะเป็นผลที่เกิดจากการวางแผนหลักสูตร Curriculum Construction และ Curriculum Revision เป็นคำที่ใช้มาแต่ดั้งเดิม หมายถึง การเขียนและการปรับปรุงรายวิชาที่ศึกษา Curriculum – Improvement หมายถึง การปรับปรุง หรือการวางแผนหลักสูตรในส่วนที่เป็นเป้าประสงค์มากกว่า ที่หมายถึง กระบวนการในการวางแผนหรือพัฒนาหลักสูตร ทฤษฎีเกี่ยวกับ

วิชาและเนื้อหาวิชาที่จะนำไปสอน โบแชมพ์ (Beauchamp 1981,p.77) ได้เสนอแนวคิดทฤษฎีการออกแบบหลักสูตรเป็น 2 ลักษณะ คือ ทฤษฎีการออกแบบหลักสูตร (Design Theories) และทฤษฎีวิสวกรรมหลักสูตร (Engineering theories)

1. ทฤษฎีการออกแบบหลักสูตร (Design Theories) การออกแบบหลักสูตร (Curriculum Design) หมายถึง การจัดแบ่งองค์ประกอบของหลักสูตรได้แก่ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ วิธีการจัดกิจกรรม จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะแนวทางการนำหลักสูตรไปใช้สู่การจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล

2. ทฤษฎีวิสวกรรมหลักสูตร (Engineering theories) ทฤษฎีวิสวกรรมหลักสูตร (Engineering theories) หมายถึง กระบวนการทุกอย่างที่ทำให้ระบบหลักสูตรเกิดขึ้นในโรงเรียน ได้แก่ การสร้างหรือจัดทำหลักสูตร การใช้หลักสูตร และการประเมินประสิทธิภาพหลักสูตร และการประเมินระบบหลักสูตร รูปแบบหลักสูตรที่มีคุณภาพที่สามารถสร้างประสบการณ์แก่ผู้เรียนได้มีหลายรูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการบริหาร รูปแบบการปฏิบัติการ รูปแบบการสาธิต รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติ และรูปแบบการใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐานสำหรับการกำหนดหลักสูตรทฤษฎี หลักสูตรจะช่วยในการบริหารงานเกี่ยวกับหลักสูตรให้มี หลักเกณฑ์ หลักการ และระบบมากยิ่งขึ้น เช่น การสร้างหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร และการประเมินหลักสูตรการจัดบุคลากรเกี่ยวกับหลักสูตร การทำให้องค์ประกอบของหลักสูตรที่จะนำไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

การพัฒนานวัตกรรมหลักสูตรใดๆ จะใช้แนวคิดและหลักการพื้นฐานของการพัฒนาหลักสูตรดังที่กล่าวมาแล้วในตอนต้น โดยที่การพัฒนานวัตกรรมหลักสูตรจะให้ความสำคัญกับการออกแบบหลักสูตรให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ดีที่สุดในขณะเดียวกันก็ยังสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ด้วยโดยที่การพัฒนานวัตกรรมหลักสูตรมีแนวคิดและหลักการที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. นวัตกรรมหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรประเภทและระดับการศึกษาใดๆ ควรตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างหลากหลายทั้งด้านความถนัด ความสนใจ ระดับความสามารถ ตลอดจนข้อจำกัดส่วนบุคคล

2. นวัตกรรมหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจะต้องมีความแตกต่างจากหลักสูตรเดิมที่มีหรือใช้อยู่ในปัจจุบัน ความแตกต่างดังกล่าวเป็นที่ต้องการของผู้เรียนเป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคมหรือประเทศชาติ

3. นวัตกรรมหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจะต้องมีความสอดคล้องกับ สภาพบริบททางภูมิศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตามหลัก “ภูมิสังคม”

4. นวัตกรรมหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นควรตอบสนองความต้องการทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ

5. นวัตกรรมหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ควรท าให้ผู้เรียนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ทรัพยากรหลักสูตร(curriculum resources) อย่างประหยัดคุ้มค่า

6. การพัฒนานวัตกรรมหลักสูตรจะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบโดยใช้การวิจัยและพัฒนา (research and development) เป็นเครื่องมือส ำหรับการพัฒนานวัตกรรมหลักสูตร

7. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) มาช่วยออกแบบนวัตกรรมหลักสูตร เพื่อช่วยเปลี่ยนแปลงกระบวนการเรียนรู้ให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับความจริงก้าวหน้า ทางเทคโนโลยีที่เป็นปัจจุบัน

8. การพัฒนานวัตกรรมหลักสูตรใดๆ ข้อมูลด้านต่างๆ จากผู้เรียนนั้น เป็นหัวใจสำคัญสำหรับการออกแบบหลักสูตรในทุกๆ หลักสูตร ดังนั้นจึงต้องวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็น supply side ให้ชัดเจนในขั้นตอนการออกแบบนวัตกรรมหลักสูตร

9. นวัตกรรมหลักสูตรจะมีคุณลักษณะของความเป็นนวัตกรรมในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เมื่อเวลาผ่านไปความเป็นนวัตกรรมจะลดลง ทำให้ต้องมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร (curriculum change) อย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า ทฤษฎีหลักสูตรก็คือแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร แบ่งออกเป็น ทฤษฎีการออกแบบองค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ วิธีการจัดกิจกรรม จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะแนวทางการน าหลักสูตร ไปใช้สู่การจัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล และทฤษฎีวิสวกรรมหลักสูตร โรงเรียน ได้แก่ การสร้างหรือจัดทำหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร การใช้หลักสูตร และการประเมินประสิทธิภาพหลักสูตรและการประเมินระบบหลักสูตร

3.2.4 หลักการจัดการเรียนการสอน

Smith & Ragan (Smith & Ragan, 1999, p. 125-126) (อ้างอิงใน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมจิต จันทรฉาย 2557) ได้เสนอหลักในการพิจารณาว่า ควรใช้ลักษณะการเรียนการสอนที่เน้นบทบาทของผู้เรียนหรือผู้สอนเป็นบทบาทน ำในการเรียนการสอน โดยพิจารณาจากองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ลักษณะของผู้เรียน บริบทการเรียนรู้และงานเพื่อการเรียนรู้ โดยพิจารณาทีละตัวแปรดังนี้

1. ลักษณะของผู้เรียน ถ้าองค์ประกอบด้านอื่นๆ เท่ากัน พบว่าผู้เรียนที่มีลักษณะต่อไปนี้ ได้แก่ ระดับความรู้เดิม ความถนัดทางการเรียน กลวิธีการเรียนรู้ และความใส่ใจใน

การเรียนรู้ ถ้ามีมาก ควรใช้วิธีที่ผู้เรียนเป็นผู้นำในการเรียนรู้ แต่ถ้าผู้เรียนมีลักษณะต่อไปนี้คือ มีความวิตกกังวลมาก มีลักษณะ ฟังพาบิจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลว เช่น การช่วยเหลือจากผู้อื่น ควรใช้วิธี ที่ผู้สอนมีบทบาทนำในการเรียนการสอน

2. บริบทการเรียนรู้ ถ้าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ เท่ากันพบว่า หากเวลาสำหรับการเรียนรู้ มีจำกัด เป้าหมายการเรียนรู้มุ่งที่ผลสัมฤทธิ์มากกว่าวิธีการเรียนรู้ ผู้เรียนทุกคนคาดหวังให้มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ควรใช้วิธีที่ผู้สอนมีบทบาทนำในการเรียนการสอน แต่หากเป้าหมาย การเรียนรู้คือวิธีการเรียนรู้ ควรใช้วิธีที่ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทนำในการเรียนรู้

3. ภาระงานเพื่อการเรียนรู้ ถ้าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ เท่ากันพบว่า หากเป็นภาระงานที่ เน้นการพัฒนาทักษะทางปัญญาระดับสูงหรือทักษะการแก้ปัญหา ควรให้ผู้เรียนมีบทบาทนำ หากปัญหา มีความซับซ้อนมากผู้สอนควรเข้าไปมีบทบาทชี้แนะช่วยเหลือ หากงานที่มอบหมายอาจทำให้เกิด อันตรายแก่ร่างกาย กระทบต่ออารมณ์ ความรู้สึก หรือต้องใช้สมรรถภาพระดับสูงจำเป็นต้องให้ผู้สอน เข้าไปมีบทบาทนำในการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนควรมุ่งเน้น ให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทนำให้มากที่สุด ยกเว้นหากมีข้อจำกัดดังที่กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ ความเข้าใจ พัฒนาทักษะและมีความ เชื่อมมั่นในศักยภาพการเรียนรู้ของตนเอง

การจัดการเรียนการสอนต้องเน้นลักษณะของการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนี้

1. Active Learning เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้กระทำ หรือปฏิบัติด้วยตนเองด้วยความกระตือรือร้น เช่น ได้คิด ค้นคว้า ทดลองรายงาน ทำโครงการ สัมภาษณ์แก้ปัญหา ฯลฯ ได้ใช้ประสาทสัมผัสต่าง ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง ผู้สอนทำหน้าที่ เตรียมการจัดบรรยากาศการเรียนรู้จัดสิ่งเร้าเสริมแรงให้คำปรึกษาและสรุปสาระการเรียนรู้ร่วมกัน

2. Construct เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ค้นพบสาระสำคัญหรือองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเองอันเกิดจากการ ได้ศึกษาค้นคว้าทดลอง แลกเปลี่ยนเรียนรู้และลงมือปฏิบัติจริง ทำให้ผู้เรียนรักการอ่าน รักการศึกษาค้นคว้าเกิดทักษะในการแสวงหาความรู้เห็นความสำคัญของการเรียนรู้ซึ่งนำไปสู่การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ (Learning Man) ที่พึงประสงค์

3. Resource เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ที่หลากหลายทั้งบุคคล และเครื่องมือทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ผู้เรียนได้สัมผัสและสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นมนุษย์ (เช่น ชุมชน ครอบครัว องค์กรต่าง ๆ) ธรรมชาติและเทคโนโลยีตามหลักการที่ว่า “การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลาและทุกสถานการณ์”

4. Thinking เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิด ผู้เรียนได้ฝึกวิธีคิดในหลายลักษณะ เช่น คิดคล่อง คิดหลากหลาย คิดละเอียด คิดชัดเจน คิดถูก ทางคิดกว้าง คิดลึกซึ้ง คิดไกล คิดอย่างมีเหตุผลเป็นต้น (ทิสนา แคมมณีและคณะ(2543, น.55-59) การฝึกให้ผู้เรียนได้คิดอยู่เสมอในลักษณะต่างๆ จะทำให้ผู้เรียนเป็นคนคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น คิดอย่างรอบคอบมีเหตุผล มีวิจารณญาณ ในการคิด มีความคิดสร้างสรรค์มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ที่จะเลือกรับและปฏิเสธข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนสามารถแสดงความคิดเห็นออกได้อย่างชัดเจนและมีเหตุผลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน

5. Happiness เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความสุข เป็นความสุขที่เกิดจากประการที่หนึ่งผู้เรียนได้เรียนในสิ่งที่ตนสนใจสาระการเรียนรู้ชวนให้สนใจใฝ่ค้นคว้าศึกษา ทำท่าย ให้แสดงความสามารถและให้ใช้ศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ ประการที่สองปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน มีลักษณะเป็นกัลยาณมิตร มีการช่วยเหลือ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน มีกิจกรรมร่วมด้วยช่วยกัน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกมีความสุขและสนุกกับการเรียน

6. Participation เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดงาน วางเป้าหมายร่วมกันและมีโอกาสเลือกทำงานหรือศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่ตรงกับความถนัด ความสามารถ ความสนใจ ของตนเอง ทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความกระตือรือร้น มองเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียนและสามารถประยุกต์ความรู้นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริง

7. Individualization เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนในความเป็นอัตบุคคล ผู้สอนยอมรับในความสามารถ ความคิดเห็น ความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพเปรียบเทียบแข่งขันระหว่างกัน โดยมีความเชื่อมั่นผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้ได้และมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

8. Good Habit เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้พัฒนาคุณลักษณะนิสัยที่ดีงาม เช่น ความรับผิดชอบ ความเมตตา กรุณา ความมีน้ำใจ ความขยัน ความมีระเบียบวินัย ความเสียสละ ฯลฯ และลักษณะนิสัยในการทำงานอย่างเป็นกระบวนการการทำงานร่วมกับผู้อื่น การยอมรับผู้อื่น และเห็นคุณค่าของงาน เป็นต้น

ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนควรใช้ลักษณะการจัดการเรียนการสอนควร มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทนำให้มากที่สุด ยกเว้นหากมีข้อจำกัดดังที่กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ ความเข้าใจ พัฒนาทักษะและมีความ เชื่อมั่นในศักยภาพการเรียนรู้ของตนเอง

สรุปหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน หมายถึง หลักสูตรที่เปิดสอนมี การจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยในปัจจุบันมีการจัดการเรียนการสอนตรงต่อความถนัดและความ

ต้องการของนักศึกษามีคณะวิชาให้เลือกอย่างหลากหลาย เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

3.3 สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการเรียนการสอน

3.3.1 ความหมายของสื่อการจัดการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่เป็นบุคคล วัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนเทคนิควิธีการ ซึ่งเป็นตัวกลางทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ได้อย่างง่ายและรวดเร็วเป็นเครื่องมือและตัวกลางซึ่งมีความสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนมีหน้าที่เป็นตัวนำความต้องการของครูไปสู่ตัวนักเรียนอย่างถูกต้องและรวดเร็วเป็นผลให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม นักการศึกษาเรียกชื่อการสอนด้วยชื่อต่างๆ เช่น อุปกรณ์การสอน โสตทัศนูปกรณ์ เทคโนโลยีการศึกษา สื่อการเรียนการสอนสื่อการศึกษา มีผู้อธิบายไว้หลายท่าน ดังนี้

กิดานันท์ มลิทอง (2540, น.10) ได้สรุปว่าเทคโนโลยีการศึกษาเป็นการประยุกต์เอาเทคนิค วิธีการ และแนวคิด วัสดุอุปกรณ์และสิ่งต่าง ๆ อันสืบเนื่องมาจากเทคโนโลยีนั้นมาใช้ในวงการศึกษา

ชม ภูมิภาค (2539, น.23 – 29) ได้ให้ความหมายของเทคโนโลยีการศึกษาไว้ว่า เป็นการนำเอาความรู้แนวคิด ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ มาใช้ร่วมกันอย่างมีระบบ เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการศึกษาให้ก้าวหน้าต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533, น.138) ได้ให้ความหมายเทคโนโลยีการศึกษาว่าเป็นวิธีปฏิบัติอย่างมีระบบเพื่อแก้ปัญหาการศึกษาและสนับสนุนการเรียนรู้ของมนุษย์ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพด้วยการใช้ทรัพยากรการเรียนและการจัดการที่เหมาะสม เทคโนโลยีการศึกษามีได้หมายถึง เฉพาะของการใช้เครื่องมือ (Hardware) และวัสดุ (Software) เท่านั้น แต่เทคโนโลยียังหมายความรวมถึง วิธีการผสมผสานองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งหลายที่จะเกื้อหนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นขอบข่ายโครงสร้างและองค์ประกอบของเทคโนโลยีการศึกษา จึงกล่าวได้ว่าครอบคลุมการดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษาทั้งหมด

วารินทร์ รัศมีพรหม (2531, น.126) กล่าวถึงความหมายของเทคโนโลยีการศึกษาว่าเทคโนโลยีการศึกษานั้นมีความหมายกว้างขวางพอกับความหมายคำว่า “การศึกษา” เทคโนโลยีการศึกษานั้น เกี่ยวข้องกับการออกแบบ การประเมินผลของหลักสูตร และประสบการณ์ด้านการเรียนรู้ตลอดจนปัญหาในการนำสิ่งเหล่านี้ไปใช้เทคโนโลยีการศึกษาเป็นการแก้ปัญหาการศึกษาอย่างมีหลักการและเหตุผล เป็นแนวคิดที่มีระบบเกี่ยวกับการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน และบูรณาการเข้าด้วยกัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคล กรรมวิธีความคิด เครื่องมือ

และการจัดการเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัญหา โดยวิธีการทางเทคโนโลยีการศึกษานั้นจะรวมเอาแหล่งการเรียนรู้ทั้งหลายที่ออกแบบ เลือกลง หรือนำมาใช้เพื่อมุ่งไปสู่จุดหมายที่ผู้เรียนประสบผลสำเร็จตามความต้องการ

Davies (1978, p.14) (อ้างอิงใน อรรถย เลื่อนล้น, 2555) ได้เสนอความหมายของเทคโนโลยีการศึกษาไว้ว่า เป็นการรวมแนวความคิดเกี่ยวกับเครื่องมือ และวัสดุแล้วผนวกเอาทฤษฎีและแนวปฏิบัติด้านการศึกษามาเชื่อมโยงเข้าด้วยกันในลักษณะของ “ศาสตร์และศิลป์ของการสอนด้วยเทคโนโลยีของตัวเอง”

Good (1973, p. 592) (อ้างอิงใน จริยา เหนียนเฉลย (2542, น.14-16) สมหญิง เจริญจิตรกรรม (2525, น.102) ได้ให้ความหมายเทคโนโลยีการศึกษาไว้ว่า เป็นการนำเอาหลักการทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้เพื่อการออกแบบ และส่งเสริมระบบการเรียนการสอนโดยเน้นที่วัตถุประสงค์ทางการศึกษาที่สามารถวัดได้อย่างถูกต้อง แน่นนอน มีการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมากกว่ายึดเนื้อหาวิชา มีการใช้การศึกษาเชิงปฏิบัติโดยผ่านการวิเคราะห์และการใช้เครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์ รวมถึงเทคนิคการสอนโดยใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการสอนต่าง ๆ และการศึกษาด้วยตนเอง

Markert (1989, p.89) (อ้างอิงใน วิภาวัส อิศราพานิช 2554) ได้ให้ความหมายของเทคโนโลยีการศึกษาไว้ในที่นี้เป็น 2 แนวคิดตามพัฒนาการของสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ได้แก่ แนวคิดทางด้านกายภาพและแนวคิดทางด้านพฤติกรรม

1. แนวคิดทางด้านกายภาพ หมายถึง การประยุกต์ของวิทยาศาสตร์กายภาพ และเทคโนโลยีวิศวกรรม ได้แก่ เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องบันทึกเสียง โทรทัศน์วิทยุ เป็นต้น แนวคิดนี้จะมองสื่อการสอนต่าง ๆ เป็นสื่อช่วยในการสอนและเน้นทางด้านผลหรือประสิทธิภาพของเครื่องมือ และวิธีการมากกว่าลักษณะของผู้เรียนเองหรือลักษณะของเนื้อหาวิชา

2. แนวคิดทางพฤติกรรมศาสตร์ เป็นการศึกษาพฤติกรรมของคน โดยเน้นทางด้านมานุษยวิทยา สังคมวิทยา และจิตวิทยา ซึ่งเรียกรวมกันว่า พฤติกรรมศาสตร์การประยุกต์ แนวคิดทางพฤติกรรมศาสตร์ในการเรียนการสอนเป็นลักษณะพื้นฐานของเทคโนโลยีการสอน (Instructional technology) การศึกษาควรจะเน้นกระบวนการ หรือวิธีการทางวิทยาศาสตร์โดยอาศัยความรู้ทางจิตวิทยา มานุษยวิทยา และสังคมวิทยารวมถึงการประยุกต์ความรู้ทางวิศวกรรม เศรษฐศาสตร์และตรรกวิทยา

สรุป เทคโนโลยีการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ดำเนินการโดยวิธีระบบมาจัดการเกี่ยวกับ วัสดุ เครื่องมือ บุคลากร รวมทั้งเทคนิควิธีการ และแนวคิดต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ใน

การแก้ปัญหาในระบบการเรียนการสอน และสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

สื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากปัจจุบันข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ การใช้เทคโนโลยี และการสื่อสารทำให้ผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาสื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ผู้สอนจำเป็นต้องมีการรับรู้เรื่องราวใหม่ๆ ด้วยตนเองและพัฒนาศักยภาพทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นสื่อการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักการเรียนรู้โดยผู้สอนเป็นผู้ใช้สื่อที่เป็นสิ่งใหม่ แตกต่างและน่าสนใจกว่าสื่อเดิมๆ เพื่อกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียน โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ สื่อสร้างสรรค์เป็นการนำเทคนิค วิธีการและเครื่องมือใหม่ๆ ที่เกิดจากความคิดนอกกรอบจากสื่อเดิมๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด แปลกใหม่ แตกต่าง ไปจากที่เคยเรียนส่งผลให้การตอบสนองต่อการเรียนรู้มากขึ้น (David, 2009) โดยอาศัยเทคนิคการสอน การมีส่วนร่วมของผู้เรียน ที่ช่วยกันอภิปราย ร่วมกันคิดร่วมกันทำ ประสพการณ์ตรงของแต่ละบุคคล การสื่อสารกันเป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ (Julian, 2007)

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2557, น.154-155) กล่าวว่า ในการนำสื่อศึกษามาเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น ผู้สอนจะต้องมีการมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและเข้าใจง่ายขึ้น สื่อการศึกษาสร้างสรรค์ ควรใช้ควบคู่ไปกับเนื้อหาสาระที่เน้นให้ผู้เรียน เน้นการผลิตสื่อที่แตกต่างไปจากสื่อเดิมๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจ ทำให้สื่อศึกษานั้นๆ แตกต่างจากที่ผู้เรียนเคยเห็นมา จะทำให้การตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มากขึ้นด้วยระยะเวลาที่สั้นลงด้วยความแปลกใหม่และแตกต่างจากที่ผู้เรียนเคยเห็นมา

หนูม้วน ร่มแก้ว (2547, น.125 -126) กล่าวว่า เทคโนโลยีการเรียนการสอน หมายถึง การนำเอาวัสดุอุปกรณ์วิธีการต่างๆ อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างผสมผสานกันในเชิงระบบ รวมทั้งทฤษฎีการเรียนรู้และการสื่อความหมาย มาพัฒนาการเรียนการสอนให้สูงขึ้น การวางแผนของครูเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการนำผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนด สภาพท้องถิ่นความพร้อมของโรงเรียน และความแตกต่างของผู้เรียนจะเป็นตัวกำหนดว่าครูควรจะใช้กระบวนการเรียนการสอนและกิจกรรมแบบใดจึงจะสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

วุฒิชัย ประสารสอย (2545, น.28) กล่าวว่า เทคโนโลยีการสอนเป็นส่วนประกอบย่อยของเทคโนโลยีการศึกษา เทคโนโลยีทางการสอนเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและ

เกี่ยวข้องกับบุคคล กรรมวิธีความคิดและเครื่องมือหรือวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ การวิเคราะห์และคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหา การนำวิธีการแก้ไขปัญหาไปใช้การประเมินผล การแก้ไขปัญหาและการควบคุมหรือขจัดปัญหาเกี่ยวกับการสอนในสถานการณ์ที่จะช่วยให้กระบวนการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีระบบ และสามารถกำกับให้กระบวนการต่างๆ บรรลุผลหรือเป้าหมายที่กำหนดเอาไว้ได้

วิวรรณ จันทรเทพย์ (2542, น.137) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นระบบงานย่อยที่สำคัญ ระบบหนึ่งในทางการศึกษา ซึ่งส่งผลโดยตรงกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ กล่าวคือ การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับกระบวนการถ่ายทอดความรู้หรือประสบการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น เทคโนโลยีการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญและบทบาทต่อการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้กว้างขวางมากขึ้น ได้เห็นหรือได้สัมผัสกับสิ่งที่เรียนและเข้าใจได้อย่างสมบูรณ์และยังทำให้ผู้สอนมีเวลาให้แก่ผู้เรียนมากขึ้น
2. สามารถสนองเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนมีอิสระในการแสวงหาความรู้มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมมากขึ้น ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถตามความสนใจและความต้องการของแต่ละบุคคล
3. ช่วยให้การจัดการศึกษาดีขึ้น มีการค้นคว้า วิจัย ทดลอง ค้นพบวิธีการใหม่ๆ ตามสภาพความเปลี่ยนแปลง
4. มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาสื่อการสอน ให้มีคุณค่าและสะดวกต่อการใช้มากขึ้น
5. ทำให้การเรียนรู้ไม่เน้นเฉพาะด้านความรู้เพียงอย่างเดียว แต่เน้นทักษะหรือเจตคติและทักษะแก่ผู้เรียนด้วย
6. ช่วยเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของผู้เรียนให้มากขึ้น เช่น การจัดการศึกษานอกระบบ การจัดการศึกษาพิเศษ การจัดการศึกษาซ่อมเสริมผ่านทางระบบการสอนต่าง ๆ เช่นการเรียนผ่านสื่อมวลชน ชุดการสอน บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น

กิดานันท์ มลิทอง (2546, น. 27) กล่าวถึงประโยชน์ของเทคโนโลยีการเรียนการสอน ไว้ดังนี้

1. เพิ่มสมรรถนะการสอน ช่วยในการผลิตบทเรียนและสื่อการสอนตามหลักการและทฤษฎีการเรียนรู้ที่น่าเรียนและเข้าใจในลักษณะ “Student Friendly” ช่วยนำเสนอและส่งบทเรียนไปยังผู้เรียนให้เป็นมาตรฐานดีขึ้น เปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำและร่วมเรียนรู้เพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยให้ผู้สอนติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน ได้โดยสะดวก ผู้สอนสามารถสร้างความร่วมมือระหว่างกันในเรื่องช่วยผู้สอน

2. เพิ่มคุณภาพการสอนสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพจะช่วยเสริมการสอนได้เป็นอย่างดี การใช้สื่อที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียนจะช่วยลดเวลาและภาระในการสอนเพื่อช่วยให้ผู้สอนมีเวลาในการเตรียมการสอนและพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มคุณภาพการสอนให้มีคุณค่ามากขึ้น
3. สนับสนุนวิธีการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ การบูรณาการทรัพยากรทางเทคโนโลยี ทำให้มีรูปแบบการเรียนรู้ใหม่เปลี่ยนจากเดิม เช่น การเรียนรู้ร่วมกันบน Internet การใช้ Software ช่วยในการแก้ปัญหาด้วยทักษะการคิดขั้นสูง การแบ่งปันทางปัญญา เป็นต้น
4. การเรียนอย่างกระตือรือร้นและความตั้งใจในการเรียน ผู้เรียนจะมีความตั้งใจ ไม่เบื่อหน่ายในการเรียนด้วยการเรียนอย่างกระตือรือร้น มีความตื่นตัวกระตือรือร้นและตั้งใจในการแสวงหาความรู้เพื่อบรรลุจุดประสงค์ในการเรียน มีการเรียนเชิงรุก และอยากสำรวจเพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบใหม่
5. เพิ่มสมรรถนะการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น มีทางเลือกในการรับบทเรียนได้สะดวกหลายช่องทาง มีสื่อหลายประเภทให้เลือกใช้เพื่อเหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละคน เพื่อเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงกับแหล่งสารสนเทศภายนอก รวมถึงบรรลุถึงช่องทางการแก้ปัญหาในการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม
6. การสร้างองค์ความรู้ใหม่ ผู้เรียนสามารถประมวลความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิมเพื่อการเรียนรู้ที่มีความหมาย
7. เครื่องมือในการเรียนรู้ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีและ Software ต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการทำงานเพื่อการเรียนรู้และบูรณาการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ทั้งด้านเนื้อหาและงาน Graphic
8. การเรียนรู้ร่วมกัน ผู้เรียนในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั่วโลก สามารถเรียนรู้และร่วมมือกันในการทำงาน โดยสร้างเป็นสังคมการเรียนรู้พึ่งพาทักษะความชำนาญระหว่างกันและช่วยเหลือนับสนับสนุนกันและกันในเชิงสังคม
9. บริบทการเรียนรู้การเรียนรู้อาจจัดขึ้นได้ทั้งในสถานการณ์ของโลกจริงหรือการจำลองโดยใช้กรณีศึกษาและการแก้ปัญหาทางสิ่งแวดล้อมของการเรียน
10. ความสะดวกในการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีช่วยเอื้อความสะดวกให้ผู้สอนและผู้เรียนสามารถมีการเรียนการสอนได้ในทุกที่ในโลกและตลอดเวลาตลอด 24 ชั่วโมง
11. การติดต่อสื่อสาร ช่วยในการสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง และระหว่างผู้สอนและผู้ปกครอง ในทุกรูปแบบทั้งข้อความ ภาพและเสียง ทั้งแบบประสานเวลาและไม่ประสานเวลา

12. การสร้างเครือข่าย สถาบันการศึกษาสามารถสร้างเครือข่ายเพื่อการติดต่อกับภายนอก เช่น เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายการเรียนรู้และสร้าง Website ของสถาบันเพื่อเป็นการเชื่อมโยงและการจัดการความรู้(portal)

13. การบริหารจัดการ ช่วยในการบริหารจัดการสถาบันการศึกษาอย่างมีระบบเช่น การทำฐานข้อมูลครูและนักเรียน การจัดทำงบประมาณของสถาบัน เป็นต้น

14. การร่วมในสังคม การเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นกระบวนการทางสังคมด้วยการเรียนรู้รูปแบบต่าง ๆ และสังสรรค์กับผู้อื่นทั่วโลก เพื่อให้ผู้เรียนได้ประโยชน์จากการมีส่วนร่วมในสังคมแห่งความรู้ทั้งในและนอกสถาบันการศึกษา

สรุป สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการเรียนการสอน หมายถึง การนำเอาเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคหรือวิธีการต่าง ๆ มาช่วยในกระบวนการเรียนการสอน มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีความพร้อมในชั้นเรียน มีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย มีการจัดการเรียนการสอนด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เช่น e - Learning เว็บไซต์อาจารย์ ตลอดจนการพัฒนาาระบบสารสนเทศไปใช้ในการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา

3.4 ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

3.4.1 แนวคิดหลักการบริหารทรัพยากรอาคาร

การศึกษาหลักของการบริหารทรัพยากรอาคาร เป็นการนำข้อมูลที่รวบรวมมาพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ ที่มีผลต่อการวางแผนงาน ซึ่งประกอบด้วย นโยบายขององค์กร เงื่อนไขทางธุรกิจ ข้อจำกัดทางบุคลากรและทรัพยากร ผลประโยชน์ของผู้ลงทุน และการยอมรับของชุมชนโดยรอบเพื่อนำมาพัฒนาระบบบริหารจัดการ โครงการที่ได้จัดทำขึ้น ซึ่งการบริหารจัดการทรัพยากรเป็นองค์ความรู้ใหม่ เป็นการผสมผสานระหว่างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการออกแบบการก่อสร้าง การซ่อมบำรุง และการใช้ อาคารสถานที่เข้าไว้ด้วยกัน นอกจากนี้ยังต้องมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันด้วย (เสรีชัย โชติพานิช, 2553) มีนักวิชาการกล่าวไว้ดังต่อไปนี้

เสรีชัย โชติพานิช (2553, น.50 – 60) กล่าวว่า การบริหารทรัพยากรกายภาพ หมายถึงกระบวนการทำงานบริหารจัดการทรัพยากรภายในมีความพร้อมตอบสนองต่อการใช้งานเอื้อประโยชน์สูงสุดต่อผู้ใช้งานและเจ้าของอาคาร โดยกำหนดให้กิจกรรมและเป้าหมายขององค์กรเป็นศูนย์กลางอาคารเป็นเครื่องมือสนับสนุนในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เสรีชัย โชติพานิช (2553, น.50 – 60) ให้คำจำกัดความของ Facility Management (FM) หรืองานบริหารทรัพยากรอาคาร คือ กระบวนการทำงาน บริหารจัดการ กำกับ การใช้ และดูแลซ่อมบำรุงอาคารและทรัพยากรกายภาพ ได้แก่ สิ่งก่อสร้าง อุปกรณ์สำนักงาน

สถานที่ และสภาพแวดล้อม ให้มีความพร้อมและตอบสนองการใช้งาน เอื้อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ใช้ และเจ้าของอาคาร โดยกำหนดให้กิจกรรมและเป้าหมายเป็นศูนย์กลาง อาคารเป็นเครื่องมือสนับสนุนองค์กร ในการเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยอธิบายถึงกรอบการบริหารทรัพยากรกายภาพว่าต้องเริ่มเข้าใจจากเรื่องใดก่อน โดยอธิบายไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ความเข้าใจในลักษณะองค์กร และความเข้าใจในพฤติกรรมของผู้ใช้งาน 2) ความเข้าใจในลักษณะโดยรวมของทรัพยากรทางกายภาพ 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทรัพยากรกายภาพเพื่อกำหนดนโยบาย แนวคิด และแผนกลยุทธ์ เพื่อสนองตอบความต้องการขององค์กร สร้างผลสัมฤทธิ์ในด้านการบริหารงาน และตอบสนองต่อความต้องการผู้ใช้งานอาคาร Facility Management มุ่งเน้นในการให้บริการต่อ ผู้ใช้บริการ (People) กิจกรรมที่เกิดขึ้น(Process) และอาคารสถานที่ (Place) ให้สามารถทำงานกันได้อย่างสอดคล้อง เพื่อบรรลุผลสำเร็จของโครงการตามที่มุ่งหมายไว้ โดยการใช้อาคารและพื้นที่ สามารถอธิบายได้โดยอาศัยความสัมพันธ์ของ 3 องค์ประกอบสำคัญ คือ คน งาน และสถานที่

1. คน (People) หมายความว่า ผู้ใช้อาคารหรือสถานที่ ได้แก่ พนักงาน ผู้มาติดต่อธุรกิจ นักศึกษาให้ความพึงพอใจในการมาใช้สถานที่นั้น ๆ และเกิดผลการทำงานที่มีคุณค่ามีประสิทธิภาพเหมาะสมต่อพื้นที่

2. งาน (Process) หมายความว่า กิจกรรม ธุรกิจ หรือธุรกรรม ที่เกิดขึ้นภายในอาคารหรือสถานที่นั้น ต้องการใช้สถานที่ปฏิบัติงานทั้งในเวลาและนอกเวลาทำงานปกติ เพื่อให้ได้ผลตามที่กำหนดไว้อย่างถูกต้อง

3. อาคาร (Place) หมายความว่า อาคาร พื้นที่ทำงาน สถานที่และบริเวณสิ่งแวดลอม ซึ่งต้องมีบรรยากาศที่ดี นำทำงานหรือทำกิจกรรม มีแสงและอุณหภูมิที่พอเหมาะ การใช้งานภายในสถานที่ที่มีความสะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ มีความปลอดภัย มีบริการที่ดีและมีคุณภาพมาตรฐานทั้งนี้ อาคารต้องส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติที่ใช้ต้นทุนในการบริหารงานที่เหมาะสมอีกด้วย

สรุปอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก คือ การจัดให้มีอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคารสถานที่ บริการสาธารณะอื่น ที่คณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาเข้าถึงได้ ตกแต่งอาคาร สถานที่ สะอาด ภูมิทัศน์สวยงาม และบรรยากาศร่มรื่นมีความปลอดภัยจากสภาพแวดล้อมภายนอก

3.5 ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์มีความสำคัญต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นอย่างยิ่ง เนื่องด้วยการประชาสัมพันธ์มีบทบาทสำคัญ ด้วยรูปแบบการดำเนินงานที่แตกต่างกัน ตามลักษณะขององค์การประชาสัมพันธ์มาจากคำว่า “ประชา” กับ “สัมพันธ์” ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Public Relations” หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “PR” และขยายความของคำว่า ประชาสัมพันธ์ให้เห็นเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงหมายถึง ความพยายามที่มีการวางแผนและเป็นการกระทำ ที่ต่อเนื่องในอันที่จะมีอิทธิพลเหนือความคิดจิตใจของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย โดยการกระทำสิ่งที่ดีมีคุณค่าให้กับสังคม เพื่อให้ประชาชนเหล่านี้มีทัศนคติที่ดีต่อหน่วยงาน กิจกรรมและบริการ หรือสินค้าของหน่วยงานและเพื่อที่จะได้รับการสนับสนุน ความร่วมมือที่ดีจากประชาชนเหล่านี้ในระยะยาว (พรทิพย์ พิมลสินธุ์ (2551, น.19)

นิยามการประชาสัมพันธ์นั้น มีมากมายหลายรูปแบบ นักวิชาการหลายคนได้เขียนเอาไว้และมีข้อที่แตกต่างกัน เช่น การประชาสัมพันธ์เป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานกับบุคลากรภายในและภายนอกองค์กร เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน และหวังผลให้เกิดความร่วมมือและการสนับสนุนการดำเนินงานจากบุคลากรภายในและภายนอกองค์กร (วิมลพรรณ ตั้งจิตเพิ่มความคิด (2543, น.4) ปินิดา พุ่มแย้ม (2544, น.23) ไกรทวิ ประดิษฐ์จา (2552, น.14) โชคชัย กัลยาگانตง (2552, น.29) นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการคนอื่นที่ให้ขยายความเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์เพิ่มไปในทิศทางของกระบวนการจัดการที่มีลักษณะของการวางแผนล่วงหน้าอย่างเนื่อง เพื่อให้เกิดความร่วมมือที่ดีและก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน กรณีการ อัสวตศเดชา (2544, น.25) และมีแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มุ่งเน้นการดำเนินงานในระบบของการสื่อสารแบบสองทางซึ่งจะเป็นประโยชน์โดยรวมต่อความสำเร็จของสถาบันและงานอย่างราบรื่น กัญชวลี สุขศรีสง่า (2552, น. 25) การประชาสัมพันธ์ จึงหมายถึง วิธีการ กระบวนการในการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างองค์กรกับประชาชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระหว่างสมาชิกในองค์กรด้วย เพื่อจะก่อให้เกิดความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

วิจิตร อาวะกุล (2541, น.47) ได้กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์เป็นกระบวนการสื่อสารสถาบันองค์การหน่วยงานกับประชาชนหรือสังคม เพื่อเป็นการพัฒนาเสริมสร้างฟื้นฟู อนุรักษ์ รักษาภาพพจน์ สัมพันธ์อันดี ให้ได้รับการสนับสนุนรักใคร่ นับถือ ยกย่อง เลื่อมใสศรัทธา

ประจวบ อินอ้อด (2523, น.17-18) ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์ไว้ว่า คือ กิจกรรมที่ปฏิบัติต่อเนื่องตามแผนที่วางไว้ เพื่อสร้างความเชื่อถือ ศรัทธาในบุคคลและสถาบัน

เสรี วงษ์มณฑา (2540, น. 3) กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การติดต่อสื่อสารขององค์กรกับชุมชนต่างๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือภาพลักษณ์ ความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งและแก้ไขข้อผิดพลาดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

สำราญ จูช่วย (2551, น.12) การประชาสัมพันธ์หมายถึงความพยายามของสถาบันที่จะแสวงหาความสัมพันธ์ความร่วมมือและการสนับสนุนจากประชาชน ตลอดจนคน รางไว้ซึ่งทัศนคติที่ดีของประชาชนต่อสถาบันให้คงอยู่ต่อไปเพื่อให้ประชาชนยอมรับ สนับสนุน ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานตามกระบวนการ นโยบายวัตถุประสงค์และความเคลื่อนไหวของสถาบันหรือหน่วยงานนั้น ๆ

สรุป การประชาสัมพันธ์ หมายถึง กระบวนการในการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างหน่วยงาน องค์กร สถาบันกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรของมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจนการโฆษณาทาง วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ติดยาประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมพิเศษนอกมหาวิทยาลัยที่แสดงต่อสาธารณะ เช่น การจัดแสดงผลงานของนักศึกษา การเข้าร่วมประกวดต่างๆ ฯลฯ

จากการศึกษาปัจจัยด้านต่างๆ สรุปได้ว่า ปัจจัยเกี่ยวกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษานั้นมีหลากหลาย คือปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน เช่น ความน่าเชื่อถือ ความไว้วางใจ การยอมรับ การดำเนินกิจกรรมเพื่อชุมชน ความประทับใจ ความศรัทธา ชื่อเสียง การมีบุคลากรที่มีคุณภาพ ด้านหลักสูตร คือ มีความสอดคล้องต่อผู้เรียนและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ด้านอาจารย์ผู้สอน คือสอนดี มีคุณธรรม นำชุมชนไปสู่การพัฒนา ด้านสื่อการเรียนการสอน คือ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย เกิดการเรียนรู้ที่รวดเร็วขึ้น ด้านการประชาสัมพันธ์ คือ มีการจัดการด้านประชาสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้รู้ถึงความเข้าใจซึ่งกันและกัน และด้านของค่านิยมของนักศึกษาและผู้ปกครอง คือ การเลี้ยงดูปลูกฝัง ตลอดจนสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในสังคม ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก คือ การจัดให้มีอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคารสถานที่ บริการสาธารณะอื่น ที่คณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาเข้าถึงได้ อันมีส่วนในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อได้เช่นเดียวกัน

4. การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและระบบการศึกษาระดับสูงของประเทศที่มีภารกิจในการพัฒนาขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพและมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ ตอบสนองต่อความต้องการของการพัฒนาประเทศ โดยมีจุดเริ่มต้นจากโรงเรียนสวน

สุนันทาวิทยาลัย พัฒนาเป็นวิทยาลัยครู สถาบันราชภัฏและมหาวิทยาลัยราชภัฏตามลำดับดังภาพ 1 มีพื้นที่สำหรับการจัดการศึกษา ได้แก่ 1) กรุงเทพฯ (62 ไร่ 20 ตารางวา) 2) ศูนย์การศึกษาจังหวัดนครปฐม (275 ไร่) 3) ศูนย์การศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม (80 ไร่) 4) ศูนย์การศึกษาจังหวัดระนอง (128 ไร่) และ 5) ศูนย์การศึกษาจังหวัดอุดรธานี (15 ไร่)

ภาพที่ 2.1 ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เปิดสอนหลักสูตรจัดการเรียนการสอน ในปีการศึกษา 2561 (อ้างอิงจาก <http://reg.ssru.ac.th/>) จำนวนทั้งสิ้น 103 หลักสูตร จำแนกเป็นหลักสูตรปริญญาตรี จำนวน 76 หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู จำนวน 1 หลักสูตร ปริญญาโท จำนวน 16 หลักสูตร และปริญญาเอก จำนวน 10 หลักสูตร มีนักศึกษาคงอยู่ในปีการศึกษา 2561 จำนวนทั้งสิ้น 28,236 คน จำแนกเป็น ปริญญาตรี จำนวน 27,286 คน ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู จำนวน 85 คน ปริญญาโท จำนวน 594 คน และปริญญาเอก จำนวน 271 คน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 1,853 คน จำแนกเป็นบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 843 คน และบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ จำนวน 1,010 คน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีสถานที่เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาและการปฏิบัติงานของบุคลากรประกอบด้วย 1) ห้องเรียน จำนวน 253 ห้อง 2) ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ จำนวน 37 ห้อง 3) ห้องปฏิบัติการทางภาษา จำนวน 1 ห้อง 4) ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ จำนวน 54 ห้อง 5) ห้องทดสอบหรือห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานภายนอก จำนวน 4 ห้อง (ห้องปฏิบัติการพยาบาล ศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ห้องปฏิบัติการทางการบิน และศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานด้านโลจิสติกส์) และ 6) ห้องปฏิบัติการอื่นๆ จำนวน 48 ห้อง อาทิ ห้องปฏิบัติการกักตาดคารจำลอง ห้องถ่ายภาพนิ่ง โรงละคร เป็นต้น รวมทั้งมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาทิ ERP (enterprise resource planning), e-Office, e-learning เป็นต้น มาใช้ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

2. วิสัยทัศน์ เสาหลัก พันธกิจ ภารกิจหลัก เป้าหมายการพัฒนามหาวิทยาลัย และประเด็นยุทธศาสตร์

2.1 วิสัยทัศน์ (Vision) มหาวิทยาลัยแม่แบบที่ดีของสังคม (Smart Archetype University of the Society) ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ : รักษาความเป็นมหาวิทยาลัยอันดับ 1 ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ และมีผลงานที่เป็นแม่แบบสวนสุนันทาด้านการสอน วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม หมายเหตุ : แม่แบบที่ดีของความสามารถ (Smart) คือ เป็นลักษณะของ “ฉลาดหลักแหลมน่ามอง” ในเรื่องต่างๆ ดังนี้

S = Smart Students: นักศึกษา “ฉลาดหลักแหลมน่ามอง” มีความคิดดี ทำดี พุทธิเต่งกายดี

M = Smart Management: การบริหารจัดการ “ฉลาดหลักแหลมน่ามอง” ผู้บริหารเก่งและดีรับผิดชอบต่อสังคมทำดี มุ่งคุณภาพ และมีธรรมาภิบาล

A = Smart Academic: วิชาการ “ฉลาดหลักแหลมน่ามอง” สร้างหลักวิชาที่สร้างสรรค์ และนำไปใช้ประโยชน์ได้รวมทั้งมีรูปแบบการนำเสนอที่ดี

R = Smart Research: การวิจัย “ฉลาดหลักแหลมน่ามอง” สร้างผลงานวิจัยที่ตอบสนองสังคมและนำไปใช้ประโยชน์ได้ รวมทั้งมีรูปแบบการนำเสนอที่ดี

T = Smart Technology & Teacher: เทคโนโลยี & ครู “ฉลาดหลักแหลมน่ามอง” มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีครูที่เป็นต้นแบบในการคิดดีและทำดี

2.2 เสาหลัก (Pillar)

- 1) ทุนความรูู้ (Knowledge Capital)
- 2) คุณธรรม (Morality)
- 3) เครือข่าย (Partnership)
- 4) ความเป็นมืออาชีพ (Professionalism)
- 5) วัฒนธรรม (Culture) ที่ว่า “ความเป็นแบบอย่างที่ดีตามวิถีของรัตน โกสินทร์”

2.3 พันธกิจ (Mission)

1) ให้การศึกษา (To Offer Education) ผลิตบัณฑิตที่เน้นองค์ความรู้เป็นเอกทัศกะฝึกหัดครู ปลูกฝังประชาชนให้สามารถเรียนรู้ในระดับสูง ความเป็นมนุษย์ที่รับผิดชอบต่ออนาคตของโลกที่มีแนวโน้มเป็นนานาชาติ มีจิตวิญญาณในการทำทาย โดยไม่กลัวล้มเหลว

2) วิจัย (To Conduct Research) มุ่งมั่นในการลงทุนทางการศึกษาวิจัยในศาสตร์ที่เป็นเอตทัคคะ ที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดผลประโยชน์ได้เพื่อความสงบสุข และความเจริญรุ่งเรือง ผ่านการแสวงหาด้วยการวิจัยทางวิชาการที่อุดมไปด้วยความคิดสร้างสรรค์

3) บริการวิชาการ (To Provide Academic Services) การส่งมอบผลงานวิชาการในระดับเอตทัคคะ ที่ตอบและแก้ปัญหาของสังคม โดยการมีส่วนร่วมกับชุมชนท้องถิ่น และสังคม

4) ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม (To Conserve Arts and Culture) การส่งเสริมและสนับสนุนศิลปะ และวัฒนธรรมไทย โดยการพัฒนาและสร้างแม่แบบวัฒนธรรมวังสวนสุนันทาให้เป็นที่ยกย่องและชื่นชมของมนุษยชาติ

2.4 ภารกิจหลัก (Key result area)

1) ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพระดับแนวหน้า (Produce Graduates with Front Row Quality)

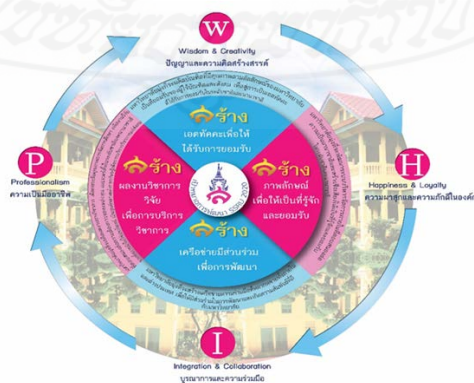
2) ให้บริการวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ชุมชนและสังคม (Provide Academic Services and Transfer Technology to Communities and International Society)

3) อนุรักษ์ พัฒนาให้บริการเป็นศูนย์กลางทางด้านศิลปวัฒนธรรม และธำรงรักษา สืบสานความเป็นไทย (Conserve and Develop Services Provision as the Center for Arts and Culture Service Center and Sustain the Thainess)

4) วิจัย สร้างนวัตกรรมและองค์ความรู้ (Conduct Research, Create Innovation and Develop Knowledge for Society)

5) เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ และเน้นให้เครือข่ายมีส่วนร่วม (Employ Modern Management System for Versatility with Concentration on Network Participation)

2.5 เป้าหมายการพัฒนามหาวิทยาลัย (University Development Goals)

ภาพที่ 2.2 เป้าหมายการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เป้าหมายที่ 1 : สร้างอัตลักษณ์เพื่อให้ได้รับการยอมรับ : มหาวิทยาลัยมุ่งที่จะผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บัณฑิต เพื่อสู่การเป็นอัตลักษณ์ที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

เป้าหมายที่ 2 : สร้างผลงานวิชาการ วิจัย เพื่อการบริการวิชาการ : มหาวิทยาลัยมุ่งที่จะผลิตผลงานทางวิชาการ เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ผลิตงานวิจัยที่ตอบสนองต่อความต้องการของแหล่งทุน เผยแพร่ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ รวมทั้งการนำไปใช้ประโยชน์เป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้เพื่อการบริการวิชาการแก่สังคม

เป้าหมายที่ 3 : สร้างเครือข่ายมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนา : มหาวิทยาลัยมุ่งที่จะสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่หลากหลายทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและเกิดความสัมพันธ์ที่ดีกับมหาวิทยาลัย

เป้าหมายที่ 4 : สร้างภาพลักษณ์เพื่อให้เป็นที่รู้จักและยอมรับ : มหาวิทยาลัยมุ่งที่จะพัฒนาระบบบริหารจัดการภายในที่ตอบสนองต่อความเป็นนานาชาติ และสร้างชื่อเสียงให้เป็นที่รู้จักและยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

2.6 ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Thrusts)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นอัตลักษณ์อย่างยั่งยืน (Raise the University's Potential to Become Sustainable Specialist)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างผลงานวิชาการสู่การยกระดับภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน (Construct Academic Works for Elevating Local Wisdom Sustainably)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความสัมพันธ์ เชื่อมโยงเครือข่ายและท้องถิ่น (Establish Relationship to Link Local to Network)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ขยายการยกย่องระดับนานาชาติ (Elevate the Level of International Recognition) มีหน่วยงานจัดการเรียนการสอน ระดับอุดมศึกษา จำนวน 14 หน่วยงาน ประกอบด้วย 1) คณะครุศาสตร์ 2) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 3) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 4) คณะวิทยาการจัดการ 5) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม 6) คณะศิลปกรรมศาสตร์ 7) บัณฑิตวิทยาลัย 8) วิทยาลัยนานาชาติ 9) วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ 10) วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ 11) วิทยาลัยสหเวชศาสตร์ 12) วิทยาลัยการภาพยนตร์ ศิลปะการแสดงและสื่อใหม่ 13) วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน และ 14) วิทยาลัยสถาปัตยกรรมศาสตร์

อัตลักษณ์ เอกลักษณ์ วัฒนธรรม และค่านิยมหลักของมหาวิทยาลัย

อัตลักษณ์ (Identity)

เป็นนักปฏิบัติ อดทนวิชาการ เชี่ยวชาญการสื่อสาร ชำนาญการคิด มีจิตสาธารณะ

(Professional practitioners, academic excellence, intelligent communicators, and strategic thinkers with public awareness)

นิยามของคำสำคัญอัตลักษณ์

เป็นนักปฏิบัติ หมายถึง บัณฑิตที่มีความสามารถด้านวิชาการหรือวิชาชีพ มีทักษะ และมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน สามารถใช้หลักวิชาการด้วยความชำนาญ มีคุณธรรม ใฝ่ศึกษา เรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

เชี่ยวชาญการสื่อสาร หมายถึง บัณฑิตที่มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สามารถสื่อสารและถ่ายทอดความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาที่ศึกษา โดยใช้ระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยสู่ชุมชนและสังคม

มีจิตสาธารณะ หมายถึง บัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักแบ่งปัน ช่วยเหลือผู้อื่น มุ่งทำความดีที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติเอกลักษณ์ (Uniqueness)

เน้นความเป็นวัง ปลูกฝังองค์ความรู้ ยึดมั่นคุณธรรมให้เชิดชู เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล

(Focus on royal traditions, knowledge cultivation, ethical enhancement, as an international learning organization)

นิยามของคำสำคัญเอกลักษณ์

เน้นความเป็นวัง หมายถึง เป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นภาพลักษณ์ ทักษะ และบุคลิกภาพ ที่สะท้อนความเป็นวังสวนสุนันทา และเผยแพร่แหล่งเรียนรู้ข้อมูลศิลปวัฒนธรรมด้านต่างๆ โดยเฉพาะศิลปวัฒนธรรมกรุงรัตนโกสินทร์

เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล หมายถึง เป็นมหาวิทยาลัยที่มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทันสมัยสามารถแข่งขันได้ในระดับชาติและนานาชาติ ตอบสนองทุกรูปแบบการเรียนรู้ของผู้รับบริการได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพวัฒนธรรมองค์กร (Culture)

ความดีงามและการปฏิบัติตนในจริยวัตรแบบไทย และความเคารพผู้อาวุโส

(Virtues and Thai Etiquette Practices and Seniority Recognition)

ค่านิยมหลัก (Core Values)

มหาวิทยาลัยฯ จะยึดมั่นในค่านิยมหลักสี่ประการในการนำพามหาวิทยาลัยสู่ความสำเร็จในอนาคต ดังนี้

- 1) W (Wisdom & Creativity) : ปัญญาและความคิดสร้างสรรค์
- 2) H (Happiness & Loyalty) : ความผาสุกและความภักดีในองค์กร
- 3) I (Integration & Collaboration) : บูรณาการ และความร่วมมือ

4) P (Professionalism) : ความเป็นมืออาชีพ

การยึดมั่นในค่านิยมหลักที่เรียกว่า WHIP ข้างต้น จะเป็นสิ่งที่ใช้เป็นแนวทางการส่งเสริมการดำเนินการของมหาวิทยาลัย และการดำเนินชีวิตของคนในมหาวิทยาลัย ซึ่งประเด็นคุณค่าที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาให้ความสำคัญและยึดถือ และมีการแสดงออกเป็นวิถีชีวิตของสมาชิกทุกคนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ซึ่งจะสร้างความเข้มแข็งให้กับวัฒนธรรมองค์การที่ทุกคนประพฤติปฏิบัติเป็นประจำวัน กล่าวคือ มหาวิทยาลัยแห่งนี้

มีบรรยากาศที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ความสุข ความรักและภักดีต่อมหาวิทยาลัย มีการทำงานเป็นทีม และความเป็นมืออาชีพ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนประจักษ์ และตอบสนองปรัชญานำทางของมหาวิทยาลัยที่ยึดถือ “ความรู้คู่คุณธรรม”

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้ประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้ ประจำปีการศึกษา 2561 สามารถ สรุปผลตามองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1	คะแนนเฉลี่ย	4.12	ระดับดี
องค์ประกอบที่ 2	คะแนนเฉลี่ย	5.00	ระดับดีมาก
องค์ประกอบที่ 3	คะแนนเฉลี่ย	5.00	ระดับดีมาก
องค์ประกอบที่ 4	คะแนนเฉลี่ย	5.00	ระดับดีมาก
องค์ประกอบที่ 5	คะแนนเฉลี่ย	4.77	ระดับดีมาก

ผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพ ในภาพรวมทั้ง 13 ตัวบ่งชี้ คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.61 คะแนน ระดับคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก จำแนกตามปัจจัยนำเข้า (Input) (กระบวนการ Process) และผลลัพธ์ (Output) ได้ ดังนี้

ปัจจัยนำเข้า (Input)	คะแนนเฉลี่ย	4.01	ระดับคุณภาพดี
กระบวนการ (Process)	คะแนนเฉลี่ย	5.00	ระดับคุณภาพดีมาก
ผลลัพธ์ (Output)	คะแนนเฉลี่ย	4.30	ระดับคุณภาพดี

(อ้างอิงจากรายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา)

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิตติภณ กิตยานุรักษ์ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ โดยทำการศึกษาครอบคลุมใน 7 ด้าน คือ ด้านภาพลักษณ์ของ

สถาบัน ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านสวัสดิการ และการบริการด้านประชาสัมพันธ์และด้านค่านิยมของนักศึกษาและผู้ปกครอง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อที่อยู่ในระดับมาก คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตร และด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ส่วนด้านสวัสดิการและการบริการของสถาบันอยู่ในระดับปานกลางในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตราชภัฏอุดรดิตถ์โดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่องนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือ และเพื่ออธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เกษรา โปธิ์เย็น (2550) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี พบว่าปัจจัยด้านราคา ได้รับความสำคัญในระดับมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบุคลากร ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านกระบวนการให้บริการ ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย ตามลำดับ

เกรียงศักดิ์ แสงจันทร์(2549) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา คือ นิสิตที่กำลังศึกษาในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จำนวน 298 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า เพศ รายได้ ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หลักสูตรอาจารย์ผู้สอนอุปกรณ์การเรียนการสอน และการบริหารจัดการของวิทยาลัย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

พิศมัย ทองเที่ยง (2549) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเอกชน กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผลการวิจัย พบว่า ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ เพศหญิงเลือกศึกษาต่อมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีที่อยู่อาศัยถาวร ในกรุงเทพมหานคร ขณะที่เปิดสอน อาชีพของผู้ปกครองส่วนมากประกอบธุรกิจส่วนตัวระดับการศึกษาของผู้ปกครองอยู่ต่ำกว่าปริญญาตรี และรายได้ของครอบครัวอยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาทต่อเดือน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีคือ ความ

มีชื่อเสียงของสถาบัน คณะที่เปิดสอนอยู่ในปัจจุบัน อาจารย์และบุคลากร สภาพแวดล้อมของสถาบัน อยู่ในระดับความพอใจมาก

ลิต้า ลิมาน และคณะ (2555) ศึกษาเรื่องปัจจัยการเลือกเข้าศึกษาต่อคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี พบว่า มีปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านอนาคตของงาน ปัจจัยด้านความภาคภูมิใจ ปัจจัยด้านการเรียนการสอน และปัจจัยด้านแรงจูงใจ ซึ่งปัจจัยด้านอนาคตของงานให้ผลของความสำคัญในระดับมาก ประกอบด้วยปัจจัยดังต่อไปนี้ คือ ทำให้มีความมั่นคงในสายงาน การได้งานทำของบัณฑิตหลังจบการศึกษา มีหน้าที่การงานที่ดีคุ้มค่ากับค่าใช้จ่าย หน่วยงานทำให้ได้ง่ายภายหลังสำเร็จการศึกษาและความต้องการที่เพิ่มขึ้นของตลาดแรงงานและปัจจัยด้านความภาคภูมิใจให้ผลของความสำคัญในระดับมาก ประกอบด้วย ทำให้ได้รับการยอมรับจากสังคม ทำให้มีวิชาชีพที่น่ายกย่อง เชื่อถือในความรู้และประสบการณ์ของผู้สอน เชื่อถือในความสามารถของผู้สอนต่อการถ่ายทอดความรู้และทำให้มีวิสัยทัศน์ที่ดีและปัจจัยด้านการเรียนการสอนให้ผลของความสำคัญในระดับมาก ประกอบด้วย การให้ความสำคัญต่อชื่อเสียงของสถาบัน โครงสร้างหลักสูตรที่ต่อยอดความรู้เชิงลึก ได้รับคำแนะนำจากผู้ที่ตนนับถือ และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น และปัจจัยด้านแรงจูงใจให้ผลของความสำคัญในระดับมาก สามารถอธิบายความแปรปรวนของการเลือกเข้าศึกษาต่อประกอบด้วย ครอบคลุม ให้การสนับสนุน เป็นคณะที่ผู้ฝันอยากจะได้เรียนและมีค่าใช้จ่ายที่ถูก ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุอยู่ระหว่าง 18-20 ปี

เอนก ฉะชัยวงศ์(2555) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาภาคปกติในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผลการวิจัยปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้เป็นอันดับแรก คือ การตัดสินใจศึกษาต่อด้วยตนเอง ซึ่งมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก รองลงมาการตัดสินใจศึกษาต่อโดยบิดามารดาแนะนำ ปัจจัยภายในมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ผู้ตอบแบบสอบถามให้เป็นอันดับแรก คือ เปิดหลักสูตรการสอนระดับปริญญาตรีหลากหลายสาขาวิชาให้เลือก ซึ่งมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก รองลงมาอาจารย์ที่สอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีความรู้ความสามารถในถ่ายทอดความรู้ ปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการแข่งขันที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีหลักสูตรที่ศึกษาความคิดเห็นต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาภาคปกติ ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เป็นวิชาชีพ ถ้าเรียนจบสามารถรับราชการได้เช่น หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ซึ่งมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก รองลงมาเนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐจึงมีค่าธรรมเนียมที่ถูกกว่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการ

เลือกสถานที่เรียนประกอบด้วย ปัญหาส่วนบุคคล การไม่ได้ศึกษาข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจ เลือกสถานที่เรียน ปัญหาในเรื่องความกังวลเรื่องการเรียนรู้ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาการมีงานทำในอนาคต ปัญหาภายในมหาวิทยาลัย ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับในด้านการเรียนการสอนบางสาขาวิชา ไม่ใช่ทั้งหมด การประชาสัมพันธ์และการแนะนำกลุ่มเป้าหมายให้ทั่วถึง ปัญหาด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการแข่งขัน เรื่องของเศรษฐกิจตกต่ำทำให้รายได้ของประชาชนลดลงส่งผลกระทบต่อ ทำให้ผู้ที่เข้าศึกษาต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่าย รวมถึงสามารถกู้ยืมเงินในการศึกษาได้ซึ่งปัญหานี้มาจากนโยบายของรัฐบาล เช่น นโยบายเรียนฟรีถึงระดับอุดมศึกษา นโยบายเรื่องของเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาซึ่งเป็นนโยบายที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อ การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ เพราะถ้ารัฐบาลไม่มีเสถียรภาพเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งจะมีผลกระทบต่อ นโยบายต่าง ๆ และกระทบถึงผู้เรียนโดยตรง

ชูเกียรติ ผุดพรหมราช (2550) ศึกษาสถิติวิเคราะห์การตัดสินใจเรียนต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือนักเรียนที่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 430 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า อายุ แผนการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดา ความสนใจในวิชาชีพ อิทธิพลจากครอบครัว หลักสูตรการเรียนและการสอน การบริการ และสนับสนุน บุคลากรของมหาวิทยาลัย สื่อและเทคโนโลยีทางการเรียน ค่าเล่าเรียน เกณฑ์การรับนักศึกษา ที่ตั้งของมหาวิทยาลัย และสวัสดิการบริการของมหาวิทยาลัย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

อรนชา บุนนาค (2550) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภูมิศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จากมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร 4 มหาวิทยาลัย จำนวน 105 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาชีพของบิดามารดา และภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษา เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร อย่างน้อยมีสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

อุษณีย์ แจ่มใส (2551) ศึกษางานวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต อยู่ในระดับมาก การตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยรังสิต จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาที่เลือกกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา อาชีพบิดา ระดับ

การศึกษาบิดาแตกต่างกัน มีระดับการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยรังสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศ คะแนนเฉลี่ยสะสม อาชีพมารดา รายได้ผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของมารดา ภูมิฐานะ และวิธีการสมัครเข้าศึกษาต่อ ไม่พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังพบอีกว่าปัจจัยทางการตลาด ซึ่งประกอบด้วย ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ค่าธรรมเนียมการศึกษา ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย การส่งเสริมการตลาด บุคลากร กระบวนการจัดการศึกษา ลักษณะทางกายภาพ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยรังสิตทั้งด้านเป้าหมายส่วนตัว ด้านความเชื่อ และด้านค่านิยม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสิทธิ์ สนามทอง (2547) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้วยตนเอง และปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ความมีภาพลักษณ์ทางด้านชื่อเสียงทางวิชาการของสถาบัน การเป็นสถาบันที่มีความทันสมัยทางด้านสื่อและเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์และสามารถรองรับนักศึกษาได้อย่างเพียงพอ การจัดให้มีทุนการศึกษาประเภทต่างๆ ตลอดจนสถาบันจะต้องมีอุปกรณ์การศึกษา อาคาร สถานที่ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายต่างๆ การมีสภาพแวดล้อมที่ดีและเหมาะสมกับการศึกษา

จิตติมา พัดโบก (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยนเรศวร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตจังหวัดพิษณุโลก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยนเรศวร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตจังหวัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 17-18 ปี มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.01-3.50 และกำลังศึกษาในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ของจังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า ผลการประเมินปัจจัยทั้ง 6 ด้าน มีความสำคัญอยู่ในระดับสำคัญมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยนเรศวร มากที่สุดคือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ลำดับถัดมาคือปัจจัยด้านสภาพสังคม ปัจจัยด้านหลักสูตรและระบบการศึกษา ปัจจัยด้านคุณภาพและชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านครอบครัว และด้านการประชาสัมพันธ์ตามลำดับจากมากไปน้อยสาขาที่มีความสนใจ และตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา สาขาวิชาในกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ได้แก่ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ และสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาที่นิยมเข้าศึกษาอันดับที่ 2 ได้แก่ สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร ส่วนกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิชาที่มีกลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเลือกมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ได้แก่ หลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต อันดับที่ 2

ได้แก่ สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ และกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเลือกมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ได้แก่ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ อันดับที่ 2 ได้แก่ หลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต

ดวงฤทัย แก้วคำ และวิมลพรรณ อาภาเวท (2559) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตคูสิต มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษา ระดับการสื่อสารตลาด ระดับปัจจัยทางสังคม ระดับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ และเปรียบเทียบ ความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของ นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตคูสิต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2558 ของ มหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในเขตคูสิต จำนวน 57,900 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยระเบียบวิธีทางสถิติ ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนตามมาตรฐาน และสรุปข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อได้แก่ ระดับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ในด้านหลักสูตร เป็นปัจจัยที่อิทธิพลมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพลักษณ์และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ส่วนนักศึกษาตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อชื่อเสียงของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด

ชลกาญจน์ ภาคภูมิ (2552) ศึกษาการศึกษารตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชา การจัดการ ธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการตัดสินใจ เลือกเข้าศึกษาต่อ ในสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษา สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 จำนวน 286 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 170 คน จาก สูตรการหาตัวอย่างของ Toro Yamane วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อคำนวณ ค่า ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็น เพศหญิงมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 81.2 ชั้นการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็น ชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 2 มีจำนวนที่เท่ากัน แผนการเรียนก่อนเข้าศึกษา เป็นสายศิลป์ จำนวน มากที่สุด ผลการเรียนเฉลี่ย ก่อนเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยศิลปากร อยู่ในช่วง 3.01 - 3.50 มากที่สุด ผู้ตอบแบบสอบถามมี ภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคกลางมากที่สุด อาชีพของผู้ปกครอง ส่วนมากประกอบ อาชีพธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม อยู่ในช่วง 5,001 -10,000 บาทมากที่สุด ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อใน สาขาวิชา การจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่าปัจจัยด้านความคาดหวัง ปัจจัยด้านค่านิยม ปัจจัยด้าน หลักสูตร และปัจจัยด้านการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ส่วนปัจจัย

ด้านสถานที่ตั้ง ด้านการประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญ น้อยที่สุดอยู่ในระดับน้อย

ทรงธรรม ชีระกุล และคณะ (2553) ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับ วิเคราะห์และจัดลำดับความสำคัญ เปรียบเทียบความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยทักษิณ กลุ่มตัวที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 234 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามสำรวจรายการแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบปลายเปิดให้ ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลคือค่า ร้อยละค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เอฟฟา ค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test) ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณ โดยภาพรวมด้านหลักสูตร ด้านช่องทางให้บริการด้านกระบวนการจัดการ เรียนการสอน ด้านอาจารย์และบุคลากร และด้านกายภาพอยู่ในระดับมาก ยกเว้นค่าใช้จ่ายใน การศึกษาและการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการตลาดอยู่ในระดับปานกลาง

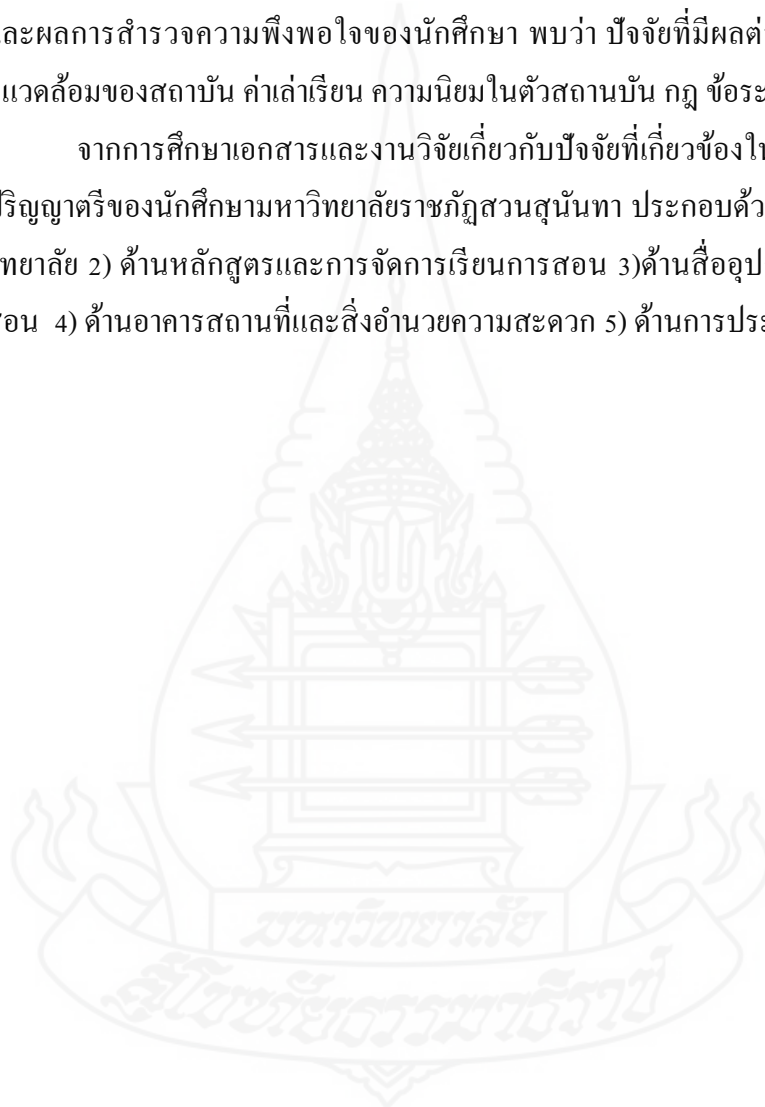
5.1 งานวิจัยต่างประเทศ

Cubillo, Sanchez and Cervino (2006) ได้ศึกษาเรื่อง กระบวนการในการตัดสินใจของนักศึกษาในต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสร้าง โมเดลของกระบวนการตัดสินใจของนักศึกษาที่เลือกศึกษาในต่างประเทศที่มาจากหลากหลายปัจจัยแตกต่างกัน เพื่ออธิบาย วิเคราะห์ และอธิบายปัจจัยต่างๆ ต่อการตัดสินใจเลือกของนักเรียน ซึ่งในโมเดลนั้นได้สรุปและนำเสนอขั้นตอนในการตัดสินใจว่าขึ้นกับปัจจัย 5 ปัจจัยหลัก ได้แก่ 1) เหตุผลและความส่วนบุคคล 2) ผลกระทบด้านภาพลักษณ์ของประเทศ 3) ภาพลักษณ์ของเมือง 4) ภาพลักษณ์ของสถาบัน และ 5) โปรแกรมการศึกษา

Perrone (1965, อ้างในฐิติพร ลิณีฐญา 2547) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ค่านิยมและปัจจัยที่นักเรียนใช้ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นชั้นเกรด 7 และ 8 และบิดามารดาของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า บิดามารดามีอิทธิพลในการเลือกศึกษาต่อและเลือกประกอบอาชีพของนักเรียน และยังพบว่า บิดามารดาของนักเรียนมองความสำคัญของการศึกษาและอาชีพ โดยคำนึงถึงรายได้ ความมั่นคงของงานในอนาคต และความเป็นอิสระในการทำงาน

Dennard (2000) ได้ทำการศึกษาเรื่องอิทธิพลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกวิทยาลัยที่สัมพันธ์กันกับความพึงพอใจในของนักศึกษาในวิทยาลัย จากการสำรวจเจตคติ และพฤติกรรมของนักเรียนต่อการเลือกวิทยาลัยที่ตนต้องการ ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกของนักศึกษา คือ การยอมรับส่วนบุคคล ความเหมาะสมในสังคม ความสนใจในตัวสถาบัน สิ่งจูงใจขั้นพื้นฐาน การกระตุ้นของครอบครัว ความคาดหวังของครอบครัว ผู้สนับสนุนในสถาบันแห่งนั้น และผลการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ คือ ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน ค่าเล่าเรียน ความนิยมในตัวสถาบัน กฎ ข้อระเบียบของสถาบัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประกอบด้วย 1) ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย 2) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีการเรียนการสอน 4) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก 5) ด้านการประชาสัมพันธ์

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2562 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 2,200 คน (ข้อมูล ณ กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2562 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 327 คน ซึ่งได้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) สุ่มแบบแบ่งชั้นตามคณะวิชา และทำการสุ่มอย่างง่ายตามคณะวิชา โดยการจับฉลาก

ลำดับที่	จำนวน	กลุ่มตัวอย่าง
คณะวิชา		
3.1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	167	117
3.2 คณะครุศาสตร์	27	25
3.3 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	47	42
3.4 คณะวิทยาการจัดการ	32	29
3.5 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	6	5
3.6 คณะศิลปกรรมศาสตร์	10	9
3.7 วิทยาลัยนานาชาติ	6	5

ลำดับที่	จำนวน	กลุ่มตัวอย่าง
3.8 วิทยาลัยการภาพยนตร์ศิลปะการแสดงและสื่อใหม่	6	5
3.9 วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน	5	4
3.10 วิทยาลัยสถาปัตยกรรมศาสตร์	5	4
3.11 วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ	6	5
3.12 วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ	6	5
3.13 วิทยาลัยสหเวชศาสตร์	4	3
รวม	327	258

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็น แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ เพศ อายุ คณะวิชา อาชีพผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 30 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ประกอบด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 5 ด้าน คือ

1. ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย จำนวน 6 ข้อ
2. ปัจจัยด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน จำนวน 6 ข้อ
3. ปัจจัยด้านสื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการเรียนการสอน จำนวน 6 ข้อ
4. ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 6 ข้อ
5. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ จำนวน 6 ข้อ

2.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ

2.2.1 ศึกษากรอบแนวคิดทางทฤษฎีจากหนังสือ ตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยและความพึงพอใจแล้วนำมาสังเคราะห์เป็นตัวแปร และกำหนดเป็นโครงสร้างของเครื่องมือและข้อคำถาม

2.2.2 นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยฯ ตรวจสอบพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยฯ ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

2.2.3 นำแบบสอบถามผ่านการเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยฯ แล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (รายชื่ออยู่ในภาคผนวก) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1

2.2.4 พิจารณาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญโดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยฯ

2.2.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมายที่มีธรรมชาติเหมือนกลุ่มตัวอย่างจริง (Try Out) จำนวน 30 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

2.2.6 หาความเที่ยง (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha) เท่ากับ 0.96

2.2.7 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยฯ ตรวจสอบเป็นครั้งสุดท้ายแล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ไปขออนุญาตอธิการบดี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา โดยผู้วิจัยนำส่งด้วยตนเองเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามจำนวน 327 ฉบับ ให้กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 ผู้วิจัยรับแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานศึกษาโดยตนเองภายใน 15 วัน ได้รับแบบสอบถามคืน 327 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ

ช่องเห็นด้วยมากที่สุด	เท่ากับ 5	คะแนน
ช่องเห็นด้วยมากเท่ากับ	4	คะแนน
ช่องเห็นด้วยปานกลาง	เท่ากับ 3	คะแนน
ช่องเห็นด้วยน้อย	เท่ากับ 2	คะแนน
ช่องเห็นด้วยน้อยที่สุด	เท่ากับ 1	คะแนน

4.2 หากคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยแบ่งคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 5 ช่วง โดยเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยเพื่อพิจารณาระดับความคิดเห็น ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2545, น.163)

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับมากที่สุด
 ช่วงคะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับมาก
 ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปานกลาง
 ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับน้อย
 ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับน้อยที่สุด

4.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.4.1 ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ ความถี่และร้อยละ

4.4.2 ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.4.3 การเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) เพื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อหาความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยการเปรียบเทียบด้วยวิธีการของ เซฟเฟ่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลำดับที่		จำนวน	ร้อยละ
1	เพศ		
	1.1 เพศชาย	91	27.83
	1.2 เพศหญิง	236	72.17
	รวม	327	100.00
2	อายุ		
	2.1 17 – 18 ปี	236	72.17
	2.2 19 - 20 ปี	90	27.52
	2.3 21 - 22 ปี	1	0.31
	รวม	327	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลำดับที่		จำนวน	ร้อยละ
3	คณะวิชา		
	3.1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	167	51.07
	3.2 คณะครุศาสตร์	27	8.26
	3.3 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	47	14.37
	3.4 คณะวิทยาการจัดการ	32	9.79
	3.5 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	6	1.83
	3.6 คณะศิลปกรรมศาสตร์	10	3.06
	3.7 วิทยาลัยนานาชาติ	6	1.83
	3.8 วิทยาลัยการภาพยนตร์ศิลปะการแสดงและสื่อใหม่	6	1.83
	3.9 วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน	5	1.53
	3.10 วิทยาลัยสถาปัตยกรรมศาสตร์	5	1.53
	3.11 วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ	6	1.83
	3.12 วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ	6	1.83
	3.13 วิทยาลัยสหเวชศาสตร์	4	1.22
	รวม	327	100.00
4	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง		
	4.1 ไม่เกิน 10,000 บาท	27	8.26
	4.2 10,000 – 20,000 บาท	82	25.08
	5.3 20,000 – 30,000 บาท	141	43.12
	4.4 30,000 บาทขึ้นไป	77	23.55
	รวม	327	100.00

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น เพศ อายุ คณะวิชา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 72.17) มีอายุระหว่าง 17 - 18 ปี (ร้อยละ 72.17) กำลังศึกษาอยู่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ร้อยละ 51.07) และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง 20,000 – 30,000 (ร้อยละ 43.12) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงในตารางที่ 4.2 - 4.8

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษา	\bar{X}	S.D.
1. ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	3.80	0.59
2. หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	3.81	0.57
3. สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการเรียนการสอน	3.67	0.70
4. อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.80	0.64
5. การประชาสัมพันธ์	3.78	0.70
รวม	3.76	0.83

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.81$, S.D.=0.57) อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X}=3.80$, S.D.=0.64) ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ($\bar{X}=3.80$, S.D.=0.80) การประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=3.78$, S.D.=0.70) และสื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.67$, S.D.=0.70)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	\bar{X}	S.D.
1. มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคมโดยทั่วไป	3.66	0.77
2. มหาวิทยาลัยที่ได้รับความเชื่อมั่นและสนับสนุนจากผู้ปกครอง	3.78	0.75
3. บัณฑิตมีคุณภาพได้รับการยอมรับจากหน่วยงานและองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน	3.85	0.78
4. ชื่อเสียงของคณะผู้บริหารและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย	4.06	0.81
5. ชื่อเสียงของศิษย์เก่าเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.78	0.82
6. นักศึกษามีความมั่นใจว่าจบแล้วมีงานทำ	3.65	0.85
รวม	3.80	0.59

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$, S.D.=0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ชื่อเสียงของคณะผู้บริหารและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.81) และนักศึกษามีความมั่นใจว่าจบแล้วมีงานทำมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.65$, S.D.=0.85)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษา
ระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านหลักสูตร
และการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.
1. หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	3.69	0.78
2. หลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนตรงต่อความถนัดและความ ต้องการของนักศึกษา	3.83	0.75
3. หลักสูตรที่เปิดสอนมีการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยใน ปัจจุบัน	4.03	0.71
4. หลักสูตรที่เปิดสอนมีคุณภาพและมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม	3.88	0.71
5. หลักสูตรมีคณะวิชาให้เลือกอย่างหลากหลาย	4.03	0.70
6. อัตราค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงการศึกษาในแต่ละสาขาวิชา มีความเหมาะสม	3.38	1.02
รวม	3.81	0.57

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและ
รายชื่ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.81$, S.D.= 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า หลักสูตรที่เปิดสอนมี
การจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.70) และอัตรา
ค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงการศึกษาในแต่ละสาขาวิชาที่มีความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.38$,
S.D.=1.02)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษา
ระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านสื่ออุปกรณ์
และเทคโนโลยีการเรียนการสอน

สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.
1. มหาวิทยาลัยมีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย	3.89	0.76
2. มหาวิทยาลัยมีความโดดเด่นด้านเทคโนโลยีการศึกษา	3.86	0.74
3. มหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีความพร้อมในชั้นเรียน	3.48	1.08
4. มหาวิทยาลัยมีห้องสมุดที่ทันสมัย	3.70	0.90
5. มหาวิทยาลัยมีการจัดการเรียนการสอนด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เช่น e - Learning เว็บไซต์อาจารย์ ฯลฯ	3.55	0.97
6. มีการพัฒนาระบบสารสนเทศไปใช้ในการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา	3.55	0.90
รวม	3.67	0.70

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านสื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการเรียนการสอน โดย
ภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$, S.D.=0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า
มหาวิทยาลัยมีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.89$, S.D.=0.76) และ
มหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีความพร้อมในชั้นเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.48$,
S.D.=1.08)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{X}	S.D.
1. มหาวิทยาลัยมีอาคารและจำนวนห้องเรียนที่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	3.40	1.11
2. มหาวิทยาลัยมีการตกแต่งอาคาร สถานที่ สะอาด ภูมิทัศน์สวยงามและบรรยากาศร่มรื่น	3.59	0.94
3. มหาวิทยาลัยมีพื้นที่เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆของนักศึกษา	4.10	0.70
4. มหาวิทยาลัยบริเวณมีความปลอดภัยจากสภาพแวดล้อมภายนอก	3.94	0.75
5. มหาวิทยาลัยมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น มีสื่ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่สะดวกต่อการให้บริการอย่างเพียงพอ	3.88	0.76
6. มหาวิทยาลัยมีการตีปายประกาศอธิบายขั้นตอนการให้บริการไว้ชัดเจน เช่น คำแนะนำในการกรอกแบบฟอร์มที่ชัดเจน ฯลฯ	3.89	0.81
รวม	3.80	0.64

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$, S.D.=0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่ามหาวิทยาลัยมีพื้นที่เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.10$, S.D.=0.70) และมหาวิทยาลัยมีอาคารและจำนวนห้องเรียนที่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.40$, S.D.=1.11)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษา
ระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านการ
ประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์	\bar{X}	S.D.
1. มหาวิทยาลัยมีการโฆษณาทาง วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ติดป้ายประชาสัมพันธ์อย่างชัดเจน	3.59	0.96
2. มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์ด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัย เช่น อินเทอร์เน็ต Facebook วิทยุกระจายเสียง ฯลฯ	3.74	0.80
3. มหาวิทยาลัยมีการประสานแนะนำมหาวิทยาลัยผ่านฝ่ายแนะแนว ของโรงเรียน	3.89	0.76
4. มหาวิทยาลัยมีกิจกรรมพิเศษนอกมหาวิทยาลัยที่แสดงต่อสาธารณะ เช่น การจัดแสดงผลงานของนักศึกษา การเข้าร่วมประกวดต่าง ๆ ฯลฯ	3.93	0.83
5. มหาวิทยาลัยมีใบปลิวแผ่นพับการประชาสัมพันธ์รับสมัครนักศึกษา อย่างชัดเจน	3.72	0.93
6. มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรของมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจน	3.81	0.86
รวม	3.78	0.70

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านการประชาสัมพันธ์ โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X}=3.78$, S.D.=0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า มหาวิทยาลัยมีกิจกรรมพิเศษนอก
มหาวิทยาลัยที่แสดงต่อสาธารณะ เช่น การจัดแสดงผลงานของนักศึกษา การเข้าร่วมประกวดต่าง ๆ
 ฯลฯ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.93$, S.D.=0.83) และมหาวิทยาลัยมีการโฆษณาทาง วิทยุ โทรทัศน์
หนังสือพิมพ์ ติดป้ายประชาสัมพันธ์อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.59$, S.D.=0.96)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา

ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย		หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน		สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการเรียนการสอน		อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก		การประชาสัมพันธ์	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.78	0.6	3.82	0.58	3.63	0.74	3.8	0.7	3.73	0.77
2. คณะครุศาสตร์	3.63	0.42	3.66	0.51	3.59	0.57	3.82	0.44	3.67	0.60
3. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.98	0.50	3.96	0.51	3.93	0.52	3.96	0.47	3.97	0.46
4. คณะวิทยาการจัดการ	3.73	0.59	3.68	0.60	3.43	0.70	3.57	0.53	3.74	0.63
5. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	3.88	0.44	3.97	0.60	3.91	0.69	3.66	0.76	4.27	0.75
6. คณะศิลปกรรมศาสตร์	3.80	0.66	3.90	0.56	3.66	0.57	3.76	0.7	3.9	0.47
7. วิทยาลัยนานาชาติ	4.27	0.51	4.16	0.38	4.13	0.42	4.22	0.46	4.11	0.38
8. วิทยาลัยการภาพยนตร์ศิลปะการแสดงและสื่อใหม่	4.19	0.24	4.05	0.25	4.38	0.31	4.47	0.51	4.41	0.44
9. วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน	4.00	0.35	3.80	0.62	3.93	0.65	3.90	0.58	4.00	0.63
10. วิทยาลัยสถาปัตยกรรมศาสตร์	3.23	0.68	3.10	0.68	3.06	0.75	3.26	0.63	2.93	0.45
11. วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ	3.69	0.79	3.58	0.75	3.55	0.84	3.77	0.71	3.72	0.76
12. วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ	3.11	0.72	3.38	0.54	3.02	0.59	3.02	0.61	3.00	0.73
13. วิทยาลัยสหเวชศาสตร์	3.75	0.31	3.62	0.08	3.95	0.62	3.79	0.25	3.66	0.30
รวม	3.79	0.58	3.8	0.57	3.67	0.70	3.80	0.64	3.77	0.70

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา ด้านภาพลักษณ์อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.79, S.D.=0.58) หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.80, S.D.=0.57) สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยี การเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.67, S.D.=0.70) อาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.80, S.D.=0.64) และการประชาสัมพันธ์ อยู่ใน ระดับมาก (\bar{X} =3.77, S.D.=0.70)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรี
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ดังแสดงในตารางที่ 4.9 - 4.14

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา

(n = 327)

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจ ศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวน สุนันทา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	ระหว่าง	9.583	12	.799	2.417	.005
	กลุ่ม					
	ภายในกลุ่ม	103.769	314	.330		
	รวม	113.353	326			
หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ระหว่าง	7.690	12	.641	1.990	.025
	กลุ่ม					
	ภายในกลุ่ม	101.097	314	.322		
	รวม	108.788	326			
สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการเรียน การสอน	ระหว่าง	15.292	12	1.274	2.766	.001
	กลุ่ม					
	ภายในกลุ่ม	144.662	314	.461		
	รวม	159.953	326			
อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่าง	11.876	12	.990	2.521	.004
	กลุ่ม					
	ภายในกลุ่ม	123.259	314	.393		
	รวม	135.135	326			

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

(n = 327)

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจ ศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวน สุนันทา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
		การประชาสัมพันธ์	ระหว่าง กลุ่ม	14.596	12	1.216
	ภายในกลุ่ม	145.792	314	.464		
	รวม	160.389	326			

*p<.05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา พบว่า โดยภาพรวมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยี การเรียนการสอน อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และการประชาสัมพันธ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา มีความแตกต่างกันด้านการ ประชาสัมพันธ์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2562 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 2,200 คน (ข้อมูล ณ กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา)

1.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2562 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 327 คน จากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan)

1.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยผ่านการหาความเที่ยง มีค่าเท่ากับ 0.96 ของแบบสอบถามแล้วแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คณะวิชา และชั้นปี ลักษณะแบบสอบถามเป็นตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ด้าน

อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประชาสัมพันธ์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีคำถามให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

1.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 327 ฉบับ และผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 327 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

1.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ดังนี้

- 1) หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 2) หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- 3) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 72.2) มีอายุระหว่าง 17 - 18 ปี (ร้อยละ 72.2) กำลังศึกษาอยู่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ร้อยละ 51.1) และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง 20,000 – 30,000 (ร้อยละ 43.1)

1.3.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยส่วนรวมและรายข้อมีคะแนนเฉลี่ย โดยส่วนรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับได้ดังนี้ 1) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 2) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก 3) ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย 4) ด้านการประชาสัมพันธ์ และ 5) ด้านสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ

1) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า หลักสูตรที่เปิดสอนมีการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอัตราค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงการศึกษาในแต่ละสาขาวิชามีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มหาวิทยาลัยมีพื้นที่เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และมหาวิทยาลัยมีอาคารและจำนวนห้องเรียนที่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3) ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ชื่อเสียงของคณะผู้บริหารและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และนักศึกษามีความมั่นใจว่าจบแล้วมีงานทำ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

4) ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มหาวิทยาลัยมีกิจกรรมพิเศษนอกมหาวิทยาลัยที่แสดงต่อสาธารณะ เช่น การจัดแสดงผลงานของนักศึกษา การเข้าร่วมประกวดต่าง ๆ ฯลฯ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และมหาวิทยาลัยมีการโฆษณาทาง วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ คัดป้ายประชาสัมพันธ์อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

5) ด้านสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มหาวิทยาลัยมีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และมหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีความพร้อมในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.3.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามระดับ ดังนี้ ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ด้านสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนและด้านการประชาสัมพันธ์

1) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า วิทยาลัยการภาพยนตร์ ศิลปะการแสดงและสื่อใหม่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าวิทยาลัยนานาชาติ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และวิทยาลัยสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3) ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า วิทยาลัยนานาชาติ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มีค่าเฉลี่ย

4) ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า เปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า วิทยาลัยการภาพยนตร์ ศิลปะการแสดงและสื่อใหม่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

5) ด้านสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน พบว่า เปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า วิทยาลัยการภาพยนตร์ศิลปะการแสดงและสื่อใหม่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้ค่าความแปรปรวนปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาแต่ละคณะวิชามีความแตกต่างกัน ในภาพรวม และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการเรียนการสอน อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และการประชาสัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญที่พบมาอภิปรายผลดังนี้

2.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยมีหลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน หลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนตรงต่อความถนัดและความต้องการของนักศึกษา มีการจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพ ทันสมัย และมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม มีคณะวิชาให้เลือกอย่างหลากหลาย และอัตราค่าธรรมเนียมนิยมและค่าบำรุงการศึกษาในแต่ละสาขาวิชามีความเหมาะสม ทั้งยังการจัดการศึกษาให้บริการทางการศึกษาแก่นักศึกษา คณาจารย์ และหน่วยงานอื่น ๆ ด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน และ สารสนเทศที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพงานสูงสุด โดยปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ระบุไว้ว่า มหาวิทยาลัยแม่แบบที่ดีของสังคม (Smart Archetype University of the Society) ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ : รักษาความเป็นมหาวิทยาลัยอันดับ 1 ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ และมีผลงานที่เป็นแม่แบบสวนสุนันทาด้านการสอน วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของกิตติภณ กิตยานุรักษ์ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยทำการศึกษาครอบคลุมใน 7 ด้าน คือ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านสวัสดิการ และการบริการด้านประชาสัมพันธ์และด้านค่านิยมของนักศึกษาและผู้ปกครอง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อที่อยู่ในระดับมาก คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตร และด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ส่วนด้านสวัสดิการและการบริการของสถาบันอยู่ในระดับปานกลางในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ของนักศึกษสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ และผลการวิจัยของพิศมัย ทองเที่ยง (2549) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเอกชน กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผลการวิจัย พบว่า ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ เพศหญิงเลือกศึกษาต่อมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีที่อยู่อาศัยถาวรในกรุงเทพมหานคร คณะที่เปิดสอน อาชีพของผู้ปกครองส่วนมากประกอบธุรกิจส่วนตัวระดับการศึกษาของผู้ปกครองอยู่ต่ำกว่าปริญญาตรี และรายได้ของครอบครัวอยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาทต่อเดือน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีคือ ความมีชื่อเสียงของสถาบัน คณะที่เปิดสอนอยู่ในปัจจุบัน อาจารย์และบุคลากรสภาพแวดล้อมของสถาบัน อยู่ในระดับความพอใจมาก

2.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา ดังนี้

2.2.1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด

2.2.2 คณะครุศาสตร์ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยสูง และสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด

2.2.3 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ค่าเฉลี่ยสูงสุด และสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด

2.2.4 คณะวิทยาการจัดการ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประชาสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยสูงสุด และสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด

2.2.5 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประชาสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยสูงสุด และอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด

2.2.6 คณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด

2.2.7 วิทยาลัยนานาชาติ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ค่าเฉลี่ยสูงสุด และการประชาสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยน้อยสุด

2.2.8 วิทยาลัยการภาพยนตร์ศิลปะการแสดงและสื่อใหม่ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยน้อยสุด

2.2.9 วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประชาสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยสูงสุด และหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยน้อยสุด

2.2.10 วิทยาลัยสถาปัตยกรรมศาสตร์ โดยภาพรวมและรายคู่อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการประชาสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยน้อยสุด

2.2.11 วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ โดยภาพรวมและรายคู่อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด

2.2.12 วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ โดยภาพรวมและรายคู่อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการประชาสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยน้อยสุด

2.2.13 วิทยาลัยสหเวชศาสตร์ โดยภาพรวมและรายคู่อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยสูงสุด และหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร ค่าเฉลี่ยน้อยสุด

ดังนั้น ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามคณะวิชา พบว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องการตัดสินใจศึกษาต่อๆ เหมือนกัน คือ หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ตามลำดับ

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาคารและจำนวนห้องเรียนที่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา การตกแต่งอาคาร สถานที่ สะอาด ภูมิทัศน์สวยงาม และบรรยากาศร่มรื่น พื้นที่เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษา ความปลอดภัยจากสภาพแวดล้อมภายนอก สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น มีสื่ออุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ ที่สะดวกต่อการให้บริการอย่างเพียงพอ และการประกาศอธิบายขั้นตอนการให้บริการ ไร้อัดเงิน เช่นคำแนะนำในการกรอกแบบฟอร์มที่ชัดเจน ฯลฯ ทั้ง มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยทั่วไป บัณฑิตมีคุณภาพได้รับการยอมรับจากหน่วยงานและองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ชื่อเสียงของคณะผู้บริหารและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย และนักศึกษามีความมั่นใจว่าจบแล้วมีงานทำ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของพิศมัย ทองเทียง (2549) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเอกชน กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผลการวิจัย พบว่า ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ เพศหญิงเลือกศึกษาต่อมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีที่อยู่อาศัยถาวรในกรุงเทพมหานคร คณะที่เปิดสอน อาชีพของผู้ปกครองส่วนมากประกอบธุรกิจส่วนตัวระดับการศึกษาของผู้ปกครองอยู่ต่ำกว่าปริญญาตรี และรายได้ของครอบครัวอยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาทต่อเดือน ปัจจัยที่มี

ความล้มพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีคือ ความมีชื่อเสียงของสถาบัน คณะที่เปิดสอนอยู่ในปัจจุบัน อาจารย์และบุคลากรสภาพแวดล้อมของสถาบัน อยู่ในระดับความพอใจมาก และผลการวิจัยของเกียรติ ศุคพรหมราช (2550) ศึกษาสถิติวิเคราะห์การตัดสินใจเรียนต่อระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนที่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 430 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า อายุ แผนการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดา ความสนใจในวิชาชีพ อิทธิพลจากครอบครัว หลักสูตรการเรียนและการสอน การบริการ และสนับสนุน บุคลากรของมหาวิทยาลัย สื่อและเทคโนโลยีทางการเรียน ค่าเล่าเรียน เกณฑ์การรับนักศึกษา ที่ตั้งของมหาวิทยาลัย และสวัสดิการบริการของมหาวิทยาลัย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

3. ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 มหาวิทยาลัยควรเน้นและให้ความสำคัญเรื่องคณะวิชา หลักสูตร ให้ตรงกับความต้องการที่จะประกอบอาชีพของนักศึกษาในอนาคต และเน้นหลักสูตรให้ตรงเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานอันจะส่งผลต่อความก้าวหน้าในอาชีพ

3.1.2 มหาวิทยาลัยควรนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้าไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน และปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้ทันสมัย เพื่อให้สอดคล้องต่อความต้องการของนักศึกษา

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาถึงสภาพปัญหา และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

3.2.2 ควรศึกษาถึงบทบาทอาจารย์ผู้สอน รายวิชา เนื้อหา วิธีสอนและเทคนิคการสอน ที่เป็นปัจจัยสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา เพื่อปรับปรุงหรือพัฒนาให้เหมาะสมกับประกอบอาชีพของบัณฑิตในอนาคตต่อไป

บรรณานุกรม

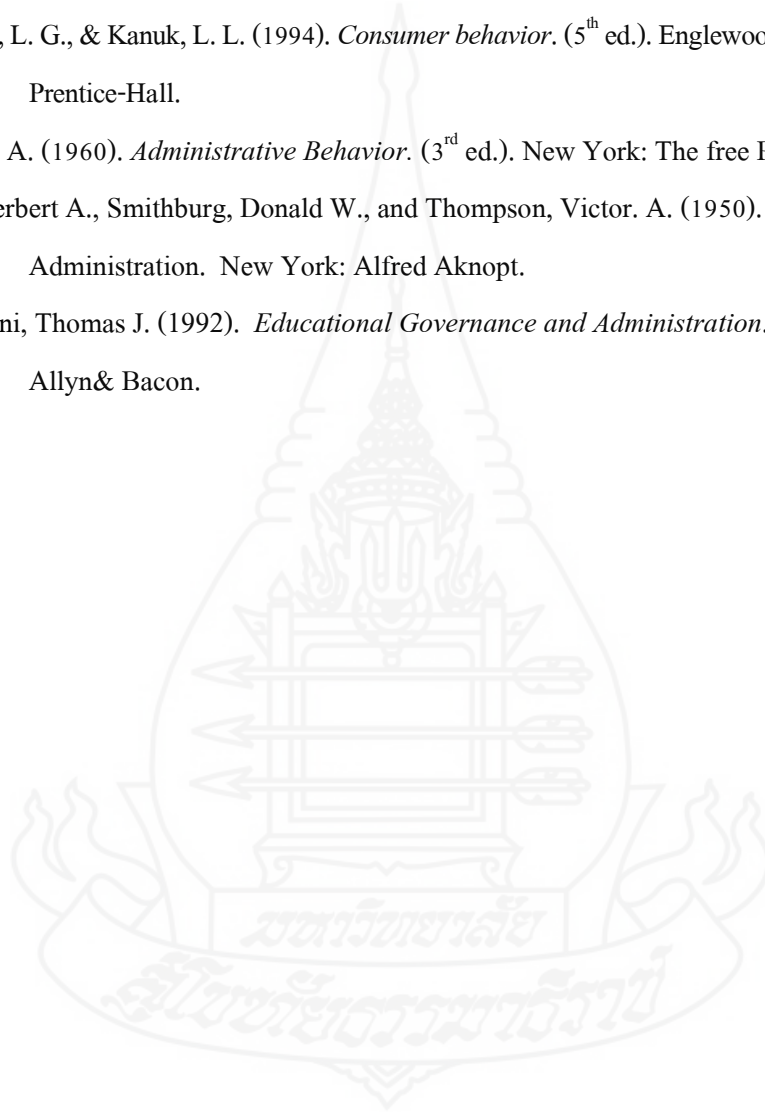
บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ พศ..2545)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว.
- กิตติภณ กิตยานุรักษ์. (2552) *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์*.
- กัญญา สิทธิสุขเศรษฐ์. (2548). *ผลการใช้กิจกรรมการตั้งคำถามที่มีต่อทักษะการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนที่มี ความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน*. (ปริญญาานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่).
- กุลชลี ไชยนันดา. (2539). *กระบวนการตัดสินใจ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประยูรวงศ์.
- เกษรา โพธิ์เย็น .(2550). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี*. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- เกรียงศักดิ์ แสงจันทร์ .(2549). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2545). *การบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อส่งเสริมกรุงเทพ.
- ชูเกียรติ ผุดพรหมราช. (2550). *ศึกษาสถิติวิเคราะห์การตัดสินใจเรียนต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาในเขตกรุงเทพมหานคร*.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. (2551). *พฤติกรรมองค์การ*. กรุงเทพฯ: วิ.พรินท์.
- จิตติพร ลิธิษฐา. (2547). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5ปี) สาขาคณิตศาสตร์. ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตรการสอน และเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- ทิสนา แยมมณี. (2543). *14 วิธีสอน สำหรับครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระ รุณเจริญ. (2546). *การบริหารโรงเรียนปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง.
- ธำรง บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและการพัฒนา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์.
- ประทุม รอดประเสริฐ. (2535). *การบริหารโครงการ*. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.

- พะยอม วงศ์สารศรี. (2544). *การบริหารงานบุคคล*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: พรานนการพิมพ์.
- พัชรภรณ์ เกษะประกร. (2550). *การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
กรุงเทพฯ.
- พิศมัย ทองเที่ยง. (2549). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเอกชน*.
กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ลิต้า ลิมาน และคณะ. (2555). *ปัจจัยการเลือกเข้าศึกษาต่อคณะศึกษาศาสตร์*.
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ภูมิจิตร ศรีวงษ์ราช. (2541). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการบริหารพัฒนาของ*
คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วน ตำบลจังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2545). *พื้นฐานการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรพจน์ บุษราคัมวดี. (2551). *วิชาองค์การและการจัดการ*. ปทุมธานี: คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ และวิบูลย์ ไตวณะบุตร. *หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2542). *หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์
และสตูดิโอ 2542. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2546). *การบริหารการศึกษา : หลักการ ทฤษฎี หน้าที่ ประเด็นและบท*
วิเคราะห์. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: อักษรภาพิพัฒน์.
- วิรัช ลภีรัตนกุล. (2538). *การประชาสัมพันธ์การสื่อสาร โฆษณาสื่อสารมวลชน*. (พิมพ์ครั้งที่ 7).
กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551). *กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2*.
(พ.ศ.2551-2565). สืบค้นจาก <http://www.mua.go.th/users/bpp/developplan/>
- สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. *แผนอุดมศึกษาระยะ*
ยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580). สืบค้นจาก <http://www.bpp.mua.go.th/main/download/plan/แผนอุดมศึกษาระยะยาว>.
- สร้อยตระกูล (ดิทยานนท์) อรรถมานะ. (2550). *พฤติกรรมองค์การ ทฤษฎีและการประยุกต์*.
(พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- แสวง รัตนมงคลมาศ. (2537). *องค์การนำการตัดสินใจ*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์. สาขาการบริหารการพัฒนา, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- อมราพร ปวะบุตร, ปพฤกษ์อุตสาหะวานิชกิจ และจิระทัศน์ชิตทรงสวัสดิ์. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างความโปร่งใส ความรับผิดชอบต่อสังคมและภาพลักษณ์องค์กรของธุรกิจที่ได้รับ การส่งเสริมการลงทุน. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ปีที่ 26 ฉบับที่ 2 เม.ย.-มิ.ย. 2550.*
- เอนก ฉะชัยวงศ์. (2555). การศึกษาความคิดเห็นต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาภาคปกติ. ในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- อรนัย บุณนาค .(2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี. มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร.
- อเนก ชัยวงศ์. (2553). การศึกษาความคิดเห็นต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาภาคปกติในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- เอกสิทธิ์ สนามทอง. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อสถาบันศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).* มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, กรุงเทพฯ.
- อุษณีย์ แจ่มใส .(2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา. มหาวิทยาลัยรังสิต.*
- Barnard, Chester I. (1938). *The Functions of Executive.* Cambridge, Massachusetts: University Press.
- Barnard, Chester L (1962). *Organization and Management.* Cambridge, Mass: Harvard University Press.
- Campbell, R. E. (1972). *Information to Education Administration.* Boston: Allyn and Boston.
- Chen, C. H., and Zimitat, C. (2006). Understanding Taiwanese Students' Decision Making Factors Regarding Australian International Higher Education. *International Journal of Educational Management* 20(2).
- Cubillo, J. M., Sanchez, J., and Cervino, J. (2006). International Student's Decision-Making Process. *International Journal of Educational Management* 20(2).
- Griffiths, Daniel E. (1950). *Administrative Theory.* New York: Appleton-Century & Crofts.
- Kotler, P., & Armstrong, G. (2001). *Principles of marketing.* (9th ed). New Jersey: Prentice Hall.
- Maslow, A. H. (1970). *Motivation and Personality.* New York: Harper and Row.
- Oppenheim, A. N. (1966), *Questionnaire design and attitude measurement.* (2nd ed.). New York: Basic Book.

- Perrone, P.A. (1965). Values and Occupational Preferences of Junior High School Girls. The Personnel Guidance Journal 44 November.
- Pfiffner, John M. and Robert V. Presthus. (1960). *Public Administration*. (4th Ed.). New York: The Ronald Press.
- Plunkett, W.R. and R. F. Attner. (1994). *Introduction to Management*. Belmont: Wadsworth.
- Schiffman, L. G., & Kanuk, L. L. (1994). *Consumer behavior*. (5th ed.). Englewood Cliffs, N. J. : Prentice-Hall.
- Simon, H. A. (1960). *Administrative Behavior*. (3rd ed.). New York: The free Press.
- Simon, Herbert A., Smithburg, Donald W., and Thompson, Victor. A. (1950). *Public Administration*. New York: Alfred Aknopt.
- Sergiovanni, Thomas J. (1992). *Educational Governance and Administration*. Massachusetts: Allyn& Bacon.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย**เรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัย****ราชภัฏสวนสุนันทา****คำชี้แจง**

1.แบบสอบถามฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งคำตอบจากแบบสอบถามนี้ใช้เป็นข้อมูลเพื่อการวิจัยเท่านั้น จึงไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด

2.แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

นางสาวนิตา กงแหลม

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

แขนงวิชาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1.เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2.อายุ

2. 17 – 18 ปี 2. 19 – 20 ปี 3. 21 – 22 4. 23 ปีขึ้นไป

3.คณะวิชา

1.คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

2.คณะครุศาสตร์

3.คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

4.คณะวิทยาการจัดการ

5.คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

6.คณะศิลปกรรมศาสตร์

7.วิทยาลัยนานาชาติ

8.วิทยาลัยการภาพยนตร์ศิลปะการแสดง

9.วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน

10.วิทยาลัยสถาปัตยกรรมศาสตร์

11.วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

12.วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ

13.วิทยาลัยสหเวชศาสตร์

4.รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง

1. ไม่เกิน 10,000 บาท

2. 10,000 – 20,000 บาท

3. 20,000 – 30,000 บาท

4. 30,000 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ

สวนสุนันทา

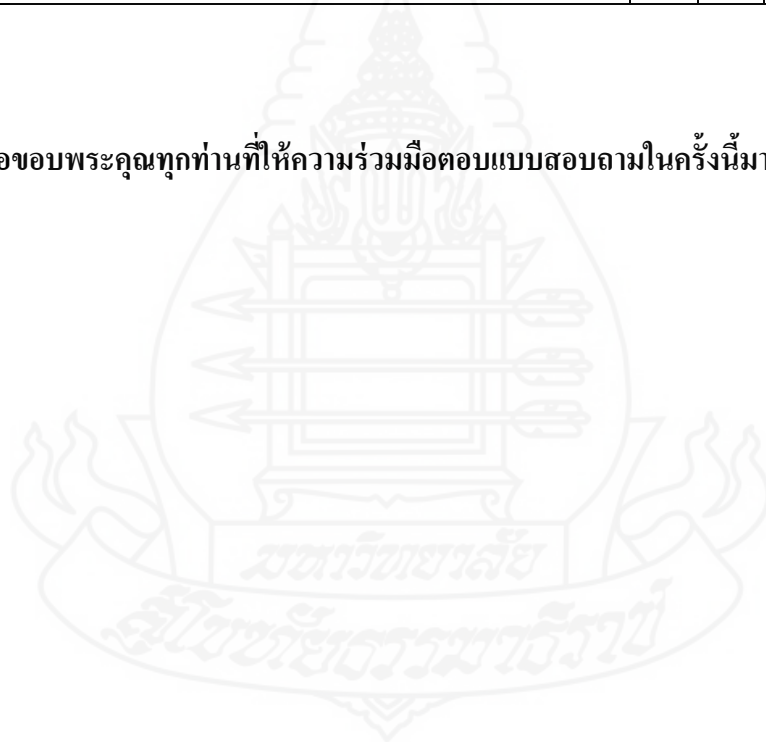
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องแต่ละข้อความให้ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย					
1. มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคมโดยทั่วไป					
2. มหาวิทยาลัยที่ได้รับความเชื่อมั่นและสนับสนุนจากผู้ปกครอง					
3. บัณฑิตมีคุณภาพได้รับการยอมรับจากหน่วยงานและองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน					
4. ชื่อเสียงของคณะผู้บริหารและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย					
5. ชื่อเสียงของศิษย์เก่าเป็นที่ยอมรับของสังคม					
6. นักศึกษามีความมั่นใจว่าจบแล้วมีงานทำ					
หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน					
7. หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน					
8. หลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนตรงต่อความถนัดและความต้องการของนักศึกษา					
9. หลักสูตรที่เปิดสอนมีการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยในปัจจุบัน					
10. หลักสูตรที่เปิดสอนมีคุณภาพและมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม					
11. หลักสูตรมีคณะวิชาให้เลือกอย่างหลากหลาย					
12. อัตราค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงการศึกษาในแต่ละสาขาวิชามีความเหมาะสม					
สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการเรียนการสอน					
13. มหาวิทยาลัยมีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย					
14. มหาวิทยาลัยมีความโดดเด่นด้านเทคโนโลยีการศึกษา					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
15. มหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีความพร้อมในชั้นเรียน					
16. มหาวิทยาลัยมีห้องสมุดที่ทันสมัย					
17. มหาวิทยาลัยมีการจัดการเรียนการสอนด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เช่น e - Learning เว็บไซต์อาจารย์ ฯลฯ					
18. มีการพัฒนาระบบสารสนเทศไปใช้ในการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา					
อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก					
19. มหาวิทยาลัยมีอาคารและจำนวนห้องเรียนที่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา					
20. มหาวิทยาลัยมีการตกแต่งอาคาร สถานที่ สะอาด ภูมิทัศน์สวยงาม และบรรยากาศร่มรื่น					
21. มหาวิทยาลัยมีพื้นที่เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆของนักศึกษา					
22. มหาวิทยาลัยบริเวณมีความปลอดภัยจากสภาพแวดล้อมภายนอก					
23. มหาวิทยาลัยมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น มีสื่ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ที่สะดวกต่อการให้บริการอย่างเพียงพอ					
24. มหาวิทยาลัยมีการติดป้ายประกาศอธิบายขั้นตอนการให้บริการไว้ชัดเจน เช่น คำแนะนำในการกรอกแบบฟอร์มที่ชัดเจน ฯลฯ					
การประชาสัมพันธ์					
25. มหาวิทยาลัยมีการโฆษณาทาง วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ติดป้ายประชาสัมพันธ์อย่างชัดเจน					
26. มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์ด้านต่างๆของมหาวิทยาลัยเช่น อินเทอร์เน็ต Facebook วิทยุกระจายเสียง ฯลฯ					
27. มหาวิทยาลัยมีการประสานแนะนำมหาวิทยาลัยผ่านฝ่ายแนะแนวของโรงเรียน					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
28. มหาวิทยาลัยมีกิจกรรมพิเศษนอกมหาวิทยาลัยที่แสดงต่อสาธารณชน เช่น การจัดแสดงผลงานของนักศึกษา การเข้าร่วมประกวดต่างๆ ฯลฯ					
29. มหาวิทยาลัยมีใบปลิวแผ่นพับการประชาสัมพันธ์รับสมัครนักศึกษาอย่างชัดเจน					
30. มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรของมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจน					

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในครั้งนี้มา ณ โอกาสนี้

ภาคผนวก ข

สำเนาหนังสือขอตรวจสอบเครื่องมือและขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ภาคผนวก ค

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ศศิธรเสาวภา
 สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เลขที่ 1 ถนนอุทองนอก แขวงคูสิต เขตคูสิต
 กรุงเทพมหานคร 10300
 วุฒิการศึกษาปริญญาเอกปรัชญาคุษฎีบัณฑิต (ปร.ค.) สาขารัฐประศาสนศาสตร์
 วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ ผู้บริหารสถานศึกษา 10 ปี
 ตำแหน่ง คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปี 2558 – จนถึงปัจจุบัน
2. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลาสินี จินตลิจิตต์
 สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เลขที่ 1 ถนนอุทองนอก แขวงคูสิต เขตคูสิต
 กรุงเทพมหานคร 10300
 วุฒิการศึกษาปริญญาเอกปรัชญาคุษฎีบัณฑิต (ปร.ค.) สาขารัฐประศาสนศาสตร์
 มหาวิทยาลัยรังสิต ประสบการณ์หรือความชำนาญ ผู้บริหารสถานศึกษา 5 ปี
 ตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ราชภัฏสวนสุนันทา 2558 – จนถึงปัจจุบัน
3. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทินา หาสุนทรี
 สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เลขที่ 1 ถนนอุทองนอก แขวงคูสิต
 เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร 10300
 วุฒิการศึกษาปรัชญาคุษฎีบัณฑิต (ปร.ค.) สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 สวนสุนันทา ประสบการณ์หรือความชำนาญ ผู้บริหารสถานศึกษา 5 ปี
 ตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายบริหาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 สวนสุนันทา 4 ปี

ภาคผนวก ง

ผลการประเมินความสอดคล้องเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ

ผลการคำนวณค่า IOC ของผู้ทรงคุณวุฒิ
เรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ข้อที่	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการ ตัดสินใจศึกษาต่อระดับ ปริญญาตรีของนักศึกษา	ผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย						
1		+1	+1	+1	+3	1
2		+1	+1	+1	+3	1
3		+1	+1	+1	+3	1
4		+1	+1	0	+2	1
5		+1	+1	+1	+3	1
6		+1	+1	+1	+3	1
หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน						
7		+1	+1	+1	+3	1
8		+1	0	+1	+2	0.67
9		+1	+1	+1	+3	1
10		+1	+1	+1	+3	1
11		+1	+1	+1	+3	1
12		+1	+1	+1	+3	1
สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีการเรียนการสอน						
13		+1	0	+1	+2	0.67
14		+1	+1	0	+2	0.67
15		+1	0	+1	+2	0.67
16		+1	+1	+1	+3	1
17		+1	+1	+1	+3	1
18		+1	+1	+1	+3	1
อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก						
19		+1	+1	0	+2	0.67

ข้อที่	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการ ตัดสินใจศึกษาต่อระดับ ปริญญาตรีของนักศึกษา	ผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
20		+1	+1	+1	+3	1
21		+1	+1	+1	+3	1
22		+1	+1	+1	+3	1
23		+1	+1	+1	+3	1
24		+1	+1	+1	+3	1
การประชาสัมพันธ์						
25		+1	0	+1	+2	0.67
26		+1	+1	+1	+3	1
27		+1	+1	+1	+3	1
28		+1	+1	+1	+3	1
29		+1	+1	+1	+3	1
30		+1	+1	+1	+3	1

ภาคผนวก จ

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

```
RELIABILITY
/VARIABLES=A1 A2 A3 A4 A5 A6 B1 B2 B3 B4 B5 B6 C1 C2 C3 C4 C5 C6 D1
D2 D3 D4 D5 D6 E1 E2 E3 E4 E5 E6
/SCALE('ALL VARIABLES')ALL
/MODEL=ALPHA
/SUMMARY=TOTAL.
```

Reliability

		Notes
Output Created		25-FEB-2020 13:48:20
Comments		
Input	Data	D:\Mooann\ปีงบประมาณ2563\กระดาษใส่ตุ๊ก\เรื่องปัจจัยที่ เกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาต่อ.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	328
	Matrix Input	
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics are based on all cases with valid data for all variables in the procedure.
Syntax		RELIABILITY /VARIABLES=A1 A2 A3 A4 A5 A6 B1 B2 B3 B4 B5 B6 C1 C2 C3 C4 C5 C6 D1 D2 D3 D4 D5 D6 E1 E2 E3 E4 E5 E6 /SCALE('ALL VARIABLES')ALL /MODEL=ALPHA /SUMMARY=TOTAL.
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.02

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	327	99.7
	Excluded ^a	1	.3
	Total	328	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.961	30

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1.มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคมโดยทั่วไป	109.49	288.110	.551	.961
2.มหาวิทยาลัยที่ได้รับความเชื่อมั่นและสนับสนุนจากผู้ปกครอง	109.37	286.847	.620	.960
3.บัณฑิตมีคุณภาพได้รับการยอมรับจากหน่วยงานและองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน	109.30	287.604	.560	.961
4.ชื่อเสียงของคณะผู้บริหารและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย	109.09	287.385	.552	.961
5.ชื่อเสียงของศิษย์เก่าเป็นที่ยอมรับของสังคม	109.37	282.805	.709	.960
6.นักศึกษามีความมั่นใจว่าจบแล้วมีงานทำ	109.50	281.699	.720	.960
1.หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	109.46	283.421	.730	.960
2.หลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนตรงต่อความต้องการและความต้องการของนักศึกษา	109.32	286.611	.629	.960
3.หลักสูตรที่เปิดสอนมีการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยในปัจจุบัน	109.12	287.723	.617	.960
4.หลักสูตรที่เปิดสอนมีคุณภาพและมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม	109.27	287.404	.628	.960
5.หลักสูตรมีคณะวิชาให้เลือกอย่างหลากหลาย	109.12	288.308	.598	.960
6.อัตราค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงการศึกษาในแต่ละสาขาวิชาเหมาะสม	109.77	282.535	.570	.961
1.มหาวิทยาลัยมีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย	109.26	283.952	.723	.960
2.มหาวิทยาลัยมีความโดดเด่นด้านเทคโนโลยีการศึกษา	109.29	284.471	.722	.960
3.มหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีความพร้อมในชั้นเรียน	109.67	279.817	.610	.961
4.มหาวิทยาลัยมีห้องสมุดที่ทันสมัย	109.44	280.517	.717	.960
5.มหาวิทยาลัยมีการจัดการเรียนการสอนด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ	109.60	280.763	.656	.960
6.มีการพัฒนาระบบสารสนเทศไปใช้ในการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา	109.60	279.659	.748	.959

1.มหาวิทยาลัยมีอาคารและจำนวนห้องเรียนที่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	109.75	278.630	.629	.961
2.มหาวิทยาลัยมีการตกแต่งอาคาร สถานที่ สะอาด ภูมิทัศน์สวยงาม และบรรยากาศร่มรื่น	109.56	281.211	.668	.960
3.มหาวิทยาลัยมีพื้นที่เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆของนักศึกษา	109.05	286.249	.686	.960
4.มหาวิทยาลัยบริเวณมีความปลอดภัยจากสภาพแวดล้อมภายนอก	109.21	285.748	.665	.960
5.มหาวิทยาลัยมีสิ่งอำนวยความสะดวก	109.27	285.903	.643	.960
6.มหาวิทยาลัยมีการคิดค่าใช้จ่ายหอพักชั้นคอนกรีตให้บริการไว้ชัดเจน	109.26	284.248	.669	.960
1.มหาวิทยาลัยมีการโฆษณาทาง วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ คิดค่าใช้จ่ายอย่างชัดเจน	109.56	280.045	.691	.960
2.มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์ด้านต่างๆของมหาวิทยาลัย	109.41	282.323	.744	.959
3.มหาวิทยาลัยมีการประสานแนะนำมหาวิทยาลัยผ่านฝ่ายแนะแนวของโรงเรียน	109.26	283.280	.746	.959
4.มหาวิทยาลัยมีกิจกรรมพิเศษนอกมหาวิทยาลัยที่แสดงต่อสาธารณะ	109.22	283.142	.692	.960
5.มหาวิทยาลัยมีใบปลิวแผ่นพับการประชาสัมพันธ์รับสมัครนักศึกษาอย่างชัดเจน	109.43	279.627	.724	.959
6.มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรของมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจน	109.34	280.887	.746	.959

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาววนิดา กงแหลม
วัน เดือน ปีเกิด	27 กรกฎาคม 2531
สถานที่เกิด	อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด
ประวัติการศึกษา	รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ.2554
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	นักวิชาการศึกษา

